MUL
034797

Madras University Library.

DOCTRINA VIM PROMOVET INSITAM

Call Number Q23:385213

Accession Number 34797 32D6

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

061

ശ്രീ

കാശിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്.

പാലക്കാട്, പള്ളത്തേരി,

കപ്പടത്ത് ശങ്കരമേനോനാൽ

സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി

തൃശ്ശിവപേരൂർ

"ഭാരതവിലാസം" അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

[കോപ്പി—൧൦൦൦]

൧൦൮൮.

[പകപ്പവകാശം രജിസ്റ്റർചെയ്തിരിക്കുന്നു]

വില അണ ൩.

ടി. ശങ്കരമേനോന്റെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഇല്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങളും
വ്യാജമാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

34797
R) 23:3852,43
32 D6

NIVERSITY LIBRA

ശ്രീവേദവ്യാസമഹർഷിയാൽ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ പ്രണീതങ്ങളായ അഷ്ടാദശപുരാണങ്ങളിൽ പ്രധാനഭൂതമായ പത്മപുരാണത്തിലുള്ള പാതാളഖണ്ഡത്തിൽ ശ്രവണപഠനാഫലങ്ങളായ അനേക ദിവ്യകഥാസന്ദർഭങ്ങളോടുകൂടി ൱ അദ്ധ്യായവും ൧൧൬൲ ശ്ലോകവുമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും അനായാസേന മോക്ഷപ്രദങ്ങളായ ലോമശാദിമഹർഷിമാരുടെ പ്രശ്നാനുസാരമായി നർമ്മദാതീരത്തിങ്കൽവെച്ച് ബ്രഹ്മപുത്രനായ ഭൃഗുമഹർഷി സർവ്വലോകോപകാരകമായി ആ മഹർഷിമാരോട് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു കാശീമാഹാത്മ്യം എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതിൽ ആദിമുതൽ അവസാനം വരെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളെ യഥാക്രമം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതായാൽ ഈ അവതാരിക അധികമായി ദീർഘിക്കുമെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാഠനമാത്രത്താൽ തന്നെ അവ എളുപ്പത്തിൽ അറിയത്തക്കതായിരിക്കുന്നവയല്ലോ എന്നും നിരൂപിച്ച് ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

(ശ്ലോ) വാരാണസീപുരീവാസ വാസനാവാസിതാത്മനാം
കിം ശ്രുതാ സമതാം യാതി വരാകം പാകശാസനം.
മരണം മംഗളം യത്ര വിഭൂതിശ്ച വിഭൂഷണം
കൌപീനം യത്ര കൌശേയം സാ കാശീ കേന മീയതേ.

ഇത്രമാത്രം മാഹാത്മ്യമുള്ള ശ്രീ കാശീമാഹാത്മ്യത്തെ സംസ്കൃത പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്ത മലയാളികൾക്കുംകൂടി അറിവാൻ സംഗതിവരേണമെന്നുള്ള പരോപകാരതാല്പര്യത്തോടുകൂടി അരുണാചലമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ പരിഭാഷകനും വിദ്വാനുമായ കപ്പൂരത്ത് ശങ്കരമേനോനവർകൾ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള കാശീമാഹാത്മ്യത്തിൽനിന്നു ലളിതതരമായും ശ്രാവ്യമായും പ്രായേണ സർവ്വജനവിജ്ഞേയമായും മണിപ്രവാളരീതിയിൽ കിളിപ്പാട്ടായി മൂലാനുസാരം മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തതാകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതുകൊണ്ടുത

ന്നെ ടി. ശങ്കരമേനോനവർകളുടെ ജീവകാരുണ്യവും സദുപാസനയും അനിതരസാധാരണമായ *കവനസാമൎത്ഥ്യവും സൎവ്വഥാ നിൎമ്മത്സരന്മാരായ സജ്ജ്ഞകളാൽ ശ്ലാഘനീയമായിട്ടുതന്നെ തീൎന്നിരിക്കുന്നു.

(ശ്ലോ.) കാശീകാശീതിയോബ്രൂയാൽ യോജനായുതമന്ത്രേതു
തസ്യപാപാനിനശ്യന്തി നാത്രകാൎയ്യാവിചാരണാ.

എന്നാണല്ലോ മഹദ്വാക്യം. ഇപ്രകാരം ഇരിക്കെ ശ്രീ കാശീ മാഹാത്മ്യത്തെ സൎവ്വജനോപയുക്തമായി കിളിപ്പാട്ടു രീതിയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്ത ജനത്തിനോ അതിനെ പഠനം ചെയ്യുന്നവൎക്കോ ശ്രവിക്കുന്നവൎക്കോ ഉണ്ടാവുന്ന പുണ്യഫലം അഗണ്യമെന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറവാൻ തോന്നുന്നില്ല. ഈ കാശീമാഹാത്മ്യപരിഭാഷകനായ ടി. ശങ്കരമേനോനവർകൾ ഇനിയും അത്യുൽകൃഷ്ടതരങ്ങളായി ഏതാദൃശങ്ങളായിരിക്കുന്ന പുരാണങ്ങളേയും മററും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തി ലോകോപകാരത്തെ ചെയ്തു ശ്രേയസ്സും യശസ്സും ദീൎഘായുസ്സും പ്രാപിക്കേണമേ എന്നും ഘടകണ്ണനാഥനെ പ്രാൎത്ഥിച്ച് ഇത് ഇവിടെ സമൎപ്പിക്കുന്നു.

മായാവിഭ്രാന്തിയിൽപ്പെട്ടുകലുഷകിയുഴന്നീടുമീമാനവന്മാ-
ൎക്കായാസംമേലിലുണ്ടാകരുതിതിനിരുപിച്ചുത്തമൻശങ്കരാഖ്യൻ
മായംകൂടാതെതീൎത്താൻജനിമൃതിഹരമാംകാശിമാഹാത്മ്യമേവം
ജീയാൽസോയംമഹാത്മാവഖിലസുഖമൊട്ടുംപാരിലാകല്പകാലം.

കാശീമാഹാത്മ്യമേവംസരസസരളമാക്കേരളീഭാഷയാക്കി
ക്ലേശംകൂടാതെപാട്ടായ്സുരഗുണരതനായ്തീൎത്തോരങ്ങേക്കുനിത്യം
അശാവസ്ത്രാഭിരാമൻപുരരിപുഭഗവാനുത്തരാശാധിനാഥൻ
നാശംകൂടാതെയുള്ളോരനഘനിലയെഴുംമംഗളംനൽകിടട്ടെ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ.
൧൦൭൪ മിഥുനം ൨-നു-

തൃശ്ശിവപേരൂർഡിസ്ട്രിക്ടുകോൎട്ടുവക്കീൽ
മാടക്കാട്ട് കൃഷ്ണമേനോൻ.

SITY LIBRA
22 DEC 194
RAS

ശ്രീ

കാശിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്.

പ്രഥമാദ്ധ്യായം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേനമഃ അവിഘ്നമസ്തു
ശ്രീഗുരുഭ്യോനമഃ

ശ്രീകാശീപുരാവാസശങ്കരവിശ്വേശ്വര
ശ്രീകാശീപുരാവാസഗൌരീശമഹേശ്വര.
ശ്രീകാശീപുരാവാസചന്ദ്രശേഖരഹര
ശ്രീകാശീപുരാവാസകരുണാലയശംഭോ.
ശ്രീകാശീപുരാവാസധൂൎജ്ജടമൃത്യുഞ്ജയ
ശ്രീകാശീപുരാവാസപരമേശ്വരവിഭോ.
ശ്രീകാശീപുരാവാസഭക്തവത്സലശിവ
ശ്രീകാശീപുരാവാസഭഗവന്നമോസ്തുതേ.
ശ്രീകാശീശ്വരതിരുനാമങ്ങൾപാടിമോദം-
ലാഗതയായകിളിപ്പൈതലെചാരുശീലേ.
ചാരത്തുവന്നുവസിച്ചമ്പോടുനല്ലപഞ്ച-
താരയുംപാലുംതേനുംകദളീപക്വങ്ങളും.
പാരാതെഭുജിച്ചുനിന്നാലസ്യംതീൎത്തുകൊണ്ടു
പൂരിച്ചമോദത്തോടുംകാശിതന്മാഹാത്മ്യത്തെ.
നേരോടെചൊല്ലീടേണമത്രകേൾപ്പതിന്നക-
താരതിലതിമോഹംഞങ്ങൾക്കുവളരുന്നു.
ഗീരുകളേവംകേട്ടുശാരികതാനുംവന്ദ്യ-
ന്മാരെവന്ദിച്ചുഭക്ത്യാപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ.
ഗൌരീശതനയനാംഗണനായകൻവിഘ്ന-
പൂരത്തെത്തീൎത്തുപരിപാലിച്ചുകൊണ്ടീടേണം.
സാരസോത്ഭവജായേകാരുണ്യാലയതായേ
ഭാരതീദേവിവേദരൂപിണിഭക്തപ്രിയേ.

വാരിജവിലോചനെവാരണവരയാനെ
ഭാസുരമെൻനാവുതന്മെൽവാണരുളീടുകംബെ.
അരുണാദ്രീശൻതന്റെചരണാംഭോജമുള്ളിൽ
മരുവീടേണംമററുശരണമിങ്ങില്ലേതും.
ഗുരുകാരുണ്യമൂർത്തിഗുരുമാരുതേശനും
വരമിങ്ങരുളുവാൻപെരികെവണങ്ങുന്നേൻ.
നാരദവ്യാസസനകാദിമാമുനിമാരു-
മാരണശ്രേഷ്ഠന്മാരുമാവോളംതുണക്കേണം.
ദുർഭരമായിട്ടുള്ളഗർഭഭാരാദിനോവും
നിർഭരംപ്രസവകാലാസഹദുഃഖങ്ങളും.
എപ്പേരുംസഹിച്ചൊരുവത്സരംമലമയ
തല്പത്തിൽകിടന്നേററംകഷ്ടപ്പെട്ടനാരതം.
ഉൾപ്രേമമോടുമെന്നെവളർത്തമാതാവിന്നു
തൽപ്രതിവിധിയെന്തൊന്നിഹഞാൻചെയ്തീടേണ്ടു.
കെല്പേറിടുന്നപുത്രനാകിലുംജനനിക്കു
തൽപ്രതികൃതിചെയ്വാൻശക്തനായ്വരാനൂനം.
ഇപ്പരിചാകയാലിന്നത്യന്തഭക്തിയോടും
മൽപ്രസൂപാദേവീണുതൊഴുതുവണങ്ങുന്നേൻ.
സൽപുമാന്മാരിലത്യുത്തമനായീടുന്നോരു
മൽപിതാതാനുംനിത്യമുൾപ്പൂവിൽവിളങ്ങേണം.
മൽപൂർവ്വഭ്രാതന്മാരാമവരുംകരുണയോ-
ടെപ്പോഴുമിനിക്കേററംതുണപ്പാൻവന്ദിക്കുന്നേൻ.
അല്പജ്ഞനായോരെന്നെശ്ശൈശവേഗുരുതങ്ക-
ലർപ്പിച്ചുവിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിച്ചമഹാഭാഗൻ.
സൽപ്രസാദിയായമാതുലഗേഹേശന്റെ
നൽപദാംഭോജേലയിച്ചീടിനമമാഗ്രജൻ.
കെല്പോടുമനുഗ്രഹംചെയ്തുകൊണ്ടെന്നുള്ളത്തി-
ലെപ്പോഴുംവിളങ്ങേണമതിനായ്തൊഴുന്നുഞാൻ.
ചിത്രപതനവാസിയാകുമെൻഗുരുനാഥ-
നുത്തമോത്തമൻശ്രീകൃഷ്ണാഭിധാനാലംകൃതൻ.
ശാസ്ത്രതത്വാർത്ഥവേദിതന്റെചരണാംഭോരുഹ-
മാർത്തിതീർത്തെന്താരിൽവിളങ്ങിടേണംസദാ.
ചൊല്ലുള്ളവാരാണസീമാഹാത്മ്യംഭാഷയായി-
ച്ചൊല്ലേണമെന്നുചിന്തിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ.

ന്നല്ലൊരുലളിതോപാഖ്യാനത്തെബ്ഭാഷയാചൊല്ലാ-
നുല്ലാസമോടെത്തുനിഞ്ഞീടിനേനാകയാലേ.
വല്ലതുമറിഞ്ഞപോലിന്നിതുഭാഷയായി-
ച്ചൊല്ലുകെന്നെന്റെഗുരുതന്നുടെനിയോഗത്തെ.
സച്ശ്ലോകദ്രുമംപോലെയുള്ളതിലൊത്തുകൊണ്ടു
ചൊല്ലുവാനാരംഭിച്ചീടുന്നേൻഞാനാകുംവണ്ണം.
നല്ലസജ്ജനമിതുകണ്ടനുഗ്രഹിക്കേണ-
മില്ലൊരുഖേദമജ്ഞന്മാരപഹസിച്ചാകിൽ.
        നൈമിശാരണ്യവാഴുംമുനിമാരോടുസൂത-
നാമോദമോടുചൊന്നതെങ്കിലോകേട്ടുകൊൾവിൻ.
നർമ്മദാനദിതന്റെപുളിനേസുഖംവാഴും
ബ്രഹ്മപുത്രനാംഭൃഗുമുനിയോടൊരുദിനം.
നിർമ്മലന്മാരാംലോമശാദിമാമുനീന്ദ്രന്മാർ
സമ്മോദമോടെവിനയാന്വിതംചോദ്യംചെയ്താർ,
ഭഗവൻസർവ്വതത്വവേദിയാംഭവാനോടു
ഭൃഗുമാമുനേഞങ്ങളൊന്നുണ്ടുചോദിക്കുന്നു.
ജഗതീതലേമോക്ഷകാമികളായുള്ളോർക്കു
ലഘുവായ്മോക്ഷത്തിന്നുഹേതുവായ്വേദങ്ങൾക്കും.
അത്യന്തംരഹസ്യമായ്ഭവന്നിശ്ചിതമായ
തത്വംയാതൊന്നോഭവാനതിനെവഴിപോലെ.
ശ്രദ്ധാലുക്കളായീടുംഞങ്ങൾക്കുവിവേചിച്ചു
ബുദ്ധിസമ്മതമരുൾചെയ്യേണംദയാനിധേ.
മായാമോഹിതന്മാരായിട്ടുകൊണ്ടുഞങ്ങൾ-
ക്കായതിന്നകതാരിലുറച്ചീടുന്നീലേതും:
ഇത്ഥംമാമുനിവരന്മാരുടെവാക്കുകേട്ടു
തത്വാർത്ഥദർശകനാംഭൃഗുവുമരുൾചെയ്താൻ.
അല്ലയോമഹാഭാഗന്മാരാംതാപസന്മാരെ
നല്ലതുനല്ലതേവംചോദിച്ചതെന്നുനൂനം.
നല്ലൊരുതത്വമറിഞ്ഞീടുവാനകതാരിൽ
തെല്ലല്ലാതുള്ളമോഹംവർദ്ധിക്കനിമിത്തമായ്.
കല്യാണംമേല്ക്കുമേലെനിങ്ങൾക്കുഭവിച്ചീടു-
മില്ലസംശയംമഹാഭാഗന്മാരല്ലോനിങ്ങൾ.
ഉള്ളവണ്ണമേതത്വംബോധിപ്പിച്ചീടുവാനു-
മുള്ളത്തിൽധരിപ്പാനുംബ്രഹ്മാവിനാലുംകൂടി.

എത്രയോകാലംകൊണ്ടുംസാധിപ്പാനെളുതല്ലെ-
ന്നുത്തമന്മാരെനിങ്ങളുകമെഗ്രഹിച്ചാലും.
ഇത്തരമെന്നാകിലുംമുന്നംഞാൻകേട്ടപോലെ
സത്യമായ്ചൊല്ലീടുവൻനമിച്ചുധാതാവിനെ.
ഉത്തമന്മാരാംഭവാന്മാരുടെചോദ്യത്തിനി-
ന്നുത്തരംചൊൽവാന്മഹാദുൎഘടമെന്നാകിലും.
പ്രത്യഹംമഹാദേവസ്മരണമൊന്നുതന്നെ-
യത്യന്തംസഹായമെന്നോൎത്തുഞാൻതുടങ്ങുന്നേൻ.
ചിത്തകന്മഷഹരമാദിമംമഹത്തരം
ബുദ്ധിവൃദ്ധിക്കുമുഖ്യസാധനംമോക്ഷപ്രദം
ഉത്തമമായോരിതിഹാസത്തെച്ചൊല്ലീടുവൻ
ചിത്തമേകാഗ്രമാക്കികേട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.
കല്പാന്തകാലത്തിങ്കൽസൂൎയ്യചന്ദ്രാദികളു-
മപ്പൃഥിവ്യാദിമഹാഭൂതസഞ്ചയങ്ങളും.
ഒട്ടുമെശേഷിയാതെനഷ്ടങ്ങളായിപ്പിന്നെ
വിഷ്ടപെഗുണസാമ്യംശ്രീപതിമായാവശാൽ.
സംഭവിച്ചേവംബഹുകാലംചെന്നതിൻശേഷ-
മന്നെപ്പൊഴംവിഭുസൎഗ്ഗോന്മുഖനെന്നതുകണ്ടു.
ബ്രഹ്മംതാനാധാരമായിരിക്കുംമഹാമായാ
ചിന്മയിതാനുംപരിപാകത്തെപ്രാപിച്ചിതു.
അന്നേരംമായയിൽനിന്നുണ്ടായിതാകാശവും
പിന്നെയാകാശത്തിങ്കൽനിന്നുവായുവുമുണ്ടായ്.
എന്നതുപോലെവായുവിങ്കന്നഗ്നിയുമുണ്ടാ-
യ്വന്നിതുവഹ്നിയിൽനിന്നപ്പുമുണ്ടായിവന്നു.
അപ്പിൽനിന്നുളവായിച്ചമഞ്ഞുപൃഥിവിയു-
മിപ്പഞ്ചഭൂതങ്ങളുംവൎദ്ധിച്ചുക്രമത്താലേ.
ഇങ്ങിനെഭൂതങ്ങളെസൃഷ്ടിച്ചപശ്ചായേണ
മംഗലാത്മകൻസൎവ്വലോകനായകൻപരൻ.
ഭക്തന്മാൎക്കനുഗ്രഹംചെയ്വാനീശപരൻലീലാ
ഗാത്രത്തെപ്പിന്നെധരിച്ചീടിനാന്മനോഹരം.
നീലപങ്കജദളംപോലെശ്യാമളമായ
കോലവുംശംഖചക്രപങ്കജഗദകളാൽ.
ചാലവെവിളങ്ങുന്നനാലുകൈകളുംപീത-
ചേലയാൽസമാവൃതമാകിയസുമദ്ധ്യവും.

പങ്കജപത്രതുല്യനയനങ്ങളുംരത്ന
കങ്കണാദികളായഭൂഷണജാലങ്ങളാൽ.
ശോഭിതമായിജ്ജലാന്തൎഗ്ഗതമായിട്ടതി-
ശോഭനമായദേഹംധരിച്ചോരനന്തരം.
നൂറയോജനവിസ്താരംപൂണ്ടബാലാൎക്കനു
നേരായുജ്ജ്വലിച്ചീടുംതൻനാഭിപത്മത്തിങ്കൽ.
നിന്നുളവായിച്ചമഞ്ഞീടിനാൻധാതാവുതാ-
നന്നേരംനാലുദിക്കുംനോക്കിനാൻപിതാമഹൻ.
ആരെയുമൊരേടത്തുംകണ്ടതില്ലപ്പോളക-
താരതിൽസൎവ്വേശപരൻതാൻതന്നെയെന്നുമോൎത്താൻ.
ഏവമജ്ഞാനിയായിട്ടഹങ്കാരിയാംപത്മ-
ഭൂവിനെയറിഞ്ഞൊരുഭഗവാൻജനാൎദ്ദനൻ.
തന്നുടെരൂപംകാട്ടിക്കൊടുത്തുനീയാരെന്ന-
തന്നേരംചോദിച്ചപ്പോൾബ്രഹ്മാവുമുരചെയ്താൻ.
ഞാനല്ലോസാക്ഷാൽസൎവ്വഭൂതനായകൻതാനും
ഞാനല്ലോഭവാനുടെകാരണഭൂതൻതാനും.
ഞാനല്ലോസൃഷ്ടിചെയ്തിക്കൊണ്ടായവയെല്ലാ-
മൂനമെന്നിയേയെന്നെയറിയുന്നീലേഭവാൻ.
പങ്കജഭവൻതന്റെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
പങ്കജനേത്രൻതാനുമുള്ളത്തിലേവമോൎത്താൻ.
ആശ്ചൎയ്യമവിദ്യതന്മാഹാത്മ്യമോൎത്തുകണ്ടാ-
ലാശ്ചൎയ്യമിവന്മമനാഭിപങ്കജജാതൻ.
നിശ്ചയംമഹാമൂഢധീയാമിച്ചതുൎമ്മുഖ-
നീശപരൻനായോരെന്നെയറിയുന്നിലയേതും.
ഇത്തരംനിജഹൃദിചിന്തിച്ചുവിരിഞ്ചനോ-
ടുത്തരമരുൾചെയ്താനിന്ദിരാമനോഹരൻ.
പങ്കജയോനേനിജഹേതുഭൂതമാംനാഭി-
പങ്കജംമമവഴിപോലെനോക്കീടുഭവാൻ.
ആയതുനോക്കിയറിഞ്ഞിട്ടുനിന്നുടെഗുരു-
വായോരെന്നെത്തന്നെനീശരണംപ്രാപിച്ചാലും.
എന്നവരിരുവരുംതങ്ങളിൽവിവാദിച്ചു
വന്നോരുമഹാരോഷംസഹിയാഞ്ഞതുനേരം.
ഞാനല്ലോമുമ്പൻമുമ്പൻഞാനല്ലോഞാൻഞാനെന്നു
മാനത്താൽവാക്കുകൊണ്ടുയുദ്ധംചെയ്തിതുപാരം.

പിന്നെയും നിജനിജമാഹാത്മ്യം കൊണ്ടുണ്ടായൊ-
രുന്നതശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടവർ യുദ്ധം ചെയ്താർ.
അന്യോന്യമുള്ള ശസ്ത്രപാതത്താലിരുവരും
ഭിന്നഗാത്രരായ്‌ രക്തംകൊണ്ടഭിഷിക്തന്മാരായ്.
ഇങ്ങിനെതന്നെ നൂറുവത്സരം വിരിഞ്ചനും
ശാൎങ്ഗപാണിയാം രമാവല്ലഭൻ താനും തമ്മിൽ.
സംഗരമതിഭയങ്കരമാം വണ്ണം ചെയ്തു-
മങ്ങവൎക്കൊട്ടും ജയാജയങ്ങൾ ഭവിച്ചീലാ.
അന്നേരം ശരൽക്കാലചന്ദ്രന്മാരയുതമ-
ങ്ങൊന്നിച്ചുകൂടിയുദിച്ചെന്നു തേജസ്സോടും
മുന്നിലാമ്മാറു കാണായ്വന്നിതങ്ങവൎക്കപ്പോ-
ളിന്ദുശേഖരലിംഗമെത്രയും തേജോമയം.
അതിങ്കൽനിന്നു വ്യാപിച്ചുള്ളൊരു ജ്യോതിസ്സുക-
ണ്ടതിനിഷ്പ്രഭന്മാരായ്വിസ്മിതന്മാരായുള്ള.
ദൈതേയവൈരിയായ വിഷ്ണുവും വിരിഞ്ചനും
ഭീതിപൂണ്ടിനിയിപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നുള്ളിൽ.
എത്രയുമെതിരിയാതെ കുറഞ്ഞൊന്നഗ്രേ കാണും
ജ്യോതിസ്സിങ്ങിനെയുണ്ടായെവിടെനിന്നിതേവം.
ചിത്തത്തിൽ വിചാരിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ മഹാലിംഗ-
മദ്ധ്യത്തിലൊരു പുമാൻ തന്നെയും കാണായ്വന്നു.
പിംഗലജടാജൂടധാരിയായ്‌ നരകപാ-
ലങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭുജഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുമേററം.
മംഗലമാമ്മാറലംകൃതനായ് ദിഗ്വസ്ത്രനായ്
ഭംഗ്യാകുന്ദേന്ദുതുല്യനിൎമ്മലതേജസ്വിയായ്.
പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടനേരത്തു വിരിഞ്ചനും
ദൈത്യാരിതാനുമേവം മനസി നിശ്ചയിച്ചാർ.
ചിത്രമെത്രയുമിദമിക്കാണായവൻ സൎവ്വ
ശക്തനാം പരൻ പുമാനില്ല സംശയമേതും.
ഇത്തരമുറച്ചവർ വൈദികസ്തോത്രങ്ങളാ-
ലുത്തമപുരുഷനെ സ്തുതിച്ചാരത്തുനേരം.
ശങ്കര ശംഭോ മഹാദേവദേവേശ പ്രഭോ
തിങ്കൾശേഖര കരുണാനിധേ പശുപതേ.
ഗംഗാകാമുക സമസ്തേശ ചണ്ഡമഹേശ്വര
മംഗലാത്മക ത്രിപുരാന്തക വ്യോമകേശ.

അംഗജാരാതേഗിരിജാപതേഭൂതപതേ
പിംഗലജടാജൂടധരവിശ്വേശശംഭോ.
ശാശ്വതസനാതനസകലജഗന്മയ
ഈശ്വരവൃഷധ്വജപാലയനമസ്തേ.
ഇത്തരംബഹുവിധംസ്തുതിച്ചുവിരിഞ്ചനും
ദൈത്യാരിതാനുംഭക്ത്യാവന്ദിച്ചുനില്ക്കുന്നേരം.
എത്രയുംപ്രസാദിച്ചുകമലാസനപത്മ-
നേത്രന്മാരോടീവണ്ണമരുളിച്ചെയ്താഗീശൻ.
നിർഭരംതേജോമയമാകിയമഹാലിംഗ-
മത്ഭുതമിതുഭവാന്മാരാൽസംദൃഷ്ടമായി.
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടുസ്തുതിക്കപ്പെട്ടിതതിനാൽഞാ-
നേത്രയുംപ്രീതനായിബ്ഭവിച്ചിതതുമൂലം.
ചിത്തത്തിലിഷ്ടവരമെന്തതുവരിച്ചാലു-
മത്രഞാൻനൽകീടുവനാദിജന്മാരേചൊൽവിൻ.
എന്നതുകേട്ടങ്ങപേക്ഷിച്ചിതുവിരിഞ്ചനു-
മിന്ദിരാരമണനുമന്നേരംഭക്തിയോടെ.
ശങ്കരസദാശിവഞങ്ങളിൽപ്രസന്നനാ-
യെങ്കിലോഭവാൻതങ്കൽഞങ്ങൾക്കുനിശ്ചലയാം.
ഭക്തിയുണ്ടാകവേണംമറ്റൊരുവരംഞങ്ങൾ
മുഗ്ധേന്ദുമൌലേവരിക്കുന്നീലാജഗല്പതേ.
എന്നാലുമൊരുശങ്കഞങ്ങടെഹൃദയത്തിൽ
വന്നുദിക്കുന്നിതതുംതീർത്തുകൊള്ളേണംവിഭോ.
തേജോരൂപമായുള്ളയാതൊരുലിംഗംഭവാൻ
ഹേജഗല്പതേവർത്തിക്കുന്നിതെന്തതിൻനാമം.
എന്തൊന്നാശ്രയമെന്തുരൂപംമാഹാത്മ്യമെന്തെ-
ന്നതമ്മോദേനസർവ്വംചൊല്ലേണംദയാനിധേ.
എന്നതുകേട്ടുമഹാദേവനരുൾചെയ്താൻ
മുന്നിൽശോഭിച്ചുകാണാകുന്നോരീമഹാലിംഗം.
വിശ്വനാഥാഖ്യംസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപകം
വിശ്വപാതകഹരംമോക്ഷദംമഹാദിവ്യം.
ലിംഗദേഹത്തിൻലയംപരമംവിശേഷമായി
സംഗമിപ്പിക്കകൊണ്ടുലിംഗമെന്നാഖ്യാതമായ്.
സർവ്വത്രവ്യാപകമെന്നാകിലുംസ്വഭാവത്താൽ
നിർവ്വികാരമായ്ബ്രഹ്മമായതിമഹത്തായി.

നിൎവ്വാണസാധനമാമിതിന്റെമാഹാത്മ്യങ്ങ
ളീവണ്ണമെന്നുപരമാൎത്ഥത്തോടറിവാനായ്.
ശക്തനല്ലല്ലോമഹാവിഷ്ണുവുംഞാനുമോൎത്താ-
ലത്രമാഹാത്മ്യമിതിനുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും.
അപരിച്ഛിന്നമായിവൎത്തിക്കുമന്തരിക്ഷം
സപദിശബ്ദഹേതുവായ്ഭവിച്ചതുമൂലം.
പരിച്ഛിന്നമായ്ഭവിച്ചതുപോലീലിംഗവും
പരിച്ഛിന്നമായ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നിതുപാരം.
കേട്ടാലുംനിത്യാനന്ദരൂപമാമീലിംഗത്തിൻ
പുഷ്ടമാംമാഹാത്മ്യത്തെയത്യന്തംശ്രദ്ധയോടും.
വിഷ്ടപത്തിങ്കലുള്ളസത്തുക്കളെത്യജീവൻ
വിട്ടുവെന്നാകിൽസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപത്വം.
പെട്ടെന്നുയഥായോഗ്യംപ്രാപിക്കുംനൂനമതി-
നൊട്ടുംസന്ദേഹമില്ലമറ്റൊന്നുംചിന്തിക്കേണ്ട.
മൎത്ത്യനാരെന്നാകിലുമിവിടത്തിങ്കൽവന്ന
മാത്രത്തിൽതന്നെപൂൎവ്വാൎജ്ജിതമാംമഹാപാപം.
ഒക്കെയുംവിനാശത്തെപ്രാപിച്ചങ്ങതിമാത്ര-
മുല്ക്കൃഷ്ടമേറുംപുണ്യസഞ്ചയംവൎദ്ധിച്ചീടും.
മുക്തിതൻപദമിദമാകയാലത്രവന്നു
മൃത്യുവെപ്രാപിച്ചീടുംപ്രാണിതൻകൎണ്ണത്തിങ്കൽ.
ശ്രദ്ധയാവാക്യോപദേശത്തെയുംചെയ്തുകൊണ്ടു
നിത്യവുമത്രൈവഞാൻവസിച്ചീടുന്നേൻനൂനം.
വാക്യോപദേശമെന്യേബ്രഹ്മാത്മൈകത്വംപര-
മോക്ഷിലോകശാടിക്കയില്ലെന്നതുധരിച്ചാലും.
ബ്രഹ്മാത്മൈകത്വജ്ഞാനമെന്നിയേമുക്തിനര
ജന്മികൾക്കൊരുനാളുമുണ്ടാകയില്ലനൂനം.
അത്രഞാൻനിയമത്തോടരുളിച്ചെയ്യാമതു
ചിത്തമോദേനകേട്ടുകൊണ്ടാലുംവഴിപോലെ.
നിത്യവുംനിജനിജകൎമ്മത്തിൽസ്ഥിതന്മാരാ-
മുത്തമന്മാരെന്നല്ലമദ്ധ്യമാധമന്മാരും.
അത്യന്തമമാൎഗ്ഗസ്ഥരാകിലുമവരെഞാൻ
സത്വരംപരമായഗതിയെപ്രാപിപ്പിക്കും.
പണ്ഡിതനെന്നാകിലുംമൂൎഖനെന്നിരിക്കിലും
ചണ്ഡാളനെന്നാകിലുംമൂൎഖജനെന്നാകിലും.

നിൎണ്ണയമത്രവന്നു ജീവനെ ത്യജിച്ചാകിൽ
പൂൎണ്ണാനന്ദമാം മോക്ഷം പ്രാപിക്കുമില്ലവാദം.
വിശേഷലിംഗം നിരാശ്രയമിതെന്നാകിലും
വിശേഷവാസികൾക്കെല്ലാം പരമാശ്രയമല്ലൊ.
നിങ്ങളുമീലിംഗത്തിൽ വസിച്ചു നിരന്തരം
മംഗലമായ തപം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
ഇങ്ങിനെ വിശ്വനാഥനാകിയ ഭഗവാനു-
മങ്ങരുൾചെയ്തു മറഞ്ഞീടിനാനന്നേരം.
ശാൎങ്ഗപാണിയും കമലാസനൻ താനുമപി വന്ന-
ത്തിങ്ങിന രോഷം വെടിഞ്ഞത്രയും മോദം പൂണ്ടാർ.
അംഗജാരിയെ സ്സേവിച്ചിരുന്നു ചിരകാലം
തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ളൊരു പദവും പുക്കവാണാർ.
മോക്ഷഹേതുവായുള്ള തപമെന്നോടു നിങ്ങൾ
സാക്ഷാലങ്ങറിയുവാൻ ചോദിക്കനിമിത്തമായ്.
അക്ഷീണമോദം ചൊന്നേൻ വിശേഷകഥാസാര
സംക്ഷേപം മോക്ഷകസാധനമെത്രയും പുണ്യം.
ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുതാനും യാതൊരു ശിവലിംഗ-
മുണ്മയാകണ്ടിതെന്നാലതിനെത്തന്നെയിപ്പോൾ.
വേദത്തിങ്കലും ലോകത്തിങ്കലും കാശിയെന്നു
സാദരം ഗാനം ചെയ്തീടുന്നിതു മുനിമാരെ.
പാണിയിൽ വിളങ്ങുന്ന ഫലമെന്നതുപോലെ
ചേണാൎന്നീടുന്ന മുക്തിയിവിടെ ലഭ്യയല്ലൊ.
ചൊല്ലേറും വാരാണസീദൎശനമാത്രത്താലെ
വല്ലാത്ത മഹാപാപസംഘങ്ങൾ നശിച്ചീടും.
ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിപ്പോൾ നിങ്ങളോടുരചെയ്യേൻ
മംഗലമായ കാശീമാഹാത്മ്യം മനോഹരം.
ഇന്നിയും കേൾപ്പാനുള്ളിലാശയെന്നെന്നാലതു-
മിന്നു ഞാനുരചെയ്യാം മാമുനിവരന്മാരെ.
എന്നതു കേട്ടു ലോമശാദിയാം മുനീന്ദ്രന്മാർ
വന്ദിച്ചു ഭൃഗുമുനി തന്നോടു ചൊല്ലീടിനാർ.
അംഗജാരാതിഭക്തോത്തംസമാം മഹാമുനി
പുംഗവ നിഖിലതത്വാൎത്ഥജ്ഞ ഭൃഗുമുനെ.
നിന്തിരുവടിയുടെ മുഖപങ്കജത്തിൽ നി-
ന്നാനന്ദമോടേ കാശീതന്നുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ.

ചന്തമോടാകൎണ്ണനംചെയ്കയാൽഞങ്ങളുടെ
വൻതപഃഫലമിപ്പോൾതന്നേവന്നിതുമുനേ.
ഇന്നിയുംവാരാണസീതന്റെസല്ക്കഥകളെ-
ത്തന്നേചൊല്ലേണംസമാസിച്ചേതുംചുരുക്കാതെ.
എന്തഹോതന്മാഹാത്മ്യമെങ്ങിനെയറിയേണ്ടു-
തെന്തതിൻപരിമാണമാരാൽസേവിപ്പാൻയോഗ്യം:
എന്തുപായത്താൽലഭിച്ചീടുമിതെല്ലാംഭവാ-
നന്തരാനിശ്ചയിച്ചുചൊല്ലേണംവിശേഷിച്ചു.
നിന്തിരുവടിയുടെവചനാമൃതരസം
ഹന്തഞങ്ങടെശ്രോത്രപാത്രങ്ങൾകാംക്ഷിക്കുന്നു.
ലോമശാദികളുടെവാക്യങ്ങളിങ്ങനെകേട്ടു
സാമോദംഭൃഗുമുനിശ്രേഷ്ഠനരുൾചെയ്തു.
യാതൊരുകാശിതന്റെമാഹാത്മ്യശ്രവണത്താൽ
പാതകങ്ങളിൽനിന്നുമുക്തരാകുന്നുജനം.
മോദമോടക്കാശിതന്മാഹാത്മ്യമെല്ലാംനിങ്ങൾ
സാദരംസാവധാനംകേട്ടുകൊള്ളുവിനെങ്കിൽ.
ഉണ്ടായിഭൂരിദ്യുമ്നനെന്നൊരുമഹാരാജ-
നണ്ടർകോനൊത്തബലവീൎയ്യവാൻകൃതയുഗേ.
കണ്ടാകിലതിമനോമോഹനാകാരൻശ്രീമാൻ
പണ്ഡിതൻഭൂരിബലവാഹനസമന്വിതൻ.
കണ്ടകകുലകാലനായിട്ടുമവൻഭൂമീ-
മണ്ഡലംപരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ.
വണ്ടാർപൂങ്കുഴലിമാരവന്നൂറായിര-
മുണ്ടായീകണ്ടാലതിസുന്ദരഗാത്രിമാരായ്.
അവരിൽവെച്ചുവിഭാവരിയെന്നാഖ്യയായ
യുവതീമണിയേറ്റംശ്രേഷ്ഠയായ്ഭവിച്ചിതു.
അവളിൽതന്നേസദാകാലവുംനൃപൻതനി-
ക്കവധികൂടാതുള്ളരാഗവുംവളൎന്നിതു.
വൃന്ദാരകേന്ദ്രൻപുലോമജയാംദേവിയോടു-
മൊന്നിച്ചുരമിച്ചതിസുഖമായ്വാഴുംപോലെ.
കന്ദൎപ്പൻതന്നാലതിക്രാന്തമാനസനായ
മന്നവൻഭൂരിദ്യുമ്നൻതന്നുടെവല്ലഭയാം.
സുന്ദരീശിരോരത്നമാകിയവിഭാവരി-
യൊന്നിച്ചുനിരന്തരംകാനനഖണ്ഡങ്ങളിൽ.

നന്നായിരമിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെതന്നെ ചിരം
ചെന്നിതുസ്വരാജ്യത്തിൽ ഖിന്നീലംമനസ്സേതും.
ഇത്തരംവിലാസത്തിലാസക്തനായിരുന്നൊ
പൃത്ഥ്വീശൻ ചിരവൃത്തിയായിട്ടുവാഴുംകാലം.
ശത്രുക്കൾവന്നുഭണ്ഡാരത്തെയുംരാജ്യത്തെയു-
മുത്തമസ്ത്രീകളെയുംസമസ്തസൈന്യത്തെയും.
മിത്രവൃന്ദേനസാകംസത്വരമടക്കി,നാ-
രത്യന്താത്ഭുതംദൈവചരിത്രംനിരൂപിച്ചാൽ.
വൃത്തമീങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാരുംകേട്ടുനൃപ-
സത്തമൻതാനുംശോകസന്തപ്തനായനേററം.
ഉത്തമയായവിഭാവരിയോടൊരുമിച്ചു
ബദ്ധസാദ്ധ്വസംതത്രനിന്നുടൻപുറപ്പെട്ടു.
വിന്ധ്യകാനനംനോക്കിഗ്ഗമിച്ചുഖഡ്ഗമാത്ര
ബന്ധുവാകിയനരപാലകൻഭ്രമിച്ചുള്ളൻ.
ക്ഷുല്പിപാസാദികളാലാർത്തനാകിയഭൂപ-
നുല്പലനേത്രയായകാന്തയോടൊരുമിച്ചു.
ഘോരമായുള്ളവിന്ധ്യകാന്താരംബഹുനാൾകൊ-
ണ്ടാറാതദുഃഖത്തോടുംചെന്നുചേർന്നൊരുശേഷം.
രോഷത്താൽചലിതമായുൽക്ഷിപ്തമായങ്ങതി
ഭീഷണമായലാംഗൂലത്തൊടുസമേതമായ്.
വിദ്രുതംമൃഗയൂഥമർദ്ദിയായീടുന്ന
ശാർദ്ദൂലശാബയൂഥത്താൽസദാനിഷേവിതാം.
വാരണവീരനിനാദങ്ങളാൽചിലേടത്തും
ഘോരപഞ്ചാസ്യഗർജ്ജിതങ്ങളാൽചിലേടത്തും.
ഭൈരവമഹിഷഹുങ്കാരത്താൽചിലേടത്തും
പാരമാകുലംവിശദഭീഷണംമഹാവനം.
ഘോരപൈശാചരക്ഷസ്സേവിതംനിർമ്മാനുഷം
ക്രൂരകീടാദിപൂർണ്ണംകണ്ടതിഭയത്തോടു
നാരീമൌലിയാംവിഭാവരിയുംഭൂമിപാല-
വീരനെനോക്കിപ്പറഞ്ഞീടിനാളന്നേരം.
ഹന്തഭൂപതേസത്സഹായനാംഭവാൻതന്നി-
ക്കെന്തേവമുള്ളോരവസ്ഥാന്തരംവന്നീടുവാൻ.
കാന്താരംദുഷ്ടമൃഗസേവിതമിതിൽഭവാൻ
കാന്തയാമെന്നോടുംചേർന്നിങ്ങിനെചരിക്കുന്നു.

എന്നുതന്നെയുമല്ലാഞാനിന്നുഭവാനോടി-
ങ്ങൊന്നിരച്ചിങ്ങിനേവാണീടുന്നതുനരപതേ.
മാനുഷന്മാരെയൊരേടത്തുമേകാണ്മാനില്ലാ
പാനീയമില്ലാകുടിച്ചീടുവാനെവിടെയും.
മാനവവീരകുറഞ്ഞൊന്നന്നംലഭിപ്പാനും
ഞാനിന്നൊരുപായവുംകണ്ടീലാമഹാമതേ.
ക്ഷുല്പിപാസാദികളാലെത്രയുംവലഞ്ഞുഞാ-
നല്പമല്ലാതെയുള്ളസാദവുംവളരുന്നു.
ഭൂപതേകേൾക്കഭവാൻതന്നുടെമുഖാംബുജവു-
മിപ്പോഴുതേറംവാടിത്തളർന്നുകാണുന്നിതു.
സപ്തതേഭവാനെപ്പോലുള്ളോരുതളച്ചയെ-
ന്നാൾപ്പൂവിലില്ലെന്നതുംതോന്നുന്നുനരപതേ.
അവധിയില്ലാതുള്ളസമൃദ്ധിലഭിച്ചിട്ടും
ലവലേശവുംപുണ്യംചെയ്തില്ലല്ലോഭവാൻ.
സുമസായകൻതന്റെസേവാമാത്രത്താൽതന്നേ
സമയംവൃഥാനയിപ്പിച്ചിതുമഹാകഷ്ടം.
ക്ഷമയിലെവൻധമ്മാത്ഥങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ചു
സുരതേകാമംമാത്രംസേവിച്ചുവാണീടുന്നു.
നൃപതേഭവാനെപ്പോലായവൻദുഃഖാത്തനായ്
വിപദിപതിച്ചുസംഭ്രാന്തനായുഴന്നീടും.
വിപുലസമ്പത്തുണ്ടെന്നാകിലുംബുദ്ധിയുള്ളോർ
സപദിചെയ്തീടേണംസ്വച്ഛാപുണ്യംനൂനം.
മാഞ്ചേലുംമിഴിയുടെൻറവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
താൻചെയ്യോരപരാധമൊക്കെയുംനിനച്ചവൻ.
ചഞ്ചലഹൃദയനായ്ക്ഷുൽതൃഷ്ണാപീഡിതനായ്
കിഞ്ചനപോലുമുറച്ചീലതിന്നുത്തരമായ്.
ദമ്പതിമാരാമവർപിന്നെയുംഘോരവനെ
സംഭ്രമിച്ചേറ്റംക്ഷുത്തൃഡാത്തരായുഴന്നഥ.
അഞ്ചുവാസരംകൊണ്ടുശാലങ്കായനൻതന്റെ
യഞ്ചിതയായപണ്ണശാലയിൽചെന്നീടിനാർ.
ഫലമൂലാദികൾകൊണ്ടവരെമഹാമുനി
കുലനായകൻതാനുംപൂജിച്ചാൻവിധിപോലെ.
അവിടെനിശ്ശങ്കനായ്വസിച്ചീടിനാൻനിജ-
വിവശഭാവമതത്തെയുംപറഞ്ഞുനരോത്തമൻ.

ഇവണ്ണമാരാത്രിനയിപ്പിച്ചനന്തര-
മവനീപതിനിജവല്ലഭയോടുംചേൎന്നു.
വിവശഭാവത്തോടേപിന്നെയുമേവംബഹു
ദിവസംമഹാവിന്ധ്യകാനനെസഞ്ചരിച്ചാൻ.
ദുഷ്കൎമ്മത്തിന്റെപരിപാകത്താലതുമവ-
ൎക്കൊലംഫലമൂലാദികളുംലഭിച്ചീലാ
വസ്ത്രവുംശുഷ്കിച്ചുതൻവല്ലഭയോടുംനൃപ-
സത്തമനേവംവിന്ധ്യകാനനെനടക്കുംനാൾ.
വീരനാംഭൂപൻതന്റെബുദ്ധിരാക്ഷസിയായി-
ക്രൂരയായിട്ടുതന്നെഭവിച്ചിതെന്നേവേണ്ടു.
ഭാൎയ്യയായിട്ടുംവിഭാവരിയെക്കൊന്നുകുക്ഷി-
പൂരണംചെയ്വാനുള്ളിലോൎത്തിതുനൃപനപ്പോൾ.
ആയതങ്ങറിഞ്ഞൊരുസാദ്ധ്വിയാംവിഭാവരീ
നായകനോടുശോകഹീനമിങ്ങിനെചൊന്നാൾ.
അല്ലയോമഹാരാജകേൾക്കേണംഭവാനിപ്പോൾ
വല്ലാത്തുള്ളൊരുവിശപ്പേറവുംവൎദ്ധിക്കയാൽ.
അല്ലലേറവുമുണ്ടെന്നല്ലജീവനുംകൂടി
നില്ലാതെഗമിച്ചീടുമെന്നുംതോന്നീടുന്നമേ.
തെല്ലുമേമടിക്കൂടാതെന്റെദേഹത്തിൽനിന്നു
നല്ലൊരുമാംസമരിഞ്ഞതിനെഭക്ഷിച്ചാലും.
വല്ലഭവിളംബവുമേതുമേവേണ്ടാചെറ്റ-
മല്ലലിന്നിനിക്കുള്ളിലില്ലതുകൊണ്ടുനാഥ.
മല്ലനേത്രമാക്കിതില്പരമായൊരുധൎമ്മ-
മില്ലനുധരിച്ചാലുംഭൂപാലശിഖാമണേ.
നല്ലൊരുപുരാണജ്ഞന്മാരായമഹാത്മാക്കൾ
ചൊല്ലിക്കേട്ടിരിക്കുന്നുഞാനുമെന്നുമടകാന്ത.
യാതൊന്നുകൊണ്ടുനിജഭൎത്താവിന്നുപകാരം
ചേതസിഭവിക്കുന്നിതതിനെന്നിസ്സംശയം.
പ്രീതിയോടാചരിച്ചുകൊള്ളണംസതിജന-
മേതുമില്ലതില്പരംധൎമ്മമെന്നല്ലോകേൾപ്പൂ.
ആപത്തുനിവൃത്തിപ്പാൻധനത്തെരക്ഷിക്കേണം
ഭൂപതെധനത്തെക്കാൾഭാൎയ്യയെരക്ഷിക്കേണം.
ഭാൎയ്യയെക്കാളുംധനത്തെക്കാളുമാത്മാവിനെ
പാരാതെരക്ഷിക്കേണമെന്നല്ലോശാസ്ത്രോക്തിയും,

ഇങ്ങിനെനാമെല്ലാമുരചെയ്യോരുകാന്തതന്നെ-
യങ്ങിനെതന്നെവധിച്ചീടിനാന്മഹാപാപി.
തിങ്ങിനവിശപ്പിനാലവളെക്കൊന്നുമാംസ-
മംഗത്തിൽനിന്നങ്ങരിഞ്ഞെടുത്തുഭക്ഷിപ്പാനായ്.
തുടങ്ങുന്നേരം സിംഹഗൎജ്ജനം കേട്ടുഭൂപൻ
നടുങ്ങിയെഴുനീററുനോക്കിനാൻഭയത്തോടെ.
കടുകെന്നുടനപ്പോൾകളിച്ചുപുളച്ചുകൊ-
ണ്ടടുക്കെയതിബഹുസിംഹങ്ങൾനാലുപാടും.
മിടുക്കും വിട്ടുഭൂപനെന്തിനിച്ചെയ്വതെന്നു
നടുക്കംപൂണ്ടുചിത്തംഭ്രമിച്ചങ്ങുന്നേരം.
പേടമാൻമിഴിതന്റെശവദേഹവുംവെടി-
ഞ്ഞോടിനാൻപ്രാണഭീതിയോടുമക്കാട്ടുതന്നിൽ.
ആടലോടവനൊരുയോജനദൂരംപ്രാപി-
ച്ചീടുമ്പോൾകുറഞ്ഞൊരുസവിധംകണ്ണാമ്പന്നു.
സ്വാദുസംയുതങ്ങളാംതൃണധാന്യങ്ങളേയു-
മാദരാൽപരിഗ്രഹിച്ചമ്പോടുപോയീടുന്ന.
വേദവേദാംഗപാരംഗതരായ്സൎവ്വശാസ്ത്ര-
വേദികളായിബ്രഹ്മചാരികളായിട്ടേററം.
ജാതവേദസ്സുപോലെജ്വലിച്ചീടുന്നനാലു-
വേദിയന്മാരെക്കണ്ടാനന്നേരംപാപിഭൂപൻ.
ചെന്നുടൻപിടിപെട്ടുഖഡ്ഗത്താലറുത്തവൻ
മന്നിടദേവന്മാരെനാലുപേരെയുംകൊന്നാൻ.
മന്നവൻപിന്നെന്നീവാരങ്ങളെബ്ഭുജിപ്പാനാ-
യുന്നതവനാന്തത്തിലിരുന്നാനതുന്നേരം.
നിൎമ്മലന്മാരാമവർമാറത്തിലണിഞ്ഞുള്ള
ചൎമ്മോപവീതങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടുനരവരൻ.
ബ്രാഹ്മണന്മാരാണിവരെന്നതുചിന്തിച്ചേററം
ബ്രഹ്മഹത്യാഭയത്താൽപീഡിതനായിവീണാൻ.
ദുഃഖിച്ചുപാരംപരവശനായ്രോദിച്ചേവ- [കഷ്ടം;
മുൾക്കാമ്പിലോൎത്താൻഞാനിതെന്തിപ്പോൾചെയ്തു
അൎക്കതേജസ്സുപോലെവിളങ്ങുംവിപ്രന്മാരെ
ദുഷ്ടനായോരുഞാൻനാലുപേരെയുംകൊന്നേൻ.
മൈക്കണ്ണിമണിപതിവ്രതയാംഭാൎയ്യയേയും
കൎക്കശസ്വഭാവൻഞാൻവധിച്ചേൻമഹാകഷ്ടം.

എത്രയുംവലുതാകുംബ്രാഹ്മണലോഭത്താൽപ്രായ-
ശ്ചിത്തമില്ലാതെയുള്ളപാപത്തെസ്സമ്പാദിച്ചേൻ.
ഏകവിപ്രനെക്കൊന്നുവെന്നാകിൽനൂറുകല്പ-
മാകവെഘോരനരകങ്ങളിൽക്കിടക്കേണം.
പിന്നെയങ്ങതില്പാതിസ്ത്രീഹത്യാദോഷത്തിനു-
മെന്നല്ലോവേദശാസ്ത്രാദികളുംഘോഷിക്കുന്നു.
സതിയായീടുമൊരുനാരിതന്നെയുംപിന്നെ
മതിമാന്മാരാംനാലുവിപ്രന്മാരെയുംകൊന്നേൻ.
എന്നുടെപൂർവ്വന്മാരായുള്ളവർശതാധിക-
മെന്നോടുകൂടിയമസദനെനരകത്തിൽ.
ഒന്നിച്ചുപതിച്ചീടുമെന്നുടെദുഷ്കർമ്മത്താ-
ലിന്നുമൽപൂർവ്വന്മാരുംപതിതന്മാരായിതു.
ഹന്തഞാനിനിമേലിലെന്തൊന്നുചെയ്തീടേണ്ടു
ചിന്തിച്ചാലൊന്നുംമമതോന്നുന്നീലകതാരിൽ.
നിസ്തുലപാപമിദംതൂലവൽഭസ്മമാവാൻ
കർത്തവ്യമെന്തെന്നാകിലായവചൊല്ലേയുള്ളൂ.
ഇത്തരംഭൂരിദ്യുമ്നനാകിയനരപതി
ചിത്തത്തിലോർത്തുകൊണ്ടുപിന്നെയുംവനാന്തരെ.
സംഭ്രമിച്ചുടനവിടവിടെത്തിരിഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടമ്പോടുശാലങ്കായനാത്മജൻതന്നാശ്രമം.
പ്രാപിച്ചുതത്രവസിച്ചീടുന്നമുനീന്ദ്രനെ-
ബ്ഭൂപേന്ദ്രൻകണ്ടുദൂരെനിന്നഭിവാദ്യംചെയ്താൻ.
താപവുംപൂണ്ടുപിന്നെത്തന്നുടെവൃത്തമെല്ലാം
താപസവരനോടുസത്യമായുണർത്തിച്ചാൻ.
ഭൂലോകനാഥവൃത്തംകേട്ടാറെദുഃഖംപൂണ്ടു
ശാലങ്കായനജാതനന്നേരമരുൾചെയ്തു.
ഗമിക്കവേഗമിവിടുന്നുനീപാപബുദ്ധേ
ത്വമത്രവസിക്കൊല്ലാകുറച്ചുനേരംപോലും.
എന്നരുൾചെയ്തുമഹാമുനിയുംഭൂരിദ്യുമ്നൻ
തന്നെനോക്കാതെതിരിഞ്ഞിരുന്നാനന്നേരം.
എന്നതുകണ്ടുനൃപവീരനുംനിജഹൃദി
വന്നൊരുദുഃഖംപൊറാഞ്ഞേററവുംവിലാപിച്ചാൻ.
പിന്നെയുംമുനീന്ദ്രനെവന്ദിച്ചുമുഹുർമ്മുഹു-
രുന്നതഖേദംസ്തുതിച്ചീവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ.

കായസംരക്ഷണാൎത്ഥമതിദുഷ്ക്കൎമ്മജാലം
ന്യായമെന്നിയെ ചെയ്തു പാപിയേൻ ഞാൻ മഹാമതെ.
അയതുസൎവ്വം നശിച്ചീടുവാൻ ദയാനിധെ
പ്രായശ്ചിത്തവുമെന്നോടരുളിച്ചെയ്യേണമെ.
ഇങ്ങിനെ ഭൂപൻ തന്റെ ദീനവാക്യത്തെ കേട്ടു
തിങ്ങിന ദയയോടെ ചിന്തിച്ചു ചൊന്നാൻ മുനി.
ഉൎവ്വീനായക ഭവാനെങ്കിലൊ കേട്ടുകൊൾക
സൎവ്വപാപൌഘവിദ്ധ്വംസിനിയാം ശ്രീമൽകാശി.
ഗീൎവ്വാണനദീപരിശോഭിതാ മഹാപുണ്യാ
നിൎവ്വാണപ്രദാ നിഖിലാൎത്ഥദാ വിളങ്ങുന്നു.
തത്ര ചെന്നിട്ടു കനി സമസ്തപാപജാല-
മസ്തമായിട്ടും തവ സന്ദേഹമില്ലയേതും.
പ്രത്യയം തവ ഭവിച്ചീടുവാനുപായവു-
മത്ര ഞാൻ ചൊല്ലാം കേട്ടുകൊള്ളുക മഹീപതെ.
നീലീസംഭവങ്ങളാമഞ്ചു കഞ്ചുകങ്ങളെ-
ച്ചാലവെ ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
ശൈലജാകാന്തവാസസ്ഥാനമാം കാശി തന്നെ
യാലോകമെപ്പോൾ ചെയ്തീടുന്നു നീയപ്പോൾ തന്നെ
കോലത്തിൽ ധരിച്ചുള്ള കഞ്ചുകങ്ങളും നിജ
നീലവൎണ്ണത്തെ വിട്ടു ചന്ദ്രതുല്യങ്ങളാകും.
അപ്പോഴെ കന്നേ തവ പാപൌഘം നശിച്ചിതെ-
ന്നുൾപ്പൂവിലറിഞ്ഞു കൊണ്ടീടുക തത്വത്തോടും.
അല്പവും താമസിച്ചീടേണ്ട ഭൂപാ എന്നു മുനി-
യുൾപ്പൂവിൽ കരുണയോടരുളിച്ചെയ്തശേഷം.
തൽപ്പദേ പിന്നെ വീണ്ടും വണങ്ങി വിനീതനാം-
യപ്പൃഥ്വീശൻ നീലകഞ്ചുകങ്ങളും പൂണ്ടു.
നടന്നു ശ്രീകാശിയെക്കുറിച്ചു ഭക്തിപൂൎവ്വം
കടന്നു പലനദീശൈലകാനനങ്ങളും.
പടൎന്നു വളൎന്നിതു ഭക്തിയാം ലതയുള്ളിൽ
തുടൎന്നു ശിവരാമകീൎത്തനങ്ങളുമവൻ.
വിടൎന്നു മുഖാംബുജം കാശീസാന്നിദ്ധ്യാൽ പാപം
വിടുന്നു ക്രമത്താലെ ഭൂപതി വീരനെയും.
വാസരമെഴുകൊണ്ടു ഭൂരിദ്യുമ്നനാമവൻ
ഭാസുരയായ ശ്രീമൽകാശിയെ കണ്ടീടിനാൻ.

രത്നകുട്ടിമസ്സൗധശൃംഗജാലങ്ങളാലെ
ബ്ഭാസ്കരരശ്മികൾക്കേറ്റം പരിഭൂതിയെച്ചെയ്യും.
വിശ്വഭർത്താവിൻ നിലയത്തിനാലതിതരാം
ശശ്വന്മോഹനയായ കാശിയെക്കണ്ടാൻ നൃപൻ.
കാദലയമലകുലകാലനാംഹരരാജ
കാലിതതന്നിവാസിജനതാവിഹല്ല്യൗഘലയായ്.
നീലലോഹിതവൃഷസ്കന്ധകിങ്കിണീനാദ
മേദുരമുപരിതദിഗ്വിദിഗ്വിഭാഗയായ്.
ഘോരസംസാരഭയനാശഹേതുവായ്സുര-
ചാരണനരകിന്നരൗഘസംസേവിതയായ്.
വിശ്വനായകൻ തന്റെ വിവിധലിംഗങ്ങളെ
ശശ്വദർച്ചനം ചെയ്യും സാധുസംഘങ്ങളാലും.
നിത്യവും ശിവശിവേത്യുച്ചാരമുഖവാഗ്ര്യ
വിസ്തൃതിപരന്മാരാം ഭക്തന്മാരാലും പിന്നെ.
രമ്യങ്ങളായ പുഷ്പഫലപകാദ്യങ്ങളാൽ
നമ്രങ്ങളായ ശാഖാനിവഹത്തോടും കൂടി.
അംബരത്തോളമുയന്നങ്ങിനെ നിന്നീടുന്നോ-
രാമ്രകരസാലകകദംബാദികളായ.
ഭൂരുഹവൃന്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടും പൂർണ്ണയായതി
ഭാസുരയായ ശ്രീമൽകാശിയെക്കണ്ടാൻ നൃപൻ.
യാതൊരു മഹാപാപിയാകിലും ശ്രീകാശിയെ
ഏതൊരു നേരം നേത്രം കൊണ്ടു ദർശിക്കുന്നുവോ.
പൂതനായ്വരുമവനക്ഷണം തന്നെയതി-
ന്നേതും സന്ദേഹമില്ലാമൊമുനിവരന്മാർ.
ആശ്ചര്യം ശ്രീമൽകാശീതന്മഹാമാഹാത്മ്യമി-
താശ്ചര്യമത്യാശ്ചര്യം കണ്ടുകൊള്ളുവിൻ നിങ്ങൾ.
വിശ്വനായകവാസസ്ഥാനമാം കാശിയുടെ
ദർശനമാത്രത്താൽ ലബ്ധരിദൃക്കനാം നൃപൻ.
ഗാത്രത്തിൽ ധരിച്ചുള്ള നീലക്കഞ്ചുകങ്ങള-
മ്മാത്രത്തിൽ തകന്നശരച്ചന്ദ്രശോഭങ്ങളായി.
സർവ്വപാപങ്ങളിലും നിന്നുടൻ വിമുക്തനാ-
യുർവ്വീശൻ വാരാണസിയകംപുക്കൊരുശേഷം.
വിശ്വനായകം ചിത്രപാക്ഷമീശ്വരം പരം
വിശ്വതാപാപഹരം ശങ്കരം വൃഷധ്വജം.

വിശ്വസംഹാരസ്ഥിതിസർഗ്ഗകാരണമേകം
വിശ്വപാപാപഹംവിരിഞ്ചാദിവന്ദിതംശിവം.
വന്ദിച്ചുകൂപ്പിസ്തുതിച്ചർച്ചിച്ചുവിധിപോലെ
മന്നവൻതാനുംനൈല്യനാശനാൽസന്തുഷ്ടനായ്.
തത്രൈവചിരകാലംവസിച്ചുദേഹാന്തത്തിൽ
മൃത്യുവൈരിയാലുപദിഷ്ടവാക്യനാംനൃപൻ.
പ്രാപിച്ചുബ്രഹ്മൈകത്വംമാമുനിവരന്മാരേ
ശോഭിച്ചവാരാണസീമാഹാത്മ്യംമഹാത്ഭുതം.
പിന്നെയുമേവംബഹുജനങ്ങൾവാരാണസീ-
തന്നുടെസേവകൊണ്ടുമുക്തന്മാരായീടിനാർ.
കാശിയിൽപ്രാണപരിത്യാഗത്തെച്ചെയ്യീടുകിൽ
നാശമായീടുംമഹാസംസാരദുഃഖമെല്ലാം.
ഉന്നതമഹാപാപിയാകിലുംകാശിതന്നിൽ
വന്നുടൻപ്രാണത്യാഗംചെയ്യുമെന്നാകിലവൻ;
മുന്നംചെയ്യുള്ളപുണ്യഗൌരവാൽനരകത്തി-
ലെന്നുമേപതിക്കയില്ലെന്നതുംസത്യമല്ലൊ.
പിന്നെയെന്തിഹധർമ്മതല്പരന്മാരാംജനം
തന്നുടെകഥചൊല്ലീടേണ്ടതുവിശേഷിച്ചും.
അംബരത്തിങ്കൽനിന്നോധരണീതന്നിൽനിന്നോ
ശംബരത്തിങ്കൽനിന്നോമൃത്യുവെപ്രാപിച്ചാകിൽ.
ബ്രഹ്മാത്മൈകത്വംപ്രാപിച്ചീടുന്നിതവൻനൂന-
മമ്മഹാകാശീശക്തിയത്യപാഹിതമല്ലൊ.
യത്രകുത്രാപിവസിച്ചീടുന്നിതെന്നാകിലും
മർത്ത്യനേതൊരുവർണ്ണജാതനെന്നിരിക്കിലും.
കാശിയെന്നുള്ളരണ്ടുവർണ്ണത്തെദ്ദേഹാന്തത്തി-
ലാശയേചിന്തചെയ്തുജീവനെയുപേക്ഷിച്ചാൽ.
ഈശഭക്തനാമവൻകൈലാസാചലംപുക്കു
ക്ലേശാതെവസിച്ചീടാമില്ലൊരുശങ്കയേതും.
നല്ലൊരുപുരാതനമാകിയോരിതിഹാസം
ചൊല്ലീടാംശ്രദ്ധയോടെകേട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.
ഉണ്ടായികുരുക്ഷേത്രംതന്നിൽഭാലുകിയെന്നു
പണ്ടൊരുതപോധനശ്രേഷ്ഠനത്രയുംശാന്തൻ.
കണ്ടാലൊരാറുമഴകുള്ളൊരുസുതനവ-
ന്നുണ്ടായിവനുക്ലശനെന്നുള്ളനാമത്തോടും.

എത്രയുമധൎമ്മിഷ്ഠനായ്വന്നാനവൻതാനും
വൎത്തിച്ചീടിനാൻപിംഗാക്ഷാശ്രമേലീലയോടും.
പിംഗാക്ഷനായമുനിശ്രേഷ്ഠനുംകൃശനന്നു
സാംഗമാംവേദമുപദേശിച്ചാൻവഴിപോലെ.
കുലപാംസനനാകുമവനുധൎമ്മത്തിങ്കൽ
തിലമാത്രവുംബുദ്ധിയുണ്ടായീലഹോചിത്രം.
മാലുകിതാനാംപിംഗനേത്രനുമേവംസദാ
കാലവുംധൎമ്മമവനുപദേശിച്ചീടിനാൻ.
വേദങ്ങൾപുരാണങ്ങൾനീതിശാസ്ത്രാദികളും
മോദമോടവനുപദേശിച്ചിതെന്നാകിലും.
ചേതസിധൎമ്മശ്രദ്ധാകൃശനുഭവിച്ചതി-
ല്ലേതുമേപൂൎവ്വജന്മവാസനാബലവശാൽ.
സുന്ദരത്രപനാകുമവനുതാരുണ്യവും
വന്നുചേൎന്നിതുതദാകുസുമായുധൻതാനും.
തന്നുടേജനനിതൻസപത്നിയായീടുന്ന
സുന്ദരിസന്നീതിയെന്നാഖ്യയാംനാരിയേയും
പിന്നെത്തൻഗുരുതന്റെവല്ലഭയായീടുന്ന
തന്വംഗിഹൈമവതിയെന്നമാനിനിയേയും.
തന്നുടെവശത്താക്കിയവരോടൊരുമിച്ചു
ചെന്നുചേൎന്നിതുമധുരാപുരമതുകാലം.
കന്നൽനേൎമിഴിമാരാമവരോടൊരുമിച്ചു
കന്ദൎപ്പലീലയാടിവസിച്ചാനനാരതം.
മന്നവർവാണീടുന്നമന്ദിരങ്ങളിൽചെന്നു
പൊന്നുകൾപണങ്ങളുംകട്ടുകൊണ്ടുവന്നുകൃശൻ.
മദിരാസ്വാദമദമത്തചിത്തനായ്സദാ
മധുവാണികളുമായ്സരസംവാണീടിനാൻ.
അംഗനാമാരോടൊത്തുകളിച്ചുപുളച്ചുകൊ-
ണ്ടങ്ങിനെകഴിഞ്ഞിതുവത്സരംപന്ത്രണ്ടഹോ.
അക്കാലംഗുരുപത്നിമാരവരിരുവരും
പുക്കിതുധൎമ്മരാജമന്ദിരംക്രമത്താലെ.
മൈക്കണ്ണിമാരുംമൃത്യുവശത്തെപ്രാപിച്ചപ്പോ-
ളുൾക്കനംവിട്ടുപരവശനായ്കൃശൻതാനും.
ദുഃഖിച്ചുപാരംപരിഭ്രമിച്ചുവിലപിച്ചു
പുക്കിതുകലിംഗന്റെരാജ്യത്തിലതുകാലം.

പരിതാപേനതത്ര വാണിടും കൃശൻതന്നെ-
ല്പ്പുതാംജ്വരംപിടിപെട്ടിതെന്നതേവേണ്ടൂ.
ഘോരമാംജ്വരത്തിനാലാർത്തനാംകൃശൻമന-
താരതിലേവംപരവശനായ്ചിന്തചെയ്താൻ.
പാരമീജ്വരശക്ത്യാപീഡിതനാമെന്നെ-
യാരുവാനിന്നുരക്ഷിച്ചീടുവാൻനിരൂപിച്ചാൽ.
തീരാതദുരിതഫലംചെയ്കയാലിനിക്കിന്നു
നേരിട്ടിതെല്ലാമഹാസങ്കടമതികഷ്ടം.
ഇന്നുഞാനെന്തുസുകൃതംചെയ്തിദ്ദുരിതഫലം
തന്നെവേരോടെനശിപ്പിക്കേണ്ടൂശിവശിവ.
മുന്നംചെയ്തുള്ളനിജകന്മഷംനിരൂപിച്ചും
പിന്നെയക്കലിംഗരാജ്യസ്ഥിതിതന്നെയോർത്തും.
എന്നുമേപരലോകംതനിക്കസുഖദമ-
ല്ലെന്നുള്ളിൽപുനരപിചിന്തിച്ചുദുഃഖാർത്തനായ്.
ശൈശവകാലേനിജതാതനുമാചാര്യനും
കാശീമാഹാത്മ്യംചൊല്ലിക്കേട്ടതുമോർത്താനപ്പോൾ.
കാശിയെന്നുള്ളരണ്ടക്ഷരമാംമഹാമന്ത്ര-
മാത്രതാനുച്ചരിച്ചുവെടിഞ്ഞുജീവനേയും.
അന്നേരംഘോരാകാരരാകിയയമദൂത-
രുന്നതമുസലപാശാദികൾകൈക്കൊണ്ടഥ.
വന്നുടൻകൃശൻതന്നെപ്പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
മന്ദമെന്നിയേപോവാൻതുടങ്ങുംദശാന്തരെ.
പാണിയിൽത്രിശൂലവുംധരിച്ചുശോഭയോടു-
മേണാങ്കചൂഡൻതന്റെഗണങ്ങളുഴറോടേ.
ചാമരപാണികളാംദിവ്യസ്ത്രീജനങ്ങളാൽ
സാമോദമുദ്ധ്യസ്തമായ്ത്തരുണാർക്കാഭമായ.
വ്യോമയാനവുംകൈക്കൊണ്ടന്നേരംകൃശൻതന്നിൽ
പ്രേമമോടാവിർഭവിച്ചീടിനാരത്തുനേരം.
സോമശേഖരൻതന്റെഗണത്തെക്കണ്ടുഭീത്യാ
സാമമായുരചെയ്താരന്തകഭടന്മാരും.
ധർമ്മനിഷ്ഠന്മാരായനിങ്ങളിക്കൃശന്റെദു-
ഷ്കർമ്മാചാരാദിവഴിപോലറിയുന്നോരല്ലോ.
ദുർമ്മതിയാകുമിവനിന്നേയോളവുംചെയ്ത
കന്മഷങ്ങളെപ്പറഞ്ഞീടുകിലൊട്ടുണ്ടുമേ.

ധൎമ്മതല്പരജനപ്രിയന്മാരായനിങ്ങ-
ളിമ്മഹാപാപിതന്നെക്കൊണ്ടുപോവതിനിപ്പോൾ.
സമ്മോദമോടുവന്നതെങ്ങിനെയേവമായാ-
ലിമ്മഹീതലെജനംപാപമേചെയ്യുന്നൂനം.
ധൎമ്മരാജന്റെഭൃത്യന്മാരുടെഭാഷിതംകേ-
ട്ടുമ്മഹാദേവന്തന്റെഗണങ്ങളരുൾചെയ്താർ.
കേൾക്കേണംയമഭടന്മാരേനിങ്ങളുമെങ്കി-
ലിക്കുശൻസദാദുരാചാരനെന്നിരിക്കിലും.
ദുഃഖിച്ചുദേഹാന്തത്തിൽശ്രീകാശീതിരുനാമ-
മുൾക്കാമ്പിൽഭീതിയോടുംചൊല്ലുകനിമിത്തമായ്.
ദുഷ്ടതമുന്നംചെയ്തതൊക്കെയുംനശിച്ചേററ-
മക്കുശൻപരിശുദ്ധനായ്വന്നിതറിഞ്ഞാലും.
മുക്കണ്ണനിരിക്കുന്നകൈലാസാചലത്തിങ്കൽ
സോൽക്കൎഷമൊരുയുഗംസുഖമായ്വസിച്ചീടും.
അത്യന്തംപുണ്യാത്മാവാമിവനക്കാശിയിൽവെ-
ച്ചുത്തമമായമോക്ഷംപ്രാപിക്കുമറിഞ്ഞാലും.
ഇത്തരമരുൾചെയ്തുകുശനോടൊരുമിച്ചു
സത്വരംശ്രീകൈലാസംപ്രാപിച്ചുശിവഗണം.
ശ്രാദ്ധദേവന്റെഭടന്മാരുമീവൃത്തമെല്ലാം
ചെന്നുമന്തകൻതന്നോടാദിതൊട്ടുരചെയ്താർ.
ഭൃത്യന്മാരുടെവാക്യംകേട്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു
മിത്രനന്ദനൻതാനുമവരോടരുൾചെയ്താൻ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻതന്റെവിഗ്രഹംശ്രീമൽക്കാശീ-
ഭൂതലത്തിങ്കൽവെച്ചുനാശമായീടുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻദേഹനാശത്തിൽകാശിയെന്ന-
മൃതമാംമഹാമന്ത്രമുച്ചരിച്ചീടുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻസദാവിഷ്ണുതല്പരനായി
മാധവമുകുന്ദേതിജപിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻസദാശ്രീമഹാദേവൻതന്നെ-
ച്ചേതസിഭക്തിയോടുംചിന്തിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻമഹത്താകിയതീൎത്ഥത്തിൽവെ-
ച്ചേതൊരുനേരംമൃത്യുതന്നെപ്രാപിക്കുന്നുവോ.
വീതകന്മഷന്മാരാമവൎക്കുപ്രഭുവല്ലി
ദൂതരേഞാനെന്നുള്ളിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുവിൻ.

നിങ്ങളുമവരുടെയരികെചെന്നീടരു-
തിങ്ങിനേയന്തകനുംപറഞ്ഞുവിരമിച്ചാൻ.
ഗംഗാപാവിതയായകാശിതൻമാഹാത്മ്യത്ത
നിങ്ങളോടേവംപറഞ്ഞീടിനേൻമുനിമാരെ.
തിങ്ങിനമഹാപാപസംഘവുമുടൻതന്നെ
ഭംഗമായ്വരുമിതുകേൾക്കിലെന്നറിഞ്ഞാലും.
ഇങ്ങിനെലോമശാദിയാകിയമഹാമുനി
പുംഗവന്മാരോടരുൾചെയ്തിതുഭൃഗുതാനും.
നിങ്ങളോടതുമിപ്പോളറിഞ്ഞപോലെയൊന്നു-
മിങ്ങുരചെയ്യുന്നെന്നുവാണിതുകിളിമകൾ.

ശ്രീകാശിമാഹാത്മ്യം പ്രഥമാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

—*—

ദ്വിതീയാദ്ധ്യായം.

ശാരികേനീയുരചെയ്തീടുകിന്നിയും
സാരമാംകാശിമാഹാത്മ്യംമഹാത്ഭുതം.
ഗീരുകളേവമാകർണ്ണനംചെയ്തൊരു
കീരനാരീമണിതാനുമുരചെയ്താൾ.
വാരാണസിതന്റെമാഹാത്മ്യമമ്മുനി
വര്യൻഭൃഗുസുതൻപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ.
മാമുനിമാരെശ്രവിച്ചുകൊൾകെങ്കിലോ
ശ്രീമതിയാകിയകാശിതൻവൈഭവം.
യാതൊരുകാശികഥകേട്ടമാത്രത്തിൽ
ജാതമാംകൈവല്യമില്ലൊരുസംശയം.
കാശിയോഗംപരംദുഷ്പ്രാപമല്ലകേൾ
കാശിയിൽമുക്തിയുംദുല്ലഭയല്ലല്ലോ.
ആശയേമോക്ഷേച്ഛയുള്ളജനംസദാ
കാശിയെത്തന്നെനിഷേവണംചെയ്യണം.
എന്നുടെഭക്തനിവൻവിപ്രസത്തമ-
നന്യനിവനതിനീചനെന്നുള്ളോരു.
ഭിന്നഭാവംകാശിതന്നിൽവിശ്വേശ്വരൻ
തന്നുള്ളിലില്ലൊരുനേരവുമേതുമേ.
ഏകാത്മനിഷ്ഠമാംവാക്യമന്തത്തിങ്ക-
ലേവർക്കുമങ്ങുപദേശിക്കുമീശ്വരൻ.

ശ്രീകാശിതന്നിലുള്ളോരധികാരത്തി-
നേകവിപ്രാപേക്ഷയുംവേണ്ടതില്ലെല്ലൊ.
ധൎമ്മസാപേക്ഷനാമീശ്വരൻകേവലം
ചെമ്മെജപിക്കുന്നതൽഗിരംകൎണ്ണത്തിൽ.
ധൎമ്മിഷ്ഠനല്ലാത്തവനുമക്ഷേത്രവാസി-
ലമ്മഹാദേവൻശരീരാന്ത്യകാലത്തിൽ.
സമ്മോദമോടേകൊടുക്കുന്നുസൎവ്വദാ
നന്മതിയേയെന്നറിവിൻമുനികളേ.
കാശിയിൽചെയ്യുന്നപാപഫലംരുദ്ര-
പൈശാചതയെന്നുതന്നേധരിച്ചാലും.
ഏറ്റെകകപാപത്തിനോക്കിലോമുപ്പതി-
നായിരംസംവത്സരംഫലമായത്തും.
ആയതുകൊണ്ടുവാരാണസിയിൽവെച്ചു
കായേനവാചാമനസാപിദുഷ്കൃതം.
ചെയ്യരുതേതുമേവിശ്വേശ്വരനുമാ-
നായകൻസൎവ്വസത്വാന്തസ്ഥിതനെല്ലൊ.
ധൎമ്മിഷ്ഠരാംയതൊരുതാപസ-
രമ്മഹാകാശിയിൽവാഴുന്നിതാസദാ.
നിൎമ്മലന്മാരാമവർനിജാത്മാവിനെന-
ച്ചൎമ്മശതാപരപൂൎവ്വജന്മങ്ങളെ.
സമ്മോദമോടുദ്ധാരണംചെയ്യുന്നി-
തമ്മഹാദേവസാന്നിദ്ധ്യമത്യത്ഭുതം.
വാരാണസിക്കുപോവാൻപുറപ്പെട്ടവർ
ഘോരപാപിഷ്ഠരെന്നാലുമവരുടെ.
സൎവ്വധാതുക്കളിൽവ്യാപിച്ചപാപങ്ങൾ
സൎവ്വധാചൂൎണ്ണംചെയ്യുന്നുനിശ്ചയം.
തിങ്ങിനമോദേനകാശിക്കുപോവതി-
നങ്ങുറച്ചമ്പോടുയാത്രചെയ്യുന്നേരം.
മംഗലമായ്വരുമെല്ലാസമയവും
ഭംഗമതില്ലെന്നോൎക്കേണ്ടാമുഹൂൎത്തവും.
എല്ലാംവിഷയങ്ങളുമതുനേരത്തു
കല്യാണദങ്ങളായ്ത്തന്നെഭവിച്ചീടും.
ഇല്ലൊരുസംശയംസൎവ്വദേവന്മാരും
വല്ലോരുവിഘ്നങ്ങൾചെയ്യീട്ടുകിലുമാം.

കില്ലുകൂടാതെയതെല്ലാമുപേക്ഷചെ-
യ്യുല്ലാസമോടുതന്നേഗമിച്ചീടേണം.
വാരണാസിയിൽമുമുക്ഷുവായൊരു
പൂരുഷൻതാൻനിജധമ്മേണവാഴുന്നു.
പാരംപ്രയാസമെന്ന്യേസതതമവൻ
മന്ദിരോടെത്തൽഫലവുംഭുജിക്കുംദൃഢം.
ചേണാന്നകാശിയിലേതൊരുത്തനുനി-
ർവ്വാണമതിലുളവാകുന്നസംശയം.
പ്രാണപ്രയാണകാലേതച്ഛരീരികൾ-
ക്കേണാങ്കചൂഡനല്ലോപ്രമാണംശിവൻ.
തത്ര വെച്ചല്പംതപസ്സുചെയ്തീടിലും
ദത്തമായീകുറഞ്ഞൊന്നതെന്നാകിലും.
മൃത്യുഞ്ജയനാമമല്പംജപിക്കിലും
നിസ്തുലമാകുമക്ഷേത്രപ്രഭാവത്താൽ.
വദ്ധിച്ചനന്തഫലദമായ്വന്നീടു-
മത്രസന്ദേഹമില്ലേതുംമുനികളേ.
ദേവനദിയായഗംഗയുമത്യന്ത-
പാവനിയായമണികണ്ണികയത്തും.
ഭൂവിലെവിടെയെന്നാലവിടേന്ദ്രണാം
കൈവല്യസിദ്ധിയിലെന്താണൊരത്ഭുതം.
ശ്രദ്ധാസഹിതരായ്ധമ്മൈകനിഷ്ഠരാ-
യത്യന്തധീരരാമേതൊരുമർത്ത്യന്മാർ.
മൃത്യുഞ്ജയസ്ഥാനമായവാരാണസീ-
ക്ഷേത്രത്തിലമ്പോടുപോകുന്നിതായവർ.
ഗാത്രസന്ത്യാഗമാത്രേണലഭിക്കുന്നു
മുക്തിക്കുഹേതുവാമാത്മവിജ്ഞാനവും.
സത്യമിതുസത്യമീശനവിമുക്ത-
മത്യന്തമേറ്റാൽവിമോചിപ്പതില്ലെന്നും.
സംസാരമേററംവിരസമായ്ഭാവിച്ചു
കംസാരിസേവ്യയാംകാശിയെപ്രാപിച്ചു.
കിംസാരമിദ്ദേഹമെന്നോത്തുവാഴുന്ന
പുംസാംശരീരനാശേവിശ്വനായകൻ.
നേരെപരബ്രഹ്മമാമാത്മകൃപ്രകാശ്യമായ്
താരകജ്ഞാനനിദാനമാംവാക്യത്തെ

പാരംകരുണയാകൎണ്ണജപിക്കുന്നി-
താരമുള്ളതിന്നുതന്മാഹാത്മ്യമോതുവാൻ.
ഏവംവിശിഷ്ടപ്രഭാവയാംകാശിയെ
യേവൻവെടിയുവാനിച്ഛിക്കുമാശയെ.
ഇത്ഥംഭൃഗുമുനിതന്റെഗിരംശ്രവി-
ച്ചുത്തമന്മാരാംമുനികൾചോദിച്ചിതു.
ഏത്രയുംമാഹാത്മ്യമുള്ളവാരാണസീ
മുക്തിപ്രദായിനിയായിരിക്കത്തന്നെ.
ധാത്രിയിലോരോരോമുനികളൃഷികളും
ചിത്തഭക്ത്യാമററമുള്ളജനങ്ങളും.
മുക്തിക്കുസാധനമാംമനനത്തിലു-
മുത്തമദ്ധ്യാനത്തിലുംശ്രവണത്തിലും.
ഏത്രയുംക്ലേശിച്ചുകഷ്ടമനുഭവി-
ച്ചത്രകാണുന്നിതതെന്തിനായ്ക്കൊണ്ടഹോ.
ഇത്തരമുള്ളോരുഞങ്ങടെസംശയം
തീൎത്തരുളീടേണമേഭൃഗുമാമുനേ.
ഏവംമുനീശ്വരന്മാരുടെവാക്കുകേ-
ട്ടാവിൎമ്മുദാഭൃഗുമാമുനിചൊല്ലിനാൻ.
ധൎമ്മിഷ്ഠരാംമുനിവൎയ്യരതത്വമി-
ന്നുണ്മയോടേപറഞ്ഞീടുവൻകേൾക്കുവിൻ.
ലോകങ്ങൾനാനാരസങ്ങളുണ്ടായതി-
ലോരോരോവിധകാൎയ്യമോരോജനങ്ങളും.
ശ്രദ്ധയോടെപ്പൊഴുംചെയ്തുകൊണ്ടീടുന്നി-
തത്യന്തതല്പരന്മാർചിലർമററൊന്നിൽ.
ചേഷ്ടിച്ചിടുന്നുയഥേഷ്ടംസ്വതന്ത്രരാ-
യ്പ്പാട്ടമെന്ന്യേതത്രതത്രചിലജനം.
വൎണ്ണാശ്രമപ്രാപ്തധൎമ്മങ്ങളെനല്ല
വണ്ണമനുഷ്ഠിച്ചിടുന്നതല്ലോവിധി.
നിത്യനൈമിത്തികകാമ്യങ്ങളെന്നതിൽ
നിത്യമെന്നുള്ളതുനിത്യവ്രതമെല്ലാം.
നൈമിത്തികംനിമിത്താലുളവായതു
കാമത്തിനാലുളവായതുകാമ്യവും.
മാറുമനേകവിധമാമുപാസനത്താൽ
മാറാംഫലംലഭ്യമായ്ഭവിച്ചീടുന്നു.

സ്വേച്ശയാലുള്ളപ്രവൃത്തിനിരന്തരം
നിശ്ശേഷലോകത്തിലുംസദാകാണുന്നു.
തുല്യമായീട്ടുംശ്രമേണഗന്ധങ്ങളായ്
തുല്യപ്രസൂനവ്രജസഹിതങ്ങളായ്.
തുല്യങ്ങളായുള്ളവല്ലീസമൂഹങ്ങ-
ളെല്ലാമൊരുപോലിരിക്കുംവിഷയത്തിൽ.
നല്ലൊരുപുഷ്പാൎത്ഥിയാമൊരുവൻചെന്നു
വല്ലിയെന്നിങ്കലുള്ളൊരുപുഷ്പങ്ങളെ.
എല്ലാമറുത്തെടുത്തങ്ങിനെപോകുന്നി-
തെല്ലാലതകളിലുംഗമിച്ചീടാതെ.
അങ്ങിനെതന്നെജനംമോക്ഷസാധന-
മങ്ങുയഥാകാമമാശ്രയിച്ചീടുന്നു.
തുല്യപാത്രത്തിൽപ്രതിഷ്ഠിതമാകിയ
തുല്യവൎണ്ണത്തോടുകൂടിയഗോക്ഷീരം.
ഏകകാലത്തുതന്നേഗ്രഹിക്കുന്നതി-
ല്ലേകംകുറച്ചുമുന്നംഗ്രഹിച്ചീടുന്നു.
എന്നതുപോലെതന്നെമോക്ഷഹേതുകൾ
മന്നിലനേകങ്ങളുണ്ടെന്നിരിക്കിലും.
ധന്യരായീടുംമുമുക്ഷുജനങ്ങൾയാ-
തൊന്നുമോക്ഷപ്രദമെന്നങ്ങറിഞ്ഞുടൻ.
നന്നായതിനെസ്സുശക്യമായ്സേവചെ-
യ്യുന്നുവഴിപോലെകേട്ടാലുമിന്നിയും.
വന്ദ്യനാംവാമദേവൻമുനിയേകദാ
മുന്നംവസിഷ്ഠമുനിയോടുചൊല്ലിയ.
അന്യമാംവാരാണസീപ്രഭാവത്തെയു-
മിന്നുഞാൻചൊല്ലാംമുനികളേകേട്ടാലും.
നല്ലസരസ്വതീതീരേമുനികുല-
വല്ലഭനാകുംവസിഷ്ഠൻനിജാശ്രമേ.
അല്ലലൊഴിഞ്ഞുവാഴുംനാളെദ്ദൃശ്യയാ
കല്യനാംവാമദേവൻമുനിചെന്നിതു.
ചൊല്ലേറിടുംവാമദേവനെക്കണ്ടപോ-
തുല്ലാസമോടേവസിഷ്ഠമുനീന്ദ്രനും.
പാദ്യാസനാദിയാൽപൂജിച്ചുകന്ദഫ-
ലാദ്യങ്ങളുംഭുജിപ്പാൻകൊടുത്തീടിനാൻ.

വാമദേവൻമുനിതാനുംഫലാദ്യങ്ങ-
ളുംമോദമോടുപരിഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ.
പിന്നെവസിഷ്ഠനുംവാമദേവൻതാനു-
മൊന്നിച്ചുതത്രവാണാരതിപ്രീതരായ്.
വേദാശ്രയയായ്വിചിത്രാർത്ഥസാരയായ്
മേദുരധർമ്മകൈവല്യോപയുക്തയായ്.
നീതിസംഹിതയായീടുംബഹുകഥ-
യാദരവോടതുകൾചെയ്യോരനന്തരം.
വാമദേവൻതന്നോടേവംവിനയേന
താമരസോത്ഭവനന്ദനൻചോദിച്ചാൻ.
സന്മതസാധനസമ്പത്തിയെന്നിയെ
ബ്രഹ്മവിജ്ഞാനൈകസാധനംമാമുനേ.
സംഭവിക്കുന്നിതെന്നാകിലതിപ്പോഴു-
തൻപോടുചൊല്ലുകെന്നോടുവഴിപോലെ.
ഇത്ഥംവിധിസുതൻതന്നുടെചോദ്യത്തി-
നുത്തരംവാമദേവൻതാനരുൾചെയ്തു.
വേദോക്തസാധനമെന്നിയേബ്രഹ്മവി-
ജ്ഞാനൈകസാധനമെങ്ങിനെയുണ്ടാകും.
കൂരിരുട്ടിൽദീപമില്ലാതെയെത്രമേ
നേരെവെളിച്ചമുണ്ടാകയില്ലെന്നുമെ.
എന്നാലുമല്പപ്രയാസേനസത്വര-
മൊന്നുണ്ടുതാദൃശജ്ഞാനഫലപ്രദം.
പന്നഗഭൂഷണനാംവിശ്വനായകൻ
തന്നാലധിഷ്ഠിതംവാരാണസിയെന്നു.
ലോകത്രയത്തിലുമേററംപ്രസിദ്ധമാ-
യാദിമദ്ധ്യാവസാനത്തോടപേതമായ്.
ശംഭുവിൻക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടുശോഭിക്കുന്നി-
തൻപോടുകൈവല്യദായകംപാവനം.
തത്രവാഴുന്നജന്തുക്കൾക്കുനിത്യവും
മൃത്യുഞ്ജയൻഭോഗമോക്ഷങ്ങൾനൽകുന്നു.
ഏററംമഹാപാപികളെന്നിരിക്കിലും
മററമുപപാതകികളെന്നാകിലും.
തൽക്ഷേത്രവൈഭവംകൊണ്ടവർപാപങ്ങൾ
ശിക്ഷയോടേനശിച്ചീടുമസംശയം.

വാരാണസിയാംപുരിയതിലുള്ളോൎക്ക
മാരുതപ്രേരിതരേണുവേററീടുകിൽ.
ഘോരമായീടുംദുരിതൌഘമെത്രയും
ദൂരത്തുപോമതിനില്ലൊരുസംശയം.
പാരംസ്വധൎമ്മനിരതനംഹീനനും
പാരതിലത്യന്തമുത്തമനുംസദാ.
വാരാണസീപുരിതൻപ്രഭാവത്തിനാൽ
നേരേസമാനഗതിഭവിക്കുംദൃഢം.
വിശ്വേശ്വരന്നതിവല്ലഭമായത്തു
വിശ്വമതിലമന്തംകാനനമല്ലൊ.
വിശ്വരൂപൻഭഗവാനതിനെപ്രിയാൽ
ശശ്വദപിവിടുമാചിക്കുന്നതില്ലല്ലൊ.
എന്നതിനാലമന്താഖ്യംവന്നതിന്നു
വന്നിതവിമുക്തമെന്നുള്ളനാമവും.
വാരാണസിയിൽമഹാത്മാക്കളാം ചിലർ
സ്വൈരംവസിക്കുന്നുണ്ടതിധന്യരായ്.
കൈരവേശാൎദ്ധാസിതശേഖരന്മാരായ്
സൂൎയ്യചന്ദ്രാഗ്നിത്രിതയനേത്രന്മാരായ്.
പാരംകുതൂഹലത്തോടെചതുൎഭ്ഭുജ-
ന്മാരാമവരെനോക്കുന്നുസുരേന്ദ്രന്മാർ.
സ്നാനവുംവാരാണസീപുരെചെയ്യുന്ന
ദാനവുംമന്ത്രതന്ത്രാദികൎമ്മങ്ങളും.
നൂനമനന്തഫലങ്ങളെന്നത്തു
മാനസതാരിലറികമഹാമുനേ.
എന്നപോലെത്തന്നത്രവെച്ചാൎജ്ജിച്ചോ-
രുന്നതപാപമനന്തമായ്വന്നീടും.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻസ്വധൎമ്മനിരതനാം
മേദിനീദേവവൎയ്യന്നുവൎഷാശനം.
മോദേനനൽകിയവിടെയിരുത്തുന്നി-
താദരാലായവൻപുണ്യഫലംകേൾക്ക.
എത്രമണലുണ്ടുഗംഗയിലെണ്ണുകി-
ലത്രസഹസ്രവൎഷത്തോളവുമവൻ.
ദേവേന്ദ്രനോടൊരുമിച്ചമരാലയെ
ഭാവമോദേനകളിച്ചുവസിച്ചീടും.

പിന്നെപ്പവിത്രവംശേധരാമണ്ഡലേ
വന്നുമഹാരാജനായിജ്ജനിച്ചീടും.
പുത്രപൌത്രാദിയോടുംദീൎഘജീവിയായ്
മൃത്യുഞ്ജയഭക്തനായ്സുഖംവാണീടും.
അന്ത്യകാലത്തുശ്രീമൽക്കാശിയിൽവെച്ചു
ബന്ധമൊഴിഞ്ഞുനിൎവ്വാണവുംപ്രാപിക്കും.
ഭൂതവുമശ്വത്ഥവുംപിചുമന്ദവും
ചേതോഹരകളായീടുംലതകളും.
യാതൊരുത്തൻപണിപ്പെട്ടുമവിടത്തി-
ലാദരവോടുളവാക്കിവളൎക്കുന്നു.
പൂൎവ്വോക്തമായഫലമവന്നുംസദാ
സൎവ്വഥാസംഭവിച്ചീടുമസംശയം.
ധാത്രിയതിലുണ്ടനേകതീൎത്ഥങ്ങളും
ക്ഷേത്രങ്ങളുമുണ്ടനേകമെന്നാകിലും.
മൎത്ത്യനായാലവനെത്രപണിപ്പെട്ടു
മെന്തെണമേതുചെയ്യുംമഹാകാശിയിൽ.
ന്യായാൎജ്ജിതംധനമല്പമെന്നാകിലു-
മായതുവാരാണസിയിൽവെച്ചാദരാൽ.
വിശ്വനാഥക്ഷേത്രവാസിയാംവിപ്രന്നു
വിശ്വാസഭക്തിയോടൎപ്പണംചെയ്കിലോ.
വിശ്വദുരിതൌഘവുംനശിച്ചഞ്ജസാ
ശശ്വദനന്തഫലപ്രദമായ്വരും.
ഏവംപ്രഭാവസഹിതയാകുംമഹാ-
ദേവവാസസ്ഥാനമായവാരാണസി.
കൈവല്യദാത്രിവിളങ്ങുന്നിതുമഹീ
ദേവഷിരത്നമേസൎവ്വാൎത്ഥദായിനി.
പോന്നാലുമങ്ങുഗമിച്ചുവിശ്വേശ്വരൻ
തന്നാൽസുരക്ഷിതയാകിയകാശിയെ.
കണ്ടുവണങ്ങിവിശ്വേശ്വരൻതന്നെയും
കണ്ടുവന്ദിച്ചുപോന്നീടാംനമുക്കിഹ.
വാമദേവൻതന്റെവാക്യമേവംകേട്ടു
മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻവസിഷ്ഠനതുംചെയ്തു.
താമസമേതുമരുതിനിയെങ്കിലോ
നാമിന്നുതന്നെഗമിക്കവൈകീടാതേ.

എന്നതുൾചെയ്യുപരാശരനെത്തദാ
തന്നാശ്രമത്തിലിരുത്തിവസിഷ്ഠനും.
ഉന്നതമോദേന വാമദേവൻതന്നോ-
ടൊന്നിച്ചുവാരാണസിക്കുപുറപ്പെട്ടാൻ.
വീതരാഗദ്വേഷമാനസരാമവർ
ചേതസിവിശേഷഭക്ത്യാവഴിയതിൽ.
ഏതുമേസാദവുംകൂടാതെശങ്കര
കേതമാംകാശിയെനോക്കിഗ്ഗമിച്ചിതു.
കുന്നുംമലയുംനദികൾരാജ്യങ്ങളും
പിന്നിട്ടവർനടന്നങ്ങുപോകുന്നേരം.
കേടകന്നുള്ളമുനിവരന്മാരൊരു
കാടകംപുക്കുനടക്കുംദശാന്തരെ.
പാടവമേറുന്നമാലിവംശേജനി-
ച്ചീടിനരാക്ഷസന്മാരതിഘോരന്മാർ.
ഈടെഴുമായുധജാലവുംകൈക്കൊണ്ടു
ധാടിയോടേവസിക്കുന്നുവനാന്തരേ.
ചണ്ഡപരാക്രമദർപ്പിതന്മാരായ
പുണ്യജനേശ്വരന്മാരുടെമദ്ധ്യത്തിൽ.
ഹുണ്ഡുകനെന്നതിസിദ്ധനാകുംമാലി-
തന്നുടെപൌത്രാത്മജനെയുംകണ്ടിതു.
പുണ്ഡരീകോൽഭൂതജാതൻവസിഷ്ഠനും
പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനാംവാമദേവൻതാനും.
ദണ്ഡധരാതിഭയങ്കരനാകിയ
ഹുണ്ഡുകനെക്കണ്ടുനിന്നാരതിഭയാൽ.
അന്നേരമന്യരാത്രിഞ്ചരവീരരോ-
ടൊന്നിച്ചുതത്രചെന്നീടിനാൻഹുണ്ഡുകൻ.
ചർമ്മജടാഭസ്മധാരികളായീട്ടു-
മമ്മുനിമാരോടുചോദിച്ചിതന്നേരം.
നിങ്ങളാരാകുന്നുഘോരകാന്താരത്തി-
ലിങ്ങുവരുവാനുമെന്തൊരുകാരണം.
ചൊല്ലീടുകെന്നതുകേട്ടുവസിഷ്ഠനും
ചൊല്ലീടിനാൻയഥാർത്ഥംപൂതമാനസൻ.
താമരസോത്ഭവപുത്രനാകുന്നുഞാൻ
നാമംവസിഷ്ഠനെന്നാകുന്നിതുമമ.

വാമദേവാഖ്യനിവൻഞങ്ങളിപ്പൊഴു-
താമോദമോടുകാശിക്കുപോകുന്നിതു.
ഇത്ഥംവസിഷ്ഠഗിരംകേട്ടുഹുണ്ഡുകൻ
നക്തഞ്ചരന്മാരൊടേവമുരചെയ്താൻ.
എത്രയുംസപാദ്യസംയുക്തമാമന്നമി-
ന്നത്രകരസ്ഥമായ്വന്നുയദൃച്ഛയാ.
രാത്രിഞ്ചരരേബഹുനാളതായിഞാ-
നോൎത്തുവാഴുന്നിവനെക്കണ്ടുകിട്ടുവാൻ.
സാദ്ധ്യമായ്വന്നിതിന്നാകയാലതി-
ധൂൎത്തനാമീവസിഷ്ഠൻതന്നെയിപ്പൊഴെ.
മിത്രമാംവാമദേവൻതന്നോടൊന്നിച്ചു
മിത്രാത്മജപുരത്തിന്നയച്ചീടണം.
മുന്നമിവനുടെപൌത്രനായീടുന്ന
ദുൎന്നയമേറുംപരാശരനാംമുനി.
എന്നുടെതാതനെബ്ബന്ധുവൎഗ്ഗത്തൊടും
കൊന്നിതുരാക്ഷസഘാതമാംസത്രത്തിൽ.
എന്നിവണ്ണംഹുണ്ഡുകന്റെവാക്യംകേട്ടു
മന്ദരാംമററുള്ളരാക്ഷസവീരന്മാർ.
മന്ദേതരംവാമദേവനേയുംവിധി-
നന്ദനനായവസിഷ്ഠമുനിയെയും.
ഉന്നതരോഷണപാശങ്ങളെക്കൊണ്ടു
നന്നായ്മുറുകബന്ധിപ്പാനൊരുമ്പെട്ടാർ.
ധന്യതപോധനശ്രേഷ്ഠരവർപുന-
രന്യോന്യമാശുനോക്കീടിനാരന്നേരം.
ബന്ധനിവാരണേശക്തരെന്നാകിലും
ഹന്തഗതക്രോധരാംമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാർ.
ശാന്തഹൃദയരായൊന്നുമേചെയ്തതി-
ല്ലെന്തൊരാശ്ചൎയ്യമെന്നേപറയാവതും.
അന്തരംഗത്തിങ്കലേതുംവികാരവും
സന്ദേഹവുമവൎക്കപ്പോൾഭവിച്ചീലാ.
ഇന്ദ്രജിന്മുക്തനാഗാസ്ത്രബന്ധമന്ന-
മിന്ദിരാകാന്തനാംശ്രീരാമദേവനും.
തന്നുടെസോദരനായസൌമിത്രിയു-
മെന്നതുപോലവർവാണിതുബദ്ധരായ്.

ഹുണ്ഡുകൻതാനതുനേരംനിജബാഹു
ദണ്ഡമതിങ്കലെടുത്താശുഖഡ്ഗവും.
അന്നരാജഭൂസുതാവാമദേവന്മാരെ
ഖണ്ഡിക്കാനവധിപ്പാൻതുനിഞ്ഞിതു.
തിണ്ണമരവിന്ദഭൂസുതൻതാന്നാടി-
വണ്ണമപ്പോൾവാമദേവനുംചൊല്ലിനാൻ.
പാരാതെവാരാണസിക്കുപോയിട്ടന്നോ-
രാരണന്മാരാംനമുക്കിന്നുളവായ.
പാരമാമിപ്രതിബന്ധമഹേതുകം
സാരസസംഭവനന്ദനകണ്ടാലും.
ദേവകളുംകാശിയാത്രചെയ്യുന്നവ-
ർക്കൊരോളവുംവിഘ്നകാരകരായുള്ളോം.
ആയതുസർവ്വംസഹിച്ചുഗമിപ്പോർക്ക്
ശ്രേയസ്സുനിർവ്വിഘ്നമായിവരുംപരം.
കൌണപാധീശനാംഹുണ്ഡുകൻതാനിഹ
പ്രാണങ്ങളെനശിപ്പിക്കുമസംശയം.
ഏണാങ്കശേഖരനാംവിശ്വനായകൻ
പ്രാണപ്രിയയായദേവിയോടൊന്നിച്ചു.
വാണീടുമക്കാശികണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു
കാണ്മവാനുംകൂടിയോഗമില്ലാതെയായ്.
എന്തൊന്നിതില്പരമാംമഹാസങ്കടം
ഹന്തഭവിക്കേണ്ടതിപ്പോൾവിധിസുത.
അന്തരംഗമിതുചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
വെന്തുനീറാകുന്നിതേറവുംമാമകം.
സന്താപത്തെഭവാനുമിനിക്കുമൊരുപോലെ
യന്തരമെന്നിയെവാരണാസിക്കുപോയ്.
ചന്ദ്രചൂഡൻതന്റെപാദാംബുജങ്ങളെ
സ്സാന്ദ്രമോദംകണ്ടുവന്ദിച്ചിടാമെന്നും.
മന്ദതരമാംമനോരഥമുണ്ടായി
വന്നുവളൎന്നുചമഞ്ഞിതിപ്പോളിഹ.
മന്ദഭാഗ്യശ്രേഷ്ഠരാംനമുക്കായതു-
മിന്നുസിദ്ധിച്ചതില്ലല്ലോമമസഖേ.
ബ്രഹ്മർഷിയാകിയവാമദേവൻതാനു-
മമ്മാത്രമങ്ങരുളിച്ചെയ്തനന്തരം.

മന്മഥാരാതിയാം വിശ്വൈകനാഥനെ-
ത്തന്മാനസേ ദൃഢം ധ്യാനിച്ചിതപ്പോഴെ.
ദുർമ്മതിയാകിയ രാക്ഷസനായക-
നമ്മാമുനീശ്വരന്മാരെജ്ജടാന്തരേ.
സമ്മോദമോടുമൊന്നായിപ്പിടിച്ചതി
ദുർമ്മദൻ ഖഡ്ഗമോങ്ങീടിനാൻ വെട്ടുവാൻ.
ദർപ്പിതനാകിയ ഹുണ്ഡുകരാക്ഷസ-
നപ്പോൾ മുനീശ്വരന്മാരെപ്പിടിപെട്ടു.
കെല്പോടു കണ്ഠമുറിപ്പാനൊരുങ്ങിനാ-
നപ്പോൾ ത്രിപുരാന്തകാരിയാമീശ്വരൻ.
പ്രത്യക്ഷനായിബ്ഭവിച്ചു കാലാഗ്നിയോ-
ടൊത്തുള്ള രോഷോദ്ധതകടാക്ഷത്തിനാൽ.
രാത്രിഞ്ചരേന്ദ്രനാം ഹുണ്ഡുകനോടു കൂ-
ടത്യുഗ്രമാരാകുള്ള രാക്ഷസന്മാരെയും.
ഭസ്മാവശേഷരായ്ത്തന്നെയപ്പോൾ ചെയ്തു
വിസ്മയമത്യന്തമെന്നു പറയാവൂ.
ഉത്തമന്മാരാം മുനികളെ ബ്ബന്ധിച്ചോ-
രുത്തുംഗപാശത്തെയും മുറിച്ചഞ്ജസാ-
മൃത്യുഞ്ജയനായ വിശ്വനാഥൻ പരൻ
ഭക്തപ്രിയൻ മറഞ്ഞാനവിടെത്തന്നെ.
പിന്നെ വസിഷ്ഠനാം വാമദേവൻ താനു-
മന്നേരമുത്ഥാനവും ചെയ്തു നോക്കുമ്പോൾ.
ഉന്നതന്മാരാം നിശാചരവീരരെ
യൊന്നിനെയെന്നാകിലും തത്ര കണ്ടീലാ.
കുന്നുപോലുള്ളൊരു ഭസ്മസമൂഹത്തെ
മുന്നിൽക്കിടക്കുന്നതും ബത കാണായി.
പന്നഗഭൂഷണനായ വിശ്വേശ്വരൻ
തന്നാൽ കൃതമിദമെന്നോർത്തിരുവരും.
വന്നൊരു വിസ്മയം പൂണ്ടു ബന്ധത്തിങ്കൽ
നിന്നു വിമുക്തരായത്യന്തതുഷ്ടരായ്.
പന്നഗഭൂഷണ ശംഭോ മഹേശേതി
ചന്ദ്രചൂഡൻ തിരുനാമം ജപിച്ചവർ.
ഒന്നിച്ചു കാശിയെ നോക്കി ഗ്ഗമിച്ചിതു
പിന്നെച്ചിരേണ മുനീശ്വരരാമവർ.

വിശ്വേശ്വരാവാസമാകിയകാശിയെ
വിശ്വാസഭക്തിയോടുംചെന്നുകണ്ടിതു.
അമ്പോടുതത്രവിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
ചമ്പകക്കൂട്ടങ്ങൾതൻചുവട്ടിൽനിന്നു.
കൊമ്പുതന്നഗ്രംവരെപടൎന്നുള്ളൊരു
വമ്പിച്ചവല്ലികൾതൻകുസുമങ്ങളിൽ.
കമ്പമേറീടുന്നവണ്ടിണ്ടകളുടെ
സംപൂൎണ്ണഝങ്കാരനാദഭേദങ്ങളാൽ.
സന്നാദിതയായശ്രീമഹാകാശിയെ
സ്സാന്ദ്രമോദംതദാകണ്ടുമുനീന്ദ്രന്മാർ.
ഉന്നതഭംഗ്യാതളിൎത്തുനില്ക്കുന്നമാ-
കന്ദദ്രുമങ്ങളിൽമോദേനവാഴുന്ന.
കോകിലജാലങ്ങൾതൻനിനാദത്തിനാ-
ലാകവേശബ്ദായമാനയായീടുന്ന.
പാകാരിമുഖ്യദേവാദിസംസേവ്യയാം
ശ്രീകാശിയെത്തദാകണ്ടുമുനീന്ദ്രന്മാർ.
ഉൾക്കാമ്പിലേറവുംഭീതിയോടുംകൂടി
ദ്ദിക്കുകൾതോറുംപ്രകീൎണ്ണനേത്രങ്ങളായ്.
വക്ത്രപുടംകൊണ്ടുദൂൎവ്വാങ്കുരങ്ങളെ-
യദ്ധ്യഗ്രഹിച്ചുയൂഥാധിപരോടൊത്തു.
സത്വരംപോകുംമൃഗീനിവഹങ്ങളാൽ
നിത്യംവിളങ്ങുമക്കാശിയെക്കണ്ടിതു.
വില്വവൃക്ഷത്തിന്റെകോമളപത്രവും
നല്ലകുശംകാശമാദിയാംപൂക്കളും.
എല്ലാംപരിഗ്രഹിച്ചീശ്വരപൂജസ്ഥാ-
യുല്ലാസമോടെഗമിക്കുന്നഭക്തരാൽ.
നല്ലവണ്ണംവിളങ്ങീടുമക്കാശിയെ-
ക്കല്യരാംതാപസന്മാർതദാകണ്ടിതു.
വേദനിവേദിതകൎമ്മകാണ്ഡത്തിനാ-
ലാദിയിൽത്തന്നെവിധിച്ചകൎമ്മത്തിങ്കൽ.
ഏതുമിളക്കമില്ലാതെവാണീടുന്ന
മേദിനീനിൎജ്ജരശ്രേഷ്ഠനിരയാലും.
മാമുനിവൎയ്യരാലുംപിന്നെമറ്റുള്ള
മാനവന്മാരാലുമേറ്റംവിളങ്ങുന്ന.

ശ്രീമഹാദേവനിവാസമാം കാശിയെ
മാമുനിമാരവർ കണ്ടാരതിമുദാ.
ഉല്പലപങ്കജജാലങ്ങളിൽ തട-
ങ്ങളെല്പമല്ലാത ലോകശ്രമവും തീൎത്തു.
സുപ്രസന്നത്വേന വീശും പവനനാൽ
സുപ്രകാശം പൂണ്ട കാശിയെ കണ്ടിതു.
പൂൎണ്ണങ്ങളായ്ത്തത്ര നില്ക്കും കദളികാ
കാണ്ഡങ്ങളിലിളകിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു.
പൎണ്ണങ്ങളാലതിശോഭിതയായ മു-
ക്കണ്ണനിവാസമാം കാശിയെക്കണ്ടിതു.
ഭാഗീരഥീതിരമാലകളാലതി-
രാഗമോടാശ്ലിഷ്ടയെന്ന കണ്ണകളിന്നെ.
ലോകനേത്രോത്സവയാകിയ കാശിയെ-
യേകാന്തമോദേന കണ്ടു മുനീന്ദ്രന്മാർ.
ദണ്ഡനമസ്കാരവും ചെയ്യെഴുന്നീററ
ദണ്ഡധരാരാതിവാസമാം കാശിയെ.
പ്രാപിച്ചു വിശ്വേശ്വരനെയും വന്ദിച്ചു
താപസേന്ദ്രന്മാരതൽഗൃഹത്തിന്റെ.
നേരെ കിഴക്കു ഭാഗപവിത്രസ്ഥലെ
സാരസഭൂസുതനും വാമദേവനും.
ഗൌരീശനാം വിശ്വനാഥനെച്ചിന്തിച്ചു
ഘോരമായുള്ള തപസ്സു തുടങ്ങിനാർ.
മുപ്പതിനായിരം വത്സരമിങ്ങിനെ
തപ്പാതെ തന്നെ തപം ചെയ്യുനന്തരം,
സൎപ്പാഭരണൻ സമസ്തലോകേശ്വരൻ
മുപ്പുരവൈരി മുകുന്ദാൎച്ചിതൻ ശിവൻ.
ദൎപ്പകാരാതി വിശ്വേശ്വരനക്കാലം
തൽപുരോഭാഗേ പരം വിളങ്ങീടിനാൻ.
പ്രത്യക്ഷമായ്ക്കണ്ട നേരം മഹേശനെ
നത്വാ ബഹുവിധം സ്തുത്വാ മുനീന്ദ്രന്മാർ.
ഭക്ത്യാ തൊഴുതു നിന്നാരവരിൽ ക്കനി-
ഞ്ഞത്യാദരം വിശ്വനാഥൻ താനരുൾ ചെയ്തു.
ഉത്തമ താപസന്മാരേ ഭവാന്മാൎക്കു
ചിത്തഹിതമാം വരമെന്തു വേണ്ടതും.

എത്രയുംദുൎല്ലഭമെന്നാകിലുമതു-
മത്യന്തമോദേനനൽകുന്നതുണ്ടുഞാൻ.
ഇത്തരംവിശ്വനാഥന്റെഗിരാകേട്ടു
ബദ്ധമോദേനമുനീന്ദ്രരുംചൊല്ലിനാർ.
നാഥമഹേശ്വരഗൌരീശ്വരവിശ്വ-
നാഥവൃഷധ്വജശങ്കരഗോപതേ.
ആധാരഹീനരായിടുന്നവൎക്കുനി-
ത്യാധാരഭൂതനായീടുന്നദൈവമേ.
ചേതസികാരുണ്യമുൾക്കൊണ്ടുഞങ്ങൾക്കു
പ്രീതിയോടേവരംനൽകുന്നതാകിലോ.
ചൂതബാണാരേഭവാനിൽസദാകാല-
മേതുമിളക്കമില്ലാതോരുഭക്തിയും.
ഭൂതേശ്വരഭവന്മന്ദിരാവാസവു-
മാദരവോടുനൽകേണംദയാനിധേ.
മറ്റുവരങ്ങളിൽകാംക്ഷിതംഞങ്ങൾക്കു
ചെറ്റുമേയില്ലെന്നറികജഗല്പതേ.
ഏവംമുനീശ്വരന്മാരുടെവാക്കുകേ-
ട്ടാവിൎമ്മുദാവിശ്വനാഥനരുൾചെയ്തു.
താപസശ്രേഷ്ഠരേമത്ഭക്തരാംനിങ്ങൾ
താപവിഹീനമത്രൈവവാണീടുവിൻ.
ദൎശനമാത്രേണവാരാണസീപുര
വാസിജനാഘൌഘനാശകരായ്സദാ.
യാതൊരുത്തൻഭവാന്മാരുടെദൎശനം
പ്രീതിയോടാചരിക്കുന്നിതെന്നാലവൻ.
സൎവ്വവിഘ്നങ്ങളിൽനിന്നുവിമുക്തനായ്
സൎവ്വസൌഭാഗ്യസമേതനായ്ശാന്തനായ്.
നിത്യംസ്വധൎമ്മനിരതനായ്മൽഭക്തി
യുക്തനായ്വാഴുമതിനില്ലസംശയം.
ഇത്ഥംസബ്രഹ്മൈക്യമാനസരാമവ-
ൎക്കംഗജാരിവരംനൽകിയനന്തരം.
മോക്ഷൈകസാധനമാമവിടെത്തന്നെ
സാക്ഷാൽമഹേശൻമറഞ്ഞരുളീടിനാൻ.
തിങ്ങിനമോദാൽവസിഷ്ഠനാമ്മുനി
പുംഗവനാംവാമദേവൻപറഞ്ഞോരു.

മംഗലകാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം
നിങ്ങളോടിന്നരുൾചെയ്യേൻചുരുക്കമായ്.
ഇത്തരംവാമദേവാബ്ജഭൂപുത്രർതൻ-
മുക്തിമാർഗ്ഗസ്ഥസംവാദംദിനംതോറും.
കേൾക്കയുംചൊൽകയുംചെയ്യുംജനങ്ങൾക്കു
ദുഷ്കൃതമൊക്കെനശിച്ചുനിരന്തരം,
മുക്കണ്ണവാസമായീടുമക്കാശിയി-
ലാകമോടേലഭിക്കുംനിവാസംദൃഢം.
ഇത്ഥംഭൃഗുമുനിതന്റെഗിരംകേട്ടു
ചിത്തമോദേനമുനികൾചോദിച്ചിതു.
മൃത്യുഞ്ജയൻവാമദേവനോടുംവിധി-
പുത്രനായീടുംവസിഷ്ഠമുനിയോടും.
നിത്യംസ്വധർമ്മനിരതനായ്വാഴുമെ-
ന്നത്യന്തമോദാലരുൾചെയ്യുതെന്തഹോ.
ഉത്തമനായഭവാനിന്നതിനുടെ
തത്വമരുൾചെയ്കവേണംകൃപാനിധേ.
അത്രധർമ്മാത്മാവുമോക്ഷത്തെയുംപുന-
രത്യന്തപാപിപിശാചത്വവുംതഥാ.
സത്വരംപ്രാപിക്കുമെന്നുഭവാനാലു-
ക്തമായ്ഞങ്ങൾക്കിതിലുണ്ടുസംശയം.
മുമ്പിലെന്തിന്നുപാപാത്മാപിശാചത്വ-
മമ്പിൽഗമിക്കുന്നുപിന്നെനരകത്തിൽ.
വമ്പോടുവീഴുന്നതെന്തിനെന്നുള്ളതു-
മൻപോടുഞങ്ങളോടെല്ലാമരുളേണം.
ചോദ്യമേവംകേട്ടനേരംമുനിവര-
ർക്കാദ്യനാകുംഭൃഗുതാനുമരുൾചെയ്തു.
കേട്ടുകൊണ്ടാലുംമുനികളേഞാൻപുരാ
കേട്ടതുപോലേകഥിക്കാംശ്രവിക്കുവിൻ.
കാശിയിൽവെച്ചുചെയ്യുന്നപാപത്തിനു
ഭീഷണമാംഫലംസിദ്ധമാമേവനും.
ഘോരദുരിതൌഘകാരിയെന്നാകിലും
വാരാണസിയിൽമരിച്ചുവെന്നാകിലോ.
പാരംസുകൃതിയായുള്ളോരവനില്ല;
ദാരുണമായയമയാതനയേതും.

നേരോടവനുടെശിക്ഷകനായത്തു
ഭൈരവനെന്നങ്ങറിവിൻമുനികളേ.
ഭൈരവൻതന്നുടെശിക്ഷകളത്യന്ത-
ഘോരതരകൾസഹിച്ചുകൂടാക്കയാമെ.
വാരാണസിയിൽകൃതമാമഘത്തിനു
പാരിച്ചദുഃഖമേതൊന്നുമേതുന്നുവാ.
സൂൎയ്യാത്മജനുമാളല്ലതുപോലതി
ദാരുണദുഃഖമനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ.
പാരംപുരാതനമാമിതിഹാസമി-
ന്നീരണംചെയ്യാംശ്രവിച്ചുകൊൾകേവരും.
നേരോടിതുകേൾക്കിലൊക്കുമെകാശിയിൽ
ചേരുകയില്ലാദുരിതത്തിലാശയം.
മുന്നമുളവായിവന്നുക്രമേളക-
നെന്നുപേരായൊരുശൂദ്രനക്കാശിയിൽ.
ധന്യനവൻധൎമ്മശീലൻദയാപരൻ
മന്നിടദേവഭക്തനതിഥിപ്രിയൻ.
ഉന്നതവിത്തസമ്പന്നനനസൂയ-
നന്യോപകാരരതൻശംഭുസേവകൻ.
നന്ദനന്മാരുമവന്റെദാരങ്ങളു-
മന്യൂനധൎമ്മവത്സലന്മാർസദാ.
ശാസ്ത്രോക്തവാരതിഥിവാസരങ്ങളിൽ
തീൎത്ഥനിഷേവണംചെയ്യുമവർമുദാ.
തത്രലിംഗാൎച്ചനംക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണം
ഭക്തിയോടാചരിച്ചീടുംക്രമേളകൻ.
ഇത്ഥംബഹുവത്സരംനിജപത്തനെ
മിത്രജനത്തോടുകൂടവാണീടിനാൻ.
അത്യന്തധൎമ്മിഷ്ഠനാമവൻതന്നുടെ
ചിത്തംകലുഷമായേതുംഭവിച്ചീലാ.
കാലക്രമംകൊണ്ടുതത്രകാശീപുരെ
കാലകാലൻതന്റെപാദഭക്തോത്തമൻ.
ഭംഗുരിയെന്നുപേരാമൊരുഭൂസുര-
നാഗമിച്ചീടിനാൻതത്രവാസാൎത്ഥമായ്.
ആഗമാൎത്ഥജ്ഞനവനങ്ങൊരുദിന-
മാഗതനായാൻക്രമേളകമന്ദിരെ.

പാരംബുഭുക്ഷിതനായവിപ്രൻപുര-
ദ്വാരിനിന്നേറ്റംവിനയമോടർത്ഥിച്ചാൻ.
അന്നംതരികവിശപ്പുകൊണ്ടേററവു-
മിന്നുവലയുന്നുഞാൻക്രമേളക.
എന്നിങ്ങിനെഭൂമിദേവന്റെവാക്കുകേ-
ട്ടന്നേരമേവംക്രമേളകൻചൊല്ലിനാൻ.
അന്നമിവിടെയില്ലന്യഗേഹേചെന്നു
നന്നായിന്നുഭക്ഷിക്കമഹീസുര.
എന്നതുകേട്ടോരുനേരംദ്വിജോത്തമൻ
പിന്നെയുംദീനസ്വരേണചൊല്ലീടിനാൻ.
ധന്യനായീടുംഭവാൻകുറച്ചാകിലു-
മന്നമിനിക്കുതരികവൈകീടാതെ.
പൊന്നുംധനധാന്യമംശുകമെന്നിവ-
യൊന്നുമേവേണ്ടചോറിങ്ങുതന്നാൽമതി.
അന്യജന്മത്തിങ്കലാർജ്ജിച്ചദുഷ്കൃതം
തന്നാൽനിർദ്ധനനായോരുക്രമേളകൻ.
മന്നിടദേവന്റെഭാഷിതംകേട്ടേറ-
മുന്നതക്രോധേനഭത്സിച്ചുചൊല്ലിനാൻ.
അന്നമില്ലെന്നുചൊന്നാകിലെന്നോടിന്നു
പിന്നെയുംപിന്നെയുംയാചിപ്പതെന്തഹോ.
ദുർന്നയമേറുന്നവിപ്രാധമമമ-
മന്ദിരേനിന്നുപൊയ്ക്കൊൾകനീദുർമ്മതേ.
എന്നുചൊല്ലിദ്വിജൻതന്നെപ്പിടിച്ചുട-
നൊന്നുരണ്ടങ്ങടിച്ചാൻപാണികൊണ്ടവൻ.
മൂഢനായീടുംക്രമേളകൻതന്നുടെ
താഡനംകൊണ്ടുംവിശപ്പുകൊണ്ടുംതദാ.
പീഡയുംപൂണ്ടുടനേററംവിവശനായ്
പേടിയോടങ്ങുവിട്ടന്നുപോയാൻദ്വിജൻ.
അഗ്രേതുലാധാരനെക്കണ്ടവൻതന്നോ-
ടഗ്രജന്മാവുമർത്ഥിച്ചീടിനാൻതദാ.
ആദരമോടേതുലാധാരനാലങ്ങതി
സൽകൃതനായോരുഭാഗ്ഗരിബ്രാഹ്മണൻ.
വ്യഗ്രവുംതീർന്നതിവേലംമുദിതനായ്
തൻഗൃഹംപുക്കുവസിച്ചാനൊട്ടുകാലം.

പിന്നെക്രമേളകൻതാനുംമുദാനിജ-
മന്ദിരംതന്നിൽവസിച്ചാൻചിരകാലം.
അനന്തരംമഹാമയഗ്രസ്തനായേററവും
ഖിന്നനായാന്മണികർണ്ണീജലാന്തികെ.
പന്നഗഭൂഷണക്ഷേത്രമതിൽവെച്ചു
തന്നുടെജീവനെയുംവെടിഞ്ഞാനവൻ.
എന്നനേരംഭൈരവന്റെഗണങ്ങളിൽ
മൂന്നുപേരത്യന്തഘോരസ്വരൂപികൾ.
വന്നുപാശങ്ങളെക്കൊണ്ടുക്രമേളകൻ
തന്നെനിബന്ധിച്ചുഭൈരവൻതന്നുടെ.
സന്നിധൌകൊണ്ടുചെന്നാരവനെക്കണ്ടു
വഹ്നിപോലുജ്വലിച്ചുഗ്രരോഷത്തിനാൽ.
ദുന്നിരീക്ഷാസ്യനാംഭൈരവനുംതദാ
തന്നുടെഭൃത്യരോടേവംനിയോഗിച്ചാൻ.
കുത്സിതകർമ്മകരണത്തിലത്യന്ത-
മുത്സാഹിയായ്ദുരിതാചാരനാമിവൻ.
ദുസ്സഹയാതനാദുഃഖങ്ങളെബ്ബഹു
വത്സരത്തോളംഭുജിക്കട്ടെസത്വരം.
ഇത്തരംഭൈരവൻതന്റെനിയോഗത്താ-
ലുദ്ധതന്മാരായഭൃത്യജനങ്ങളും.
നിത്യംക്രമേളകൻതന്നെനിയോഗിച്ചി-
തത്യന്തയാതനാദുഃഖങ്ങളിലഹോ.
യാതനാദുഃഖമോരായിരംവത്സര-
മേതുംകുറയാതനുഭവിച്ചീടിനാൻ.
അത്രകാലംശീതമായഹ്രദത്തിങ്ക-
ലത്യന്തദുഃഖംഭുജിച്ചിതുപിന്നെയും.
കീടദേഹത്തെധരിച്ചുനിർഭക്ഷനാ-
യാടലുംപൂണ്ടുജലവിഹീനസ്ഥലെ.
ചൂടുംസഹിച്ചുകൊണ്ടേറിയവത്സരം
വാടിവിശന്നുവലഞ്ഞുവസിച്ചിതു.
പിന്നെയുംശ്വാവായിമുപ്പത്തിമൂന്നാണ്ടു
മന്നിടെവാണാനതീവദുഃഖാർത്തനായ്.
പിന്നെയുംസ്കീർണ്ണജന്മംധരിച്ചതി
ഖിന്നതപൂണ്ടുവാണാൻക്രമേളൻചിരം.

പിന്നെയവൻശൂദ്രദേഹംധരിച്ചുകൊ-
ണ്ടുന്നതദുഃഖനവാണോരനന്തരം.
ഭൈരവന്മാരായദൂതരവൻതന്നെ
ഭൈരവസന്നിധൌകൊണ്ടുചെന്നീടിനാർ.
ഭൈരവദൃഷ്ടിയാൽതന്നെക്രമേളകൻ
ഘോരമാംരുദ്രപിശാചമായാൻതദാ.
മുപ്പതിനായിരംവത്സരമങ്ങിനെ
ക്ഷുൽപ്പിപാസാർദ്ദിതനായ്ചരിച്ചീടിനാൻ.
ഇത്തരമോരോദുരിതമനുഭവി-
ച്ചത്തലോടുംചിരംചെന്നോരനന്തരം.
മൃത്യുഞ്ജയൻശിവൻപാർവ്വതീവല്ലഭൻ
ഭക്തപ്രിയൻവിശ്വനായകൻശങ്കരൻ.
എത്രയുംഘോരപാപഫലങ്ങളിൽനിന്നു
മുക്തനായോരുക്രമേളകൻതന്നുടെ.
ശ്രോത്രത്തിലന്മ്പോടുതാരകമാംവാക്യ-
മാസ്ഥയോടങ്ങുപദേശിച്ചരുളിനാൻ.
താരകബ്രഹ്മോപദേശാൽക്രമേളകൻ
പാരംപരാനന്ദരൂപയാംമുക്തിയെ.
യാതനായീടിനാൻവാരാണസീകൃത
പാതകത്തിന്റെഫലംവിചാരിക്കിലോ.
ദുസ്സഹമായതിഘോരയാംയാതനാ
നിസ്തന്ദ്രമാമ്മാറനുഭവിച്ചീടണം.
ഇത്ഥംഭൃഗുവചനംകേട്ടനന്തരം
ചിത്തമോദേനമുനികൾചോദിച്ചിതു.
അത്യത്ഭുതമിച്ചരിതംഭൃഗോമുനി-
സത്തമനിങ്ങടെവാക്കുകേൾക്കേണമെ.
നാനാവിധങ്ങളായുള്ളദേഹങ്ങളെ-
ദ്ദീനതപൂണ്ടുധരിച്ചുക്രമേളകൻ.
തന്നതിഭൈരവയാതനാദുഃഖങ്ങ-
ളനമൊഴിഞ്ഞുഭുജിച്ചോരനന്തരം.
ആനന്ദരൂപകൈവല്യംഗമിച്ചതു
ദീനപ്രിയഭവാൻചൊന്നതുകാരണം.
മാനസങ്ങൾക്കശങ്കയുണ്ടായതു
നൂനംഭവാൻതീർത്തരുളീടുകവേണം.

ഘോരമഹാപാപിയെന്നങ്ങിരിക്കിലും
വാരാണസിപുരേമൃത്യുഭവിച്ചാകിൽ.
പാരാതെമോക്ഷപദംഗമിച്ചീടുമെ-
ന്നീരണംചെയ്യുമുന്നംഭവാനിന്നിപ്പോൾ.
നേരെമറിച്ചിക്രമേളകൻതന്നുടെ
ചാരുവായുള്ളകഥയരുൾചെയ്തു.
ഇത്തരമുള്ളോരുഞങ്ങടെസംശയം
സാദരംതീൎത്തരുളീടവേണംഭവാൻ.
ശിഷ്ടരാകുംമുനിമാരുടെഭാഷിതം
കേട്ടനേരംഭൃഗുതാനരുൾചെയ്തു.
കേട്ടാലുമെങ്കിലോനിങ്ങൾക്കസംശയ-
മൊട്ടുമേവേണ്ടമുനിസത്തമന്മാരെ.
ഒട്ടുഗ്രധൎമ്മമെന്നാകിലുംശങ്കകൈ-
വിട്ടുപോംവണ്ണമുപായംശ്രവിച്ചാലും.
ചേലോടറിഞ്ഞുംസ്വപ്നമറിയാതെയും
സ്ഥൂലമായുള്ളോരുമായതാരുപാതകം.
വാരാണസിയിൽവെച്ചാൎജ്ജിതമാകുന്നി-
തോരാതതിന്റെഫലംഭുജിച്ചീടുവാൻ.
ഭൈരവാജ്ഞാവശാലോരോവിധങ്ങളായ്
പാരാതയോനിജാതങ്ങളാംദേഹങ്ങൾ.
ധാരണംചെയ്തുതൽപാതകസഞ്ചയ-
മേറിയകാലംഭുജിച്ചൊടുങ്ങീടുകിൽ.
താരകേശാങ്കിതമൌലിയാമീശന്റെ
താരകബ്രഹ്മോപദേശംനിമിത്തമായ്.
പാരമാനന്ദകൈവല്യംഗമിക്കുമെ-
ന്നാരണന്മാരധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
പന്നഗഭൂഷണാവാസമാംകാശിയിൽ
നിന്നുചെയ്യുമുള്ളോരുപാപത്തിനാക്കിലോ.
ഉന്നതമായുള്ളയാതനയെന്നുതാൻ
തന്നെപ്രധാനമെന്നങ്ങറിഞ്ഞീടുവിൻ.
യാമ്യമായീടുംനരകവിശേഷിച്ചു
സാമ്യമില്ലാതുള്ളയാതനാദുഃഖങ്ങൾ.
ചെമ്മേപലയോനിജങ്ങളാംദേഹങ്ങൾ
നിൎമ്മായമങ്ങുധരിച്ചുഭുജിക്കേണം.

ആകയാലീശപുരെമഹത്തായതി-
യാതനാഭോഗപ്രദമായപാതകം.
ചെയ്യരുതാരുമെചെയ്തീടിലത്യുഗ്ര-
മായുള്ളരുദ്രപൈശാചമാംനിർണ്ണയം.
ഇങ്ങിനെകേട്ടനേരംഭൃഗുതന്നോടു
തിങ്ങിനമോദാൽമുനികൾചോദിച്ചിതു.
മംഗലാത്മാവെഭഗവൻഭൃഗുമുനെ
ഞങ്ങളൊന്നുണ്ടുചോദിക്കുന്നിതിന്നിയും.
തത്രകാശീപുരെവാഴുംജനങ്ങൾക്കു
സതതംമോക്ഷംകരസ്ഥമെന്നുള്ളതും.
പാർത്താലതിദുർല്ലഭംതന്നെയെന്നതു
തീർത്തുചൊല്ലീടാമസംശയംമാമുനെ.
പാതകംചെയ്യാതെകാശീപുരത്തിങ്ക-
ലേതൊരുമാനുഷന്മാരുള്ളതോർക്കിലോ.
വാക്യമേവംകേട്ടനേരംഭൃഗുതാനു-
മാക്കമോടുമുനിമാരോടരുൾചെയ്യും
നീക്കമില്ലാനിങ്ങൾചൊന്നതുസത്യമ-
ന്നോക്കുന്നുഞാനിന്നിയുംകേട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
മിക്കതുംപാപമുണ്ടാമെന്നിരിക്കിലു-
മക്കാശിയിൽവെച്ചുതന്നെകൃതമായ.
ദുഷ്കൃതംഗംഗാദിതീർത്ഥജലങ്ങളിൽ
മുഖ്യമാംസ്നാനാദിയെക്കൊണ്ടുമാദരാൽ.
മുക്കണ്ണലിംഗാർച്ചനാദികളെക്കൊണ്ടു-
മക്കന്മഷംനശിച്ചീടുമസംശയം.
പിന്നെയറിയാതെചെയ്യുള്ളപാപവും
തന്നറിവാൽചെയ്യുതല്പമാംപാപവും.
പന്നഗഭൂഷനാംവിശ്വേശാർച്ചനാൽ-
തന്നെനശിച്ചുപോയീടുംമുനികളെ.
മന്ദാകിനീസ്നാനലിംഗാർച്ചനാദിക-
ളൊന്നുമുപാർജ്ജിതമായതില്ലെങ്കിലോ.
ഉന്നതമാംമഹാപാതകസംഗവും
പിന്നെയുപപാതകത്തിൻസമൃദ്ധിയും.
എന്നിവഭൈരവസന്ദിഷ്ടയാതനാ
തന്നെയനുഭവിക്കേണംചിരകാലം.

സ്ഥൂലപാപംകാശിതന്നിൽനിന്നാർജ്ജിച്ച
ഫാലവേയന്യത്രപോയ്മൃതനാകിലൊ.
സങ്കല്പകോടികളെക്കൊണ്ടുമേതുമെ
തൽകില്ബിഷംനശിച്ചീടുകയില്ലല്ലൊ.
നിത്യയാത്രാവിധികൊണ്ടുനശിച്ചുപോ-
മത്യന്തസൂക്ഷ്മപാപംധരിച്ചീടുവിൻ.
മന്ദാകിനിയിലുഷഃകാലമജ്ജനം
പിന്നെമദ്ധ്യാഹ്നെമണികർണ്ണികയിലും.
മജ്ജനംചെയ്തുടൻവിശ്വേശ്വരനെയും
ധൂർജ്ജടീകാന്തയാംപാർവ്വതിതന്നെയും.
ഉദ്ദീപ്തനാംഢുണ്ഡിരാജനെയുംപുന-
രദ്ദണ്ഡപാണിയെയുംഭൈരവനെയും.
നിത്യവുംകാശിയിൽപൂജചെയ്തീടിലോ
സത്വരംസൂക്ഷ്മപാപംനശിക്കുംദൃഢം.
ഇത്തരംയാത്രാപരനായ്സ്വധർമ്മത്തി-
ലത്യന്തനിഷ്ഠനാംയാതൊരുത്തൻസദാ.
തത്രകാശ്യാംവസിക്കുന്നിതവനുടൻ
മുക്തിസിദ്ധിച്ചീടുമില്ലൊരുസംശയം.
ഇത്തരംമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻഭൃഗുമുനി
സത്തമന്മാരോടുരചെയ്തതാദരാൽ.
ശ്രദ്ധയാകേൾക്കയുംചൊൽകയുംചെയ്കിലോ
സിദ്ധിക്കുമാനന്ദമാംപദമേവനും.
മൃത്യുഞ്ജയവിശ്വനായകശങ്കര
ഭക്തപ്രിയകരുണാംനിധേഗോപതേ.
മുഗ്ദ്ധേന്ദുചൂഡമുകുന്ദാദിപൂജിത
മിത്രാത്മജാന്തകശംഭോവൃഷദ്ധ്വജ.
കാത്യായനീമണവാളനിരന്തരം
കാത്തുകൊൾകെന്നിരുന്നുകിളിപ്പൈതലും.

ശ്രീകാശിമാഹാത്മ്യം ദ്വിതീയാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

—*—

തൃതീയാദ്ധ്യായം.

ശാരികാകുലശിരോരത്നമാമ്പൈങ്കിളിയൊടന്ന
ചാരുഭാഷിണിയൊടുലചാരമേചവരികെടോ.
ചേലെഴുംവാരാണസീമാഹാത്മ്യമിന്നുംകേൾപ്പാൻ
പാരമാഗ്രഹമാവളൎന്നീടുന്നുമമമനതളിൽ.
ശീലകഷ്മേവംകേട്ടുപൈങ്കിളിമകൾതാനും
ചാരാതെയരചെയ്താളത്യന്തംമോദത്തോടെ:
ലോമശാദികളായതാപസശ്രേഷ്ഠന്മാർഭൃഗു
മാമുനിയോടുചോദ്യംചെയ്യാർപിന്നെയുമേവം
പാൎവ്വതീസാന്നിദ്ധ്യത്താൽസ്വധൎമ്മിഷ്ഠന്മാരുടെ.
സൎവ്വപാപവും സദാനശിപ്പിക്കുന്നതായി
സ്വൎന്നദീജലകണൌഘങ്ങളാൽശീതളമാം
പന്നഗാഭരണന്റെമന്ദിരംമഹാത്മ്യം.
ഏറവുംകൎണ്ണാമൃതരസമാംകാശിതന്റെ
യൂറമാംമാഹാത്മ്യത്തെസ്സൎവ്വദാകേട്ടാകിലും.
ചൊരമതൃപ്തിഭവിക്കുന്നതില്ലാകയാലെ
മൂറമിന്നിയുമതുൾചെയ്യേണംദയാനിധേ.
സത്തമന്മാരാംമുനിമാരുടെഗിരംശ്രവി-
ച്ചിത്തരംഭൃഗുമുനിപുംഗവനരചെയ്താൻ.
ശ്രദ്ധയാശങ്കവിട്ടുകാശിതന്മാഹാത്മ്യമത-
യത്രയുംസ്ഥിരബുദ്ധ്യാകേട്ടുകൊള്ളുവിനെങ്കിൽ.
അത്യന്തംപുരാതനമാകിയോരിതിഹാസ-
മത്ര ഞാനരചെയ്യാംമുന്നംകേട്ടതുപോലെ.
പാൎത്തലേപുരാസൂപൎവ്വാവെന്നുപേരായൊരു
പാൎത്ഥിവൻസോമവംശംതന്നിലുണ്ടായിവന്നു.
ക്ഷാത്രമാംധൎമ്മമാൎഗ്ഗംപിഴച്ചീടാതെനിജാ-
മാത്യഭൃത്യാചാൎയ്യപുത്രാദിസമ്പത്തിയോടും.
ദ്വാദശാക്ഷൌഹിണീശനായീട്ടുമവൻനിത്യം
മോദനനിജരാജധാനിയിൽവാഴുംകാലം.
നായാട്ടുതന്നിലതിയായമോഹേനഭൃശ
നായകൻസ്വല്പജനചരന്മാരോടുംചേൎന്നു.
സ്വതുരഗതിയാകുമശ്വത്തിന്മുകളേറി
യത്യുഗ്രംഘോരമായകാനനംപ്രവേശിച്ചാൻ.

ബാണാസനത്തിൽനിന്നുടൻസൃഷ്ടങ്ങളായീടും
ശോണിതഭോജനങ്ങളാകിയശരങ്ങളാൽ.
ഹരിണീസക്തങ്ങളാംഹരിണൌഘങ്ങളെയും
കരിണീയുക്തന്മാരാംകരിവീരന്മാരെയും.
മഹിഷവരാഹാദിമൃഗസംഘങ്ങളെയും
സഹസാകൊന്നുകൊന്നുനടന്നുവനാന്തരെ.
വാജിതൻവേഗത്തിനാലാവനംതന്നിൽനിന്നു
രാജാവുമന്യവനംപ്രാപിച്ചാനതിവേഗാൽ.
ചാരന്മാരവനീശൻതന്നെക്കാണാഞ്ഞുഖേദാൽ
പാരംതെരാജ്യാംനോക്കിഗ്ഗമിച്ചുവാണീടിനാർ.
വീരനായീടുംസുപർവ്വാവുമാകാനനത്തിൽ
പാരംതെവിശ്രാന്തനായ്നടക്കുംദേശാന്തരെ.
നൂതനപത്മാസ്യമായത്യന്തംനിർമ്മലമായ്
ചേതോമോഹനമതായ്സ്മിതകൈരവാഢ്യമായ്.
മത്തലോലംബകുലാളകസംശോഭിതമാ-
യത്യന്തംഹംസീനാദമധുരമായിപ്പിന്നെ.
നിത്യവുംകാമോത്സുകമായതിപ്രസന്നമായ്
വർത്തിച്ചീടിനനിജകളത്രമെന്നപോലെ.
തത്ര കണ്ടിതുനൃപൻനല്ലൊരുസരോവര-
മെത്രയുംകൌതുഹലംപൂണ്ടുനില്ക്കുന്നനേരം.
ചിത്തജകാന്തയായരതിതാനന്യയായ
മൂർത്തിയെപ്രാപിച്ചപോലത്യന്തംസുന്ദരിയായ്.
എത്രയുംകൃശോദരിയായ്നിജസഖീജന
യുക്തയായ്ചടുലായതാക്ഷിയായ്മനോജ്ഞയായ്.
താരുണ്യപൂർണ്ണിതാപാംഗാസ്ത്രജാലങ്ങളെ
പ്പാരംവർഷിണിയായിഹാരാഢ്യവക്ഷോജയായ്.
തത്തീരദേശേമന്ദവായുശീതളതരെ
നിസ്തുല്യാനന്ദത്തോടുംകേളീലോലുപയായി.
താരാനായകതുല്യവദനാംബുജയായ
നാരീരത്നത്തെക്കണ്ടാനന്നേരംനരവീരൻ.
വാരിജാക്ഷിമാർദ്രുതംദർശനമാത്രത്താലെ
പൂരുഷന്മാരെപ്പരംമോഹിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ.
അങ്ങിനെയുള്ളനാരീമണിയെക്കണ്ടുനൃപ
പുംഗവൻതാനുംചിന്തയനചോദിച്ചാനേവം.

നല്ലാരിൽമണിശരച്ചന്ദ്രസങ്കാശാനനേ
കല്യാണിഭവതിയാരാകുന്നുമനോഹരെ.
മല്ലാക്ഷികിന്നരിയോദേവിയോപന്നഗിയോ
നല്ലാരുവനശ്രീയോഗന്ധൎവ്വനാരിതാനോ.
ചൊല്ലുകമടിയാതെകേൾപ്പാൻഞാനൎഹനെങ്കി-
ലുല്ലാസംവളരുന്നുചഞ്ചലതരാപാംഗി.
ഇത്തരംസുപൎവ്വാവിൻവാക്കുകൾകേട്ടനേരം
മുത്തണിമുലയാളീവണ്ണമുരചെയ്താൾ.
പ്രത്യൎത്ഥികുലവനദഹനൻമഹാധീരൻ
കീൎത്തിമാൻവിശാലനന്നാഖ്യനാംനൃപൻതന്റെ.
പുത്രീഞാൻചന്ദ്രികയെന്നാകുന്നുമമനാമ-
മിത്രത്തോളവുംപരിണീതയല്ലറിഞ്ഞാലും.
നിസ്തുലഗുണഗണയുക്തനാംഭവാനാമ-
ന്നത്രചൊല്ലീടാമെന്നാൽകേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.
ഉത്തമനായഭവാനേതുമേമടിയാതെ
സത്വരംമമപാണിഗ്രഹണംചെയ്തുകൊൾക.
മത്തകാശിനീമണിതന്നുടെവാക്കുകേട്ടു
പൃത്ഥ്വീശൻതാനുംപുനരവളോടേവംചൊന്നാൻ.
പാൎത്ഥിവനായസുപൎവ്വാവുഞാൻനായാട്ടിനാ-
യത്രവന്നിതുവനംതന്നിലെന്നറികെടോ.
ഉത്തമേനീയിന്നന്യപരിണീതയല്ലെന്ന-
തത്രഞാനറിയുന്നിതെന്നാലുമിതുകേൾനീ.
നിന്നുടെതാതൻവിശാലാവനീശ്വരൻനിന്നെ-
ത്തന്നാകിൽവഴിപോലെസ്വീകരിച്ചീടാമല്ലോ.
അന്യഥാചെയ്വതുംയോഗ്യമല്ലെടോബാലെ
കന്യാദാനത്തിലധികാരവുംതാതനല്ലോ.
എന്നതുകൊണ്ടുവിശാലാഖ്യഭൂപാലൻനിന്നെ-
സ്സുന്ദരീമണേമമനൽകട്ടേധൎമ്മത്തോടും.
മന്നവൻതന്റെഗിരമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
കന്നൽനേർമിഴിതാനുംനൃപനോടേവംചൊന്നാൾ.
എന്നുടെതാതൻഭവാൻതനിക്കുധൎമ്മത്തോടു-
മെന്നെനൽകീടുകെന്നതുണ്ടാകയില്ലനൂനം.
മുന്നമേചെയ്തസത്യംവെടികയില്ലാതാത-
നെന്നുമേക്ഷത്രധൎമ്മനിശ്ചലചിത്തനല്ലോ.

കാന്താരവിന്ദനേത്രാ തന്നുടെ വാക്കു കേട്ടു
സന്താപമോടഥ ഭൂപവീരനും ചോദിച്ചിതു.
എന്തെടോ വിശാലരാജൻതന്റെ സത്യമതു-
മെന്തിനായ്ക്കൊണ്ടിതേവം ചെയ്യുന്നതുമെല്ലാം.
ദന്തിഗാമിനീമണേ ചൊല്ലീടുകിക്കാൎയ്യത്തി-
ലന്തരമെന്ന്യേ യത്നം ചെയ്വൻ ഞാനാകുംവണ്ണം.
ഭൂവരൻതന്റെ വാക്യമീവണ്ണം കേട്ടനേരം
ഭാവമോടഥ നാരീമണിയുമുരചെയ്താൾ.
പാൎവ്വതീപതിയായ വിശ്വനായകൻ തനി-
ക്കാവാസമായിട്ടുണ്ടു കാശിയെന്നൊരു പുരി.
കേവലം മോക്ഷഫലപ്രാപ്തിസാധനമതു
ദേവന്മാരാലുമേററം ദുൎല്ലഭമറികെടോ.
അവിടെ കുണ്ഡധരനെന്നൊരു രാജാവുണ്ട-
ണ്ടവനേററവും ശ്രീമാൻ ധൎമ്മാത്മാ മഹാബലൻ.
അവനീശനാം കുണ്ഡധരനും മമ താത-
സവിധം പുക്കു യാചിച്ചീടിനാനൊരു ദിനം.
ധരണീപതികുലരത്നമേ വിശാല മേ
തരിക തവ പുത്രിയാകിയ ചന്ദ്രികയെ.
ഗിരമിങ്ങിനെ കേട്ടനേരത്തു മമ താതൻ
തരസാ കുണ്ഡധരൻതന്നോടു ചൊല്ലീടിനാൻ.
തരികയില്ലാ മമ പുത്രിയെ ബ്ഭൂപാല ഞാൻ
ത്വരിതം ഗമിച്ചാലും നൃപതേ കുണ്ഡധര.
മമ താതൻതന്റെ വാക്യമിങ്ങിനെ കേട്ടു പാരം
മമതയോടുമൎത്ഥിച്ചീടിനാൻ പുനരപി.
ബഹുധാ പ്രാൎത്ഥിച്ചൊരു ഭൂപതിക്കരെയിക്കൊണ്ടു
മഹിതനായ താതൻ കൊടുത്തീലെന്നെ തദാ.
സ്വഹിതം സാധിയാഞ്ഞു കുണ്ഠിതനായ് നിജ-
ഗൃഹമുൾപ്പുക്കു കുണ്ഡധരനും വാണശേഷം.
നരവീരനാം മമ ജനകൻ തന്നെക്കണ്ടു
പറവാൻ പലപല ദുൎവ്വചസ്സുകളെയും
ഉരചെയ്തയച്ചിതു സ്വപുരോഹിതൻതന്നെ
തരസാ പുരോഹിതൻ താതനെക്കണ്ടു ചൊന്നാൻ.
ധരണീപതേ കുണ്ഡധരനാം നൃപൻ നിന്നോ-
ടുരചെയ്യുവാൻ ചൊന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടുകൊൾക.

നിന്നുടെകന്യകയാംചന്ദ്രികാതന്നെഞാനും
നിന്നോടുബഹുതരംവഴിപോലൎത്ഥിച്ചിട്ടും.
തന്നതില്ലതിക്ഷുദ്രനാകിയഭവാനെന്നാ-
ലിന്നുഞാൻഭൃത്യാമാത്യബന്ധുക്കളോടുംനിന്നെ.
കൊന്നുടൻതവപുത്രിയാകിയചന്ദ്രികയെ
മന്ദമെനിയേകൊണ്ടുപോരുവനെന്നുനൂനം.
എന്നേവംപുരോഹിതൻതന്നുടെവാക്കുകേട്ടു
മന്നവനായമമതാതനുമരുൾചെയ്തു.
ഉന്നതപാപശീലനാകിയകുണ്ഡധരൻ
തന്നോടുപറകെടോവിപ്രപുംഗവഭവാൻ.
ദുൎന്നയവാരിരാശിയാകിയനിനക്കുഞാ-
നെന്നുടെപുത്രിതന്നെനൽകുകയില്ലാനൂനം.
അന്യനാമൊരുവരൻതന്നെസ്സിദ്ധിച്ചീലെന്നാ-
ലിന്നുമൽപുത്രീപരിണീതയല്ലാതെതന്നെ.
സന്നിധൌചിരംവസിക്കട്ടെഞാനൊരുവനു
നന്ദിനീതന്നെക്കൊടുക്കേണമെന്നിരിക്കിലൊ.
അന്നുഞാൻനിന്നെസ്സമരാങ്കണെഭൃത്യാമാത്യ-
രൊന്നിച്ചുവധിച്ചുടൻകാശിയിൽവെച്ചുതന്നെ.
ചന്ദ്രികാതന്നെദ്ദാനംചെയ്യുന്നതുണ്ടുനൂന-
മെന്നുടെവാക്യമെന്നുമസത്യമായ്വന്നീടാ.
എന്നിവണ്ണമെചൊല്ലിയയച്ചാൻപുരോഹിതൻ
തന്നെയുമെൻറതാതനെന്നറിഞ്ഞാലുംഭവാൻ.
മന്നവന്മാരായിട്ടുമിവൎക്കുവൈരംതമ്മിൽ
വന്നതിനുള്ളഹേതുവേവമെന്നറിഞ്ഞാലും.
ഉന്നതമായൊരുസൈന്യാതന്നുടെസമതത്വത്താ-
ലെന്നുമെരണ്ടുപേൎക്കുതോൽവിയുമില്ലയെത്രം.
സമരംഘോരമായിട്ടെപ്പൊഴുതുണ്ടാകുന്നു
സമഭാവമായത്തന്നെകാണുന്നിതെപ്പൊഴെല്ലാം.
അമരിൽജയാജയമവൎക്കുസിദ്ധിയാതെ
ശ്രമവുംപൂണ്ടുവാണീടുന്നിതങ്ങിരുവരും.
എന്നതുകൊണ്ടുപറയുന്നുഞാൻനരപതെ
തന്നീടുകില്ലാഭവാൻതനിക്കിന്നെന്നെത്താതൻ.
എന്നെനീപരിഗ്രഹിച്ചീടേണംവിശേഷിച്ചും
കന്യകാമാൎക്കുള്ളാധിയറിയുമല്ലൊഭവാൻ.

സുന്ദരീരത്നമവളെല്ലാമെപറഞ്ഞിട്ടും
മന്നവൻതദ്വാക്യത്തെയേതുമേകൈക്കൊണ്ടീല.
പിന്നെയുംനൃപവരനവളെസ്സാമോക്തിയാൽ
നന്നായാശ്വസിപ്പിച്ചുചൊല്ലിനാൻനയത്തോടെ.
തന്വിമാർമൌലേബാലശീതാംശുഫാലേബാലേ
ഖിന്നതവേണ്ടാലവലേശവുംമനക്കാമ്പിൽ.
എന്നോടുകൂടിപ്പോന്നുകൊണ്ടാലുംതവതാതൻ
തന്നുടെസവിധത്തിലെത്തുമേമടിയാതെ.
ധന്യനാംവിശാലനെക്കണ്ടുടൻവേണ്ടപോലെ
യിന്നുഞാനാചരിച്ചുകൊള്ളുവൻമനോഹരേ.
എന്നുരചെയ്തുഭൂപൻചന്ദ്രികയോടുംകൂടി-
ച്ചെന്നുകണ്ടിതുവിശാലാഖ്യനാംനൃപേന്ദ്രനെ.
തന്നുടെരാജധാനിതന്നിലാഗതനായ
ചന്ദ്രവംശേശനായസുപർവ്വാവിനെക്കണ്ടു.
വന്നോരുമോദത്തോടുംപൂജിച്ചുവിധിപോലെ
യുന്നതസിംഹാസനംതന്നിലങ്ങിരുത്തിനാൻ.
പിന്നെയസ്സുപർവ്വാവാംഭൂപതിവീരനോടു
നന്ദിപൂണ്ടുരചെയ്താനന്നേരംവിശാലനും.
ചന്ദ്രവംശാലങ്കാരഭൂതനാകിയഭവാൻ
തന്നാൽഞാൻസനാഥനായ്വന്നിതിന്നറിഞ്ഞാലും.
എങ്ങുനിന്നിപ്പോളിവിടെക്കുവന്നതുംപിന്നെ
സ്സംഗതിയെന്തെന്നതുമരുളിച്ചെയ്തീടേണം.
ഇങ്ങിനെവിശാലരാജൻതന്റെവാക്കുകേട്ടു
തിങ്ങിനമുദാപറഞ്ഞീടിനാൻസുപർവ്വാവും.
ഞാനൊരുദിനംനായാട്ടിങ്കലുള്ളൊരുമോഹാൽ
കാനനദേശത്തിങ്കൽസഞ്ചരിച്ചീടുന്നേരം.
മാനസതുല്യമായീടുന്നോരുസരോവര-
സ്ഥാനത്തുവെച്ചുഭവൽപുത്രിയെക്കണ്ടീടിനേൻ;
മാനസംതന്നിലേറംകൌതുകംമുഴുക്കയാൽ
മാനിനീരത്നമായിവിളങ്ങുംചന്ദ്രികയെ.
മാനനീയനാംഭവാൻതന്നോടുയാചിപ്പാനായ്
ഞാനിഹവന്നീടിനേനിപ്പോളെന്നറിയുക.
മേദിനീപതേപുത്രീതന്നെനീവിധിപോലെ
മോദമോടിനിക്കുനൽകീടുകമടിയാതെ.

സാദരംസുപർവ്വാവിൻവാക്യങ്ങളേവംകേട്ടു
നീതിമാൻവിശാലനുമീവണ്ണമുരചെയ്താൻ.
ഭൂതധാത്രിയിൽഭവാൻതനിക്കുതുല്യനായി-
ട്ടേതൊരുനൃപൻതാനുമില്ലതുകൊണ്ടുഞാനും.
പ്രീതിസംയുതംഭവാൻതനിക്കുകൊണ്ടുതരുന്ന
കാതരാക്ഷിയാംമമപുത്രിയെനൽകീടുവൻ.
ധൂർത്തനായിടുംകുണ്ഡധരനെഭൃത്യമിത്രാ-
മാത്യസംയുതംസമരാങ്കണംതന്നിൽവെച്ചു.
മിത്രപുത്രാലയത്തിന്നയച്ചശേഷംമമ-
പുത്രിയെവാരാണസീപുരിയിൽവെച്ചുപിന്നെ.
ബദ്ധസമ്മോദംവേൾപ്പിച്ചീടുവനെന്നുമുന്നേ
സത്യംചെയ്തിരിക്കുന്നുഞാനെന്നുധരിച്ചാലും.
ശക്തിമാനാകുംഭവാന്തന്നുടെസഹായത്താൽ
ദുഷ്ടനായകുണ്ഡധരനെക്കൊന്നിട്ടുടൻ.
ഉത്തമനായഭവാൻതനിക്കുപുത്രിതന്നെ
ച്ചിത്തസന്തോഷത്തോടെനൽകീടാമെന്നുനൂനം;
ഭൂമീശനായവിശാലൻതന്റെവാക്കുകേട്ടു
ധീമാനാംസുപർവ്വാവുമീവണ്ണമുരചെയ്താൻ.
സോമനേർമുഖിയായചന്ദ്രികാതന്നെയിപ്പോൾ
സാമോദംനൽകീടുകനമുക്കുമഹീപതേ.
പിന്നെഞാനരക്ഷണംകൊണ്ടുടൻകുണ്ഡധരൻ
തന്നെനിഗ്രഹിച്ചീടാമില്ലസംശയമേതും.
മന്നവനായസുപർവ്വാവുതൻവാക്കുകേട്ടു
പിന്നെയുംവിശാലഭൂപാലകനുരചെയ്താൻ.
കന്യകാദാനംചെയ്തീടേണമെങ്കിലോകാശി
തന്നിൽവെച്ചല്ലാതെഞാൻചെയ്കയില്ലൊരിക്കലും.
മന്ദമെന്നിയെതത്രഗമിക്കഭവാൻമമ
ചന്ദ്രികാതന്നെവേട്ടുകൊള്ളുകവൈകീടാതെ.
മേദിനീശനാംവിശാലൻപറഞ്ഞതുകേട്ടു
മോദനസുപർവ്വാവുമീവണ്ണംചോദ്യംചെയ്താൻ.
ഭൂതലേവാരാണസിയാകിയപുരിക്കെന്തൊ-
രാധിക്യംകണ്ടുനീചൊല്ലുകവഴിപോലെ.
ഹേതുവെന്തവിടെവെച്ചാത്മജാദാനംചെയ്വാൻ
ചേതസാകല്പിതമെന്തിന്നതുമുരചെയ്ക.

ജാതകൌതുകാൻസുപൎവ്വംവൃതൻവാക്യംകേട്ടു
പ്രീതനാംവിശാലനുമീവണ്ണംചൊല്ലീടിനാൻ.
വേദങ്ങൾപോലുംകാശിസാമൎത്ഥ്യംചൊല്ലീടുവാ-
നേറ്റുമേസമൎത്ഥങ്ങളാകയില്ലറികെടോ.
ധൎമ്മിഷ്ഠന്മാരാമവരവിടെച്ചെയ്യുന്നതു
നിൎമ്മായമനന്തമാംഫലദമായ്വന്നീടും.
ക്ഷുൽകൃശനെന്നാകിലുംനീചനെന്നിരിക്കിലു-
മക്കാശീപുരംതന്നിൽവസിച്ചീടുന്നവൻ.
മുക്തിയാംകന്യാവരിച്ചീടുകനിമിത്തമാ-
യേത്രയുംപവിത്രനായ്ശ്രേഷ്ഠനായ്ഭവിച്ചീടും.
അന്യദിക്കിങ്കൽവസിക്കുന്നവൻസാധൎമ്മിഷ്ഠ-
നെന്നല്ലാസാൎവ്വഭൌമൻതന്നേയെന്നിരിക്കിലും.
മന്നിതിൽഗൎഭവാസയോഗ്യനാകയാലവ-
നെന്നുമെശ്രേഷ്ഠനായിബ്ഭവിക്കയില്ലാനൂനം.
മൂഢമിസ്സംസാരമായീടുന്നസമുദ്രത്തി-
ന്നാറാമായീടുംതരംഗാവലീസംഗതികൾ.
ഏറാവുംദീനന്മാരായ്ശാസ്ത്രചിന്തകന്മാരാം
കൂറാമാറല്ലമുനീശചരന്മാർസഹോദരം.
ഘോരമാംനരവുമവിമുക്തമെത്രമോചിക്കുന്നി-
ല്ലാറമില്ലവിമുക്തമാഹാത്മ്യമുരചെയ്യാൻ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻനിജദേഹനാശത്തോളവും
പൂതമാമവിമുക്തംതന്നിൽവാഴുന്നിതെന്നാൽ.
മോദമോടവൻജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴുംമൃത്യു-
യാതനെന്നാലുംവിശ്വനാഥൻതാൻരക്ഷിച്ചീടും.
ദൂരസ്ഥനെന്നാകിലുമൊരുവൻകാശീവാസ-
മോരാതെചെയ്വാനുള്ളിലാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ.
സാരനാമവൻധൎമ്മനിഷ്ഠനാംദ്വിജേന്ദ്രനു
നേരോടെധനധാന്യവസ്ത്രഭോജ്യാദികളെ.
പാരംശ്രദ്ധയാദാനംചെയ്യുതിമോദത്തോടും
പാരാതെസേവിച്ചീടിലനന്തംഫലമുണ്ടാം.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻവാരാണസിയാംപുരിതന്നിൽ
വീതരാഗദ്വേഷനാംബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ.
സാദരംവസിപ്പിക്കുന്നാകിലുമവൻതന്റെ
മേദുരമായദുഷ്ടസംസാരബന്ധംതന്നെ.

ഭൂതനായകൻപരിച്ഛേദിക്കമായത്തുകൊ-
ണ്ടേതാൻപ്രകാരവുംദൂരസ്ഥനെന്നാകിലും.
വൃതനാമവൻഭൂസുരേന്ദ്രനെക്കാശിതന്നിൽ
സാദരംവസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണംമോക്ഷാർത്ഥമായ്.
മണികർണ്ണികാതന്നിൽമജ്ജനംചെയ്യുമൊരിക്കൽ
ഫണിഭൂഷനാംവിശ്വനാഥനെദ്ദർശിക്കിലോ.
ഗണപന്മാരാമവർക്കില്ലല്ലോഗർഭവാസ-
മങ്ങുനേരവുംപിന്നെയെന്നോർക്കനേരപതെ.
ഉത്തരദിഗ്വാഹിനിപാവനീമന്ദാകിനീ
മുക്തിദാതീർത്ഥകോടിശതസംയുതാപുണ്യാ.
അത്യർത്ഥമവ്യാകൃതജലസംയുതാദേവി
നിസ്തുല്യാദുരിതൌഘനാശിനീജഹ്നുസുതാ.
പുത്തനാംജാതിപുഷ്പജാതശോഭയെസ്സദാ
മൃത്യുനാശനമഹാക്ഷേത്രത്തിന്നുളവാക്കി.
വർത്തിച്ചീടുന്നുവാരാണസിയാംപുരിതന്നിൽ
നിത്യവുമെന്നുധരിച്ചീടുകനൃപോത്തമ.
സർവ്വനിർജ്ജരന്മാരുംസർവ്വഗന്ധർവ്വന്മാരും
സർവ്വദാസർവ്വകർമ്മസമൃദ്ധിസിദ്ധിപ്പാനായ്.
ശർവ്വാണീകാന്തനായവിശ്വനായകൻതന്നെ
നിർവ്വാദംവിധിപോലെസേവിച്ചീടുന്നുവല്ലോ.
ശ്വേതകിയെന്നുപേരാംഭൂപാലേശ്വരൻമുന്നം
ചേതസിഭക്തിയോടുമായിരംസംവത്സരം.
ഭൂതേശനായവിശ്വനാഥനെസ്സേവചെയ്തു
മോദിപ്പിച്ചിതുയാഗസിദ്ധിക്കായനന്തരം.
നീലലോഹിതൻനൃപവീരനാംശ്വേതകിയെ-
ക്കൈലാസാചലസ്ഥാനേവസിപ്പിച്ചിതുപിന്നെ.
കാലാരിതന്നെക്കുറിച്ചവിടെനൂറുവർഷം
ചാലവേതപസ്സുചെയ്തീടിനാൻശ്വേതകിയും.
ഭൂതധാത്രീശൻതന്റെതപസാസന്തുഷ്ടനാം
ഭൂതിഭൂഷണൻദുർവ്വാസാവിനെനിയോഗിച്ചാൻ.
ശ്വേതകിതന്റെയജ്ഞസിദ്ധിക്കായമ്മുനീന്ദ്രൻ
പ്രീതിയോടധ്വരത്തെച്ചെയ്യിച്ചാൻവിധിപോലെ.
മന്നിതിലേവംഭൂതയാകിയവാരാണസി
തന്നെച്ചൊല്ലുന്നുസിദ്ധിക്ഷേത്രമെന്നതുംപിന്നെ.

മന്നവതപഃക്ഷേത്രംമുക്തിക്ഷേത്രമെന്നേവം
മൂന്നുനാമങ്ങളുരചെയ്യുന്നുമഹാജനം.
എന്നതുമൂലംഭവാനാശ്ശോണ്ടുചന്ദ്രികയെ-
രതന്നീടവേണമെങ്കിലവിടെവെച്ചല്ലാതെ.
ഇന്നുഞാൻമറിച്ചുചെയ്തീടുകയില്ലാന്നൂന-
മെന്നുടെപുത്രിയായിവിളങ്ങുംചന്ദ്രികയിൽ.
മന്നവകൌതുഹലമുണ്ടെന്നങ്ങിരിക്കിലൊ
ധന്യനാംഭവാൻവാരാണസിയിൽചെന്നുവേഗം.
ദുഷ്ടനായകുണ്ഡധരനെബ്ബലാലിന്നു
സൈന്യസംയുതംവധിച്ചീടുകവൈകിടാതെ.
ഇത്തരംവിശാലവാക്യംകേട്ടുസുപർവ്വാവു-
മുത്തരമുരചെയ്താനെങ്കിലോവൈകീടാതെ.
ധൂർത്തനാംകുണ്ഡധരൻതന്നെഞാൻവധിച്ചീടാം
ചിത്തസംശയംവേണ്ടാകണ്ടാലുംനരപതെ.
ശക്തനാംസുപർവ്വാവുമീവണ്ണമുരചെയ്തു
സത്വരംപ്രതിജ്ഞയുംചെയ്താനെന്നതേവേണ്ടു.
പിന്നെയസ്സുപർവ്വാവാംനൃപൻദൂതന്മാരെ-
ത്തന്നുടെരാജ്യത്തിനായയച്ചാനതുനേരം.
ചെന്നുടൻദൂതന്മാരുംസുപർവ്വരാജൻതന്റെ [ൻ.
സൈന്യനാഥനാംപ്രിയംശവൻതന്നെക്കണ്ടുചൊന്നാ
മന്നവനായസുപർവ്വാവുതൻനിയോഗത്തെ-
സ്സൈന്യപാലകകേട്ടുകൊള്ളുകവഴിപോലെ.
മന്ദമെന്നിയെകുണ്ഡധരനായിട്ടുംനൃപൻ
തന്നോടുയുദ്ധത്തിനായ്ഗമിച്ചീടേണമിപ്പോൾ.
എന്നതുകൊണ്ടുഭവാൻസർവ്വസൈന്യങ്ങളോടും
വന്നീടവേണംവിശാലൻതന്റെപുരംതന്നിൽ.
എന്നേവമുള്ളസുപർവ്വാവുതൻനിയോഗത്തെ-
യൊന്നൊഴിയാതെയറിയിച്ചിതെന്നറിഞ്ഞാലും.
തന്നുടെസ്വാമിയാകുംസുപർവ്വാവിന്റെവാക്യാ
സൈന്യനായകൻതാനുംകേട്ടുടനതിദ്രുതം.
പിന്നെത്താൻഭടന്മാരെയയച്ചുസൈന്യമെല്ലാം
തന്നുടെസമീപത്തുവരുത്തിയതുനേരം.
ഉന്നതഗജരഥാശ്വാദികളോടുംപുന-
രൊന്നിച്ചുദ്വാദശാക്ഷൌഹിണിസൈന്യങ്ങളോടും.

സന്തോദനവിശാലൻതന്റെനഗരത്തെ-
ച്ചെന്നുചേർന്നിതുസൈന്യനാഥനാംപ്രിയാശനനും
മന്നിടമെങ്ങുംപരന്നർണ്ണവംപോലെവരും
സൈന്യമൊക്കെയുംകണ്ടുടനത്രസുപർവ്വാവും.
നന്ദിപൂണ്ടരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻവിശാലനോ-
ടിന്നിനിക്കാലംവൃഥാകളഞ്ഞീടരുതേതും.
ഭൂമീന്ദ്രനായസുപർവ്വാവുതൻഗിരംകേട്ടു
സാമോദംവിശാലനുംതന്നുടെസൈന്യങ്ങളെ.
താമസമെന്യെവരുത്തീടിനാൻസേനയോടും
ധീമാനാംസുപർവ്വാവിനായ്ക്കൊണ്ടുദാനംചെയ്യാൻ.
സോമനേർമുഖിയായചന്ദ്രികയോടുംകൂടി
ശ്രീമാനാംവിശാലനുംസത്വരംപുറപ്പെട്ടാൻ.
സീമയില്ലാതെയുള്ളവാഹിനീസംഘത്തോടും
കാമിനീരത്നമായചന്ദ്രികയോടുംചേർന്നു.
ഭീമമാംചാപശരാദ്യായുധജാലത്തോടും
ഭൂമീനായകൻവിശാലൻതാനുംസുപർവ്വാവും.
കാമനാശനനായവിശ്വനായകൻതന്റെ
ധാമമാവാകാശിരാജ്യംപുക്കിതുഘോഷത്തോടും.
വിഷ്ടപംനടുങ്ങുമാറുള്ളോരുമഹാഘോഷം
കേട്ടുടൻകുണ്ഡധരനാകിയനൃപേന്ദ്രനും.
പെട്ടെന്നുചെന്നുനോക്കുംനേരത്തുരിപുസൈന്യം
കോട്ടതൻചുറ്റുംനിറഞ്ഞങ്ങുനില്പതുംകണ്ടാൻ.
പുഷ്ടരോഷേണസ്വല്പസൈന്യനെന്നാലുംനൃപ-
നൊട്ടുമേമടിയാതെയുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടാൻ.
പിന്നെയസ്സുപർവ്വാവാംനൃപനുംകുണ്ഡധര-
മന്നവൻതന്നെവധിച്ചീടുവാനതിവേലം.
സന്നദ്ധനായിത്തന്റെസൈന്യത്താൽകുണ്ഡധരൻ
തന്നുടെപുരംനിരോധിച്ചിതുനാലുപാടും.
ഇങ്ങിനെകുണ്ഡധരൻതാനുമസ്സുപർവ്വാവും
തിങ്ങിനവൈരാൽനിജസൈന്യങ്ങളുറപ്പിച്ചു.
സംഗരംഘോരമായിത്തുടങ്ങുംനേരംദേവ-
സംഘത്തോടൊരുമിച്ചുദേവനായകൻതാനും.
വ്യോമയാനത്തിലേറിത്തന്നുടെഗുരുവോടും
വ്യോമദേശത്തുവന്നുനിന്നിതുയുദ്ധംകാണ്മാൻ.

ഗന്ധൎവ്വയക്ഷകിന്നരാപ്സരോഗണങ്ങളും
ബന്ധുരഗാത്രിമാരാംസൎവ്വേശ്യാജനങ്ങളും.
അന്തരിക്ഷാന്തേഘോരസംഗരംകണ്ടുകൊൾവാ-
നന്തമ്മോദേനവന്നുനിറഞ്ഞോരനന്തരം.
ഇന്ദ്രനുംബൃഹസ്പതിയാകിയഗുരുതന്നെ
വന്ദിച്ചുകാശീവൃത്തമറിവാൻചോദ്യംചെയ്താൻ.
യുദ്ധഭൂമിയിൽത്യക്തജീവന്മാരായീടുന്ന
യോദ്ധാക്കന്മാരെയെല്ലാംകൊണ്ടങ്ങുപോയീടുവാൻ.
ബദ്ധമോദേനവിമാനങ്ങളിൽവാണീടുന്നോ-
രപ്സരസ്സുകളുടെസംഘത്തെക്കണ്ടീലെയോ.
ശുദ്ധമാനസഗുരോഭഗവൻവാചസ്പതേ
സിദ്ധിയെന്തിവൎക്കെന്നതരുളിച്ചെയ്യേണമേ.
വൃത്രനാശനൻതന്റെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
ചിത്തമോദേനബൃഹസ്പതിയുമരുൾചെയ്തു.
ചിത്തജസന്ദീപനസാധനങ്ങളായ്മുനി-
സത്തമചിത്തസമ്മോഹനകാരണങ്ങളാം.
മുത്തണിമുലമാരായീടുന്നോരിവരുടെ
മുഗ്ദ്ധനേത്രാന്തരംഗങ്ങളിക്കാശീപുരെ.
മൃത്യുനാശനനായവിശ്വനായകൻശിവൻ
തത്വാനുഭവമുപദേശിക്കനിമിത്തമായ്.
ശസ്ത്രസന്ത്യക്തപാപന്മാരായിമരിക്കുന്ന
യോദ്ധാക്കന്മാരിൽവൃഥാഫലങ്ങളായേവത്രേ.
സുന്ദരിമാരായീടുമപ്സരസ്ത്രീകളുടെ
മിന്നുന്നവിമാനങ്ങളൊക്കെയുംയോദ്ധാക്കളാൽ.
ശൂന്യങ്ങളായിത്തന്നേഭവിക്കുംയഥാഗത-
മിന്നുപോകേണമിവരില്ലസംശയമേതും.
പാൎവ്വതീകാന്താവാസമായീടുമിക്കാശിയിൽ
സൎവ്വഥാമൃതന്മാരായീടുകിലവരെല്ലാം.
നിൎവ്വാണലക്ഷ്മീപരിസേവിതന്മാരാകയാൽ
സൎവ്വദാഭോഗാകുലമാനസമാരായീടും.
ഗീൎവ്വാണനാരിമാരാമിവൎക്കിങ്ങിനെപിന്നെ-
ക്കേവലമവരുടെസംഗമംസിദ്ധിപ്പതും
ബ്രഹ്മാദികീടാന്തമായുള്ളോരുശരീരിക-
ളിമ്മഹാക്ഷേത്രെവെച്ചുമൃത്യുവെപ്രാപിച്ചാകിൽ.

വെണ്മതികലാചൂഡൻതാനവരുടെകൎണ്ണെ
നിൎമ്മായംതാരകാഖ്യമക്ഷരംജപിച്ചീടും.
പിന്നെയങ്ങവൎക്കൊരുസംസാരദുഃഖമെന്നും
വന്നുകൂടുകയില്ലെന്നറികശതക്രതൊ.
അന്യദിക്കിങ്കൽവെച്ചുമൃതന്മാരായോൎക്കിഹ
നന്നായിശ്രാദ്ധകൎമ്മാചരിക്കുന്നാകിലൊ.
പിന്നെയങ്ങവരീശസ്ഥാനമാംകൈലാസാദ്രി
തന്നിലമ്പോടുജനിച്ചീടുമെന്നറികെടൊ.
പന്നഗാഭരണനാംഭഗവാൻമഹാദേവൻ
തന്നുടെദേവിയായപാൎവ്വതിയോടുംകൂടി.
അന്യൂനംജന്തുക്കൾക്കുമുക്തിയെക്കൊടുപ്പാനായ്
വന്നിഹവാരാണസീക്ഷേത്രത്തിൽവാണീടുന്നു.
അത്രസംഗരമദ്ധ്യയാതൊരുയോദ്ധാക്കന്മാ-
രസ്ത്രസംപാതത്താലെജീവനെവിടുന്നുവോ.
മുക്തിഗന്മാരാമവരപ്സരസ്സുകളുടെ
നേത്രഗോചരന്മാരായ്ഭവിക്കയില്ലയല്ലൊ.
വിസ്തരിച്ചേവംപറയുന്നതെന്തിന്നുഞാനു-
മത്യന്തംസംക്ഷേപിച്ചുചൊല്ലുവൻദേവപതെ.
മൃത്യുനാശനക്ഷേത്രെമൃതന്മാരായോരെല്ലാം
സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മഭാവത്തെപ്രാപിക്കയാൽ.
അച്യുതാഗ്രജനായനിന്നുടെനേത്രങ്ങൾക്കും
നിശ്ചയംഗോചരന്മാരാകയില്ലവർനൂനം.
ജീവനാംഗുരുതന്റെഭാഷിതമേവംകേട്ടു
ദേവേന്ദ്രൻതാനുമാശ്ചൎയ്യാനന്ദസമേതനായ്.
ദേവസുന്ദരീസംഘാതന്നുടെപ്രയത്നവും
കേവലംവൃഥാഫലമെന്നുമോൎത്തീടിനാൻ.
വീരനായീടുംസുപൎവ്വാധിപനോടനന്തരം
നേരിട്ടാൻകുണ്ഡധരൻസേനയോടുപേതനായ്.
പാരിടമെല്ലാമിളകീടുമാറവർതമ്മിൽ
പോരതിഭയങ്കരമാംവണ്ണംചെയ്തീടിനാർ.
വാരണരഥതുരഗാദിപത്തികൾതമ്മിൽ
ഘോരമാംവണ്ണംയുദ്ധംതുടങ്ങിയതുനേരം.
പാരെല്ലാമേററംപൊടികൊണ്ടഹോമറയുന്നു
വാരിധിജലമെല്ലാമിളകിമറിയുന്നു.

സൂൎയ്യദേവനുംമേഘംതന്നുള്ളിൽമറയുന്നു
വീരന്മാരായുള്ളവർധൈൎയ്യംനന്നിന്നീടുന്നു.
ഭീരുക്കളായുള്ളവർപേടിച്ചുമണ്ടീടുന്നു
പോരതിൽമരിപ്പവർകൈവല്യംപ്രാപിക്കുന്നു.
നാരദൻവീണാഗാനംചെയ്യാറംരസിക്കുന്നു
ചോരകളോരോനദിപോലെയങ്ങൊലിക്കുന്നു.
വാരണാശ്വങ്ങളുംകൈകാലററുവീണീടുന്നു
തേരുകളുംപൊടിഞ്ഞവനീതലെപതിക്കുന്നു.
മന്നവനായകുണ്ഡധരനുംസുപൎവ്വാവു-
മന്യോന്യമേവമേവാസമരംചെയ്യുന്നേരം.
ഉഗ്രവീൎയ്യനായസുപൎവ്വാവിന്റെസൈന്യ-
മന്നേരംകുണ്ഡധരൻതന്നുടെസൈന്യങ്ങളെ.
ഒന്നൊഴിയാതെകൊന്നുഭൂമിയിൽവീഴ്ത്തീടിനാർ
മന്യുവൎദ്ധിച്ചുരുപവീരനാംസുപൎവ്വാവും;
ചെന്നുടൻകുണ്ഡധരഭൂപനെപ്പിടിപെട്ടു
തന്നുടെകരവാളാലറുത്താനവൻതല.
പിന്നെയങ്ങമാത്യന്മാർതമ്മെയുംകുണ്ഡധരൻ
തന്നുടെനന്ദനന്മാർതമ്മെയുംകൊന്നീടിനാൻ:
എത്രയുംശക്തനായസുപൎവ്വാതാനുമേവം
ശത്രുവൃന്ദത്തെയെല്ലാംനിഗ്രഹിച്ചോരുശേഷം.
സത്വരംകുണ്ഡധരൻതന്നുടെപദംതന്നിൽ
പൃഥ്വീപാലകനാക്കിവാഴിച്ചാൻവിശാലനെ;
സന്തുഷ്ടനായവിശാലൻതാനുമനന്തരം
തൻതനൂജയായുള്ളചന്ദ്രികാതന്നെത്തദാ.
നല്ലൊരുസുമുഹൂൎത്തകാലേകല്യാണംചെയ്തു
കല്യനാംസുപൎവ്വാവിനായ്ക്കൊണ്ടുനൽകീടിനാൻ;
മല്ലനേർമിഴിയായചന്ദ്രികാതാനുംനിജ
വല്ലഭനോടുംചേൎന്നുപാരമാസ്സിളങ്ങിനാൾ.
ചൊല്ലെഴുംവിശാലഭൂപൻതന്നോടനന്തരം
ഉല്ലാസമോടുയാത്രപറഞ്ഞുസുപൎവ്വാവും.
വല്ലഭയോടുംനിജസൈന്യങ്ങളോടുംചേൎന്നു
തെല്ലുമേവൈകാതെതന്നഗരംപ്രവേശിച്ചാൻ;
നല്ലാരിൽമണിയായചന്ദ്രികയോടുംചേൎന്നു
സല്ലീലംസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻസുപൎവ്വാവും.

ചൊല്ലിനേനേവം കാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം
കല്യാണപ്രദം ദുരിതൌഘനാശനം പുണ്യം.
നല്ലപോലിതു പഠിച്ചീടിലും കേട്ടീടിലു-
മല്ലലൊക്കയും തീൎന്നു പുണ്യവും വൎദ്ധിച്ചീടും.
ധന്യരാം മുനിവരന്മാരേ നിങ്ങൾക്കു കാശി
തന്നുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കേൾപ്പാനാഗ്രഹമുള്ളിൽ.
ഉന്നതുണ്ടെന്നാകിലന്യയാമൊരു കഥ
യിന്നിയും ചൊല്ലാം സാവധാനമാൎന്നു കേട്ടുകൊൾവിൻ.
മുന്നമുണ്ടായാൻ മിഥിലാപുരേ ജനകനെ-
ന്നുന്നതഗുണഗണസമ്പന്നനായ നൃപൻ.
യാജ്ഞവൽക്യനാം മുനി തന്നുപദേശത്തിനാൽ
പ്രാജ്ഞനാം നൃപൻ മോക്ഷോപായത്തെ ഗ്രഹിച്ചുടൻ,
ചിത്തസംശയമെല്ലാം വെടിഞ്ഞു പൂൎണ്ണാത്മാവായ്
തത്വാനുഭവപരിപൂൎണ്ണനെന്നിരിക്കിലും.
ജന്മസംസാരമിതാം ദുഷ്പാരമെന്നു കണ്ടു
തന്മനസ്സിങ്കലതിദുഃഖം പൂണ്ടൊരുദിനം.
മുക്തിമാൎഗ്ഗോപദേശം ചെയ്വാനായ് നൃപൻ മുനി
സത്തമനായ യാജ്ഞവൽക്യനോടുരചെയ്താൻ.
ഏതൊരു കൎമ്മം കൊണ്ടാണഖിലജന്തുക്കൾക്കും
സാദരം മോക്ഷം ഭവിച്ചീടുന്നു മഹാമുനേ.
അതിനെസ്സൎവ്വതത്വവേദിയാം ഭവാനുടെ
മതിയിലറിയുന്നിതെങ്കിലോ ചൊല്ലീടേണം.
സംസാരനാശഹേതുഭൂതമാം യാതൊന്നിനെ
സ്സംസാരവിത്താം ബ്രഹ്മനിഷ്ഠനാലുക്തമായോ.
ദുൎല്ലഭമെത്തു സൎവ്വതാപസന്മാൎക്കും കൂടി-
ക്കില്ലില്ലാമനതാരിലോൎത്തു കാണുമ്പോൾ പിന്നെ.
ചൊല്ലീടേണമോ ഭോഗലുബ്ധന്മാരായീടുന്ന
വല്ലാത്തൊരജ്ഞന്മാരായുള്ളവരുടെ കഥാ.
ജനകൻ തന്റെ വാക്യമീവണ്ണം കേട്ടനേരം
ഘനമാം കൌതുകത്തോടെ യാജ്ഞവൽക്യനും ചൊന്നാൻ.
നല്ലൊരു മോക്ഷമാൎഗ്ഗം കേൾപ്പാനിച്ശിക്കയാലെ
നല്ലതു ഭവിച്ചീടും നിനക്കു മഹീപതേ.
ചൊല്ലേറീടുന്ന മുനിസത്തമന്മാൎക്കും കൂടി
ദുൎല്ലഭമെല്ലാം ഭവാൻ ചൊന്ന സാധനം പിന്നെ.

തെല്ലുമേമതിയിങ്കൽവിജ്ഞാനവിവേകാദി-
യില്ലാതെയുള്ളമൂഢർക്കെങ്ങിനേസിദ്ധിക്കുന്നു
സാധനസമ്പത്തിയെല്ലാംകൂടാതെഭവിക്കയി-
ല്ലൊരുജനംഭവനാശമെന്നറിഞ്ഞാലും.
സാധനസമ്പത്തിയെന്തവിടെനിന്നെങ്ങിനെ
സാധിപ്പതെന്നുകേട്ടീടേണമെങ്കിലോചൊല്ലാം.
അഗജാപതിസ്ഥാനമാകിയകാശിയെന്നു
സുഗരീയസിയായനഗരീശോഭിക്കുന്നു.
ധരണീപതേതത്ര സാധനസമ്പത്തിയും
മരണംഹേതുവായിമോക്ഷവുംഭവിക്കുന്നു.
ശ്രീകാശീതന്നിലുള്ളതീർത്ഥസ്നാനത്താൽതന്നേ
ഏകാന്തംമനശ്ശുദ്ധിഭവിക്കുമെന്നുനൂനം.
കൈവല്യംജന്തുക്കൾക്കുനൽകുവാനായിത്തന്നെ
ശർവ്വാണീകാന്തനായവിശ്വനായകൻഹരൻ.
കേവലംവാരാണസീക്ഷേത്രത്തിലനുദിന-
മാവാസംചെയ്യുന്നിതെന്നറികനൃപോത്തമ.
വിശ്വനാഥാഖ്യമായദിവ്യമാംശിവലിംഗം
വിശ്വമോഹനമാകുമക്ഷേത്രേവിളങ്ങുന്നു.
ഭക്തിയോടതിനുടെദർശനംകൊണ്ടുതന്നെ
തത്വജ്ഞാനൈകനാശകരമാംപാപമെല്ലാം
സത്വരംനശിച്ചുപോംപുണ്യവുംവർദ്ധിച്ചീടും
ചിത്തെസംശയമതിന്നേതുമേയുണ്ടാകൊല്ലാ.
മാനമത്സരരാഗദ്വേഷകാമക്രോധാഹങ്കാര
ഹീനരായ്പരമഹംസന്മാരാമവർനിത്യം.
ജ്ഞാനലോചനംകൊണ്ടുവിശ്വനാഥാഖ്യലിംഗ-
മാനന്ദമോടേദർശിച്ചീടുന്നുനരപതേ.
കോടിസൂര്യേന്ദുവിദ്യുത്സന്നിഭംലോകവ്യാപ്ത-
മീടെഴുമിന്ദ്രിയങ്ങളുഞ്ഞിന്നുമതീതമായ്.
നിത്യമായ്നിരഞ്ജനമായ്നിരവദ്യമായോ-
രുത്തമലിംഗംമുക്തിദാനാർത്ഥംവിളങ്ങുന്നു.
യാതൊരുലിംഗത്തിന്റെശോഭയാലനാരത-
മാദിത്യദേവൻതാനുംചന്ദ്രനുമഗ്നിതാനും.
താരകങ്ങളുംവിദ്യുത്തുകളുംഗ്രഹങ്ങളും
പാരമാംവണ്ണംശോഭിച്ചീടുന്നുനരപതേ.

രവിചന്ദ്രാഗ്നിവിദ്യുൽഗ്രഹതാരങ്ങളുടെ
ഛവിലിംഗത്തെപ്രകാശിപ്പിപ്പാൻമതിയല്ലാ.
ഈവണ്ണമുള്ളവിശ്വനാഥാഖ്യമഹാലിംഗം
കൈവല്യപ്രദംവിളങ്ങീടുന്നുകാശിതന്നിൽ.
അങ്ങിനെയുള്ളമഹാലിംഗത്തെദ്ദർശിപ്പോൎക്ക്
മംഗലമായമോക്ഷംസിദ്ധിക്കുമസംശയം.
അവിടെബ്രഹ്മാത്മകശിവലിംഗങ്ങളോത്താ-
ലവധിയില്ലാതെയുണ്ടറികനൃപോത്തമ.
തത്തല്ലിംഗങ്ങളുടെദർശനാർച്ചനാദികൾ
ഭക്ത്യാചെയ്കിലോമനശ്ശുദ്ധിയുംപ്രാപിച്ചീടും.
വിശ്വനായകൻതന്റെദക്ഷിണഭാഗത്തിങ്കൽ
ശശ്വച്ചിന്മയിയായവാപിയുമൊന്നുണ്ടല്ലോ.
തത്തോയസേവനത്താൽത്തന്നേകേവലംപര
തത്വവുമകതാരിലുദിക്കുമറിഞ്ഞാലും.
ഉത്തമന്മാരായുള്ളമുനികളൃഷികളു-
മദ്ധ്വരകർമ്മപരാങ്മുഖന്മാരായിത്തന്നെ.
ചിത്തമോദേനമോക്ഷംസുലഭമെന്നോൎത്തു
തത്രൈവനിത്യംസുഖത്തോടേവാണരുളുന്നു.
ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളമുനികൾഗംഗാദിയെ
വിട്ടുതത്രൈവസദാവാസമായോരുശേഷം.
സ്രഷ്ടാവുമദ്ധ്വരാദികർമ്മവിച്ഛിത്തിയറി-
ഞ്ഞതേട്ടോവിചാരംപൂണ്ടവിടെച്ചെന്നുപിന്നെ.
തുഷ്ട്യാസായുതംപത്തുവാജിമേധത്തെച്ചെയ്തു
വിഷ്ടപനാഥൻതന്നെസ്സേവിച്ചുവഴിപോലെ.
വിശ്വസൃക്കൃതങ്ങളാമശ്വമേധങ്ങളാലെ
വിശ്വനായകൻതാനുമത്യന്തംസംപ്രീതനായ്.
പുഷ്കരോത്ഭവൻതന്റെമുമ്പിലന്നോട്ടുവന്നു
പുഷ്കരശരാരിയുമിവണ്ണമരുൾചെയ്തു.
കേൾക്കെടോപത്മയോനേനിനക്കുവേണ്ടുംവര-
മാക്കമോടിപ്പോൾതരുന്നുണ്ടുഞാൻചൊല്ലീടുക.
ശങ്കരൻതന്റെവാക്യമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
പങ്കജഭവൻതാനുമേവമങ്ങുണർത്തിച്ചാൻ.
ഭഗവൻമഹാദേവവിശ്വനായകവിഭോ
നിഗമാത്മകഗൌരീനായককേട്ടീടേണം.

സൎവ്വമാമുനികളുംയാഗാദികൎമ്മംവിട്ടു
സൎവ്വദാവേദപാഠശാലികളായിട്ടിരിപ്പോൾ.
നിൎവ്വാണമൊന്നിൽത്തന്നെവാഞ്ഛപൂണ്ടനുദിനം
സൎവ്വേശഭവൽക്ഷേത്രമാകിയകാശിതന്നിൽ.
നിൎവ്യഗ്രംവന്നുവസിച്ചീടുന്നുഭവൽപ്പാദ-
മവ്യാജഭക്തിപൂൎവ്വംസേവിച്ചുനിരന്തരം.
യാഗഭാഗങ്ങളില്ലാഞ്ഞാദിതേയന്മാരേററം
ശോകംപൂണ്ടതിക്ഷീണന്മാരായ്വന്നിതുവിഭോ.
ഗീൎവ്വാണന്മാരേററവുംക്ഷീണരായ്ഭവിക്കയാ-
ലുൎവ്വിയിൽമുമ്പന്നപ്പോലെവൎഷവുമില്ലാതെയായ്.
വൃഷ്ടിയില്ലായ്കയാലേസമസ്തപ്രജകളു-
മൊട്ടേറക്ഷുധാൎത്തരായത്യന്തംദുഃഖിക്കുന്നു.
ഇത്തരംത്രിഭുവനപ്രളയമടുത്തതാ-
യത്രസംഭവിച്ചിരിക്കുന്നിതുപശുപതേ.
ഇങ്ങിനേയുള്ളലോകനാശത്തെനീക്കീടേണ-
മംഗജാരാതേസമസ്തേശ്വരകാരുണ്യാബ്ധേ.
ലോകങ്ങൾക്കെല്ലാംനാശംകൂടാതെയിരിപ്പാനായ്
ലോകനായകനീതിയുണ്ടാക്കിച്ചമക്കേണം.
ധാതാവുതന്റെവാക്യമേവംകേട്ടോരുനേരം
ഭൂതേശൻതാനുംസൎവ്വലോകോപകാരാൎത്ഥമായ്.
ചേതസിപാരംചിന്താപരനായ്ബഹുനേര-
മേതുമേയിളകാതെവസിച്ചാരനന്തരം.
വേധാവുതന്നോടനാകലിയരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ
ഭൂധരാത്മജാകാന്തനാകിയവിശ്വേശ്വരൻ.
ജ്ഞാനമാൎഗ്ഗൈകപരന്മാരായമുനിജനം
മാനസശുദ്ധ്യാമമക്ഷേത്രത്തെത്തന്നെയെല്ലാം.
വേദാന്തക്കൊള്ളുംസേവിച്ചീടുന്നുമോക്ഷാൎത്ഥമായ്
സാദരംവിധിനിഷ്ഠാരഹിതന്മാരായ്സദാ.
പിന്നെയെന്തിഹമമസാമൎത്ഥ്യമിരിക്കുന്നതൊ-
നന്യഥാചെയ്തീടുന്നതെങ്ങിനേപത്മയോനേ.
കാശിയിലിതുകാലപൎയ്യന്തംരോഗാദിയു-
മാശയേരാഗദ്വേഷലോഭമോഹാദികളും.
പൈശൂന്യംക്ഷുധാഭയംവിഷയാത്മകമായ
ക്ലേശംകാൎപ്പണ്യംവികാരംതഥാലോലുപത്വം;

കലഹമെന്നിത്യാദിയാകിയമഹാദോഷം
പലവുണ്ടവയെന്നുമിവിടെയുണ്ടായ്വരാ.
ഉല്പലനേത്രനെസ്മരണാലിദ്ദോഷങ്ങ-
ളെപ്പേരുംനശിച്ചുപോമെന്നറിഞ്ഞാലുംഭവാൻ.
കാമവിത്താദികൾകൊണ്ടിവരെവരുംമമ
മായമെന്നിയേപ്രീതികരന്മാരറികെടൊ.
ഇങ്ങിനെവിശ്വസ്തന്മാരാകിയോരിവരെങ്ങ-
നെങ്ങിനെവിധിയിങ്കൽമോഹിപ്പിക്കുന്നതോർത്താൽ.
ഇത്തരമെന്നാകിലുംനിജ്ജരഹിതാർത്ഥമായ്-
ക്കൎത്തവ്യമായതെല്ലാമിവിടെച്ചെയ്തിട്ടവൻ.
മൂന്നാംനാമമരോന്നരചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
കണ്ണാൽനേർമിഴിതന്റെരൂപത്തെധരിച്ചുടൻ.
മുന്നിലങ്ങാവിർഭവിച്ചീടിനാൻമൃത്യുതാനു-
മുന്നതക്രോധാൽമൃത്യുതാനിവളെന്നുഭവാൻ.
ചൊന്നപ്പോളത്യുച്ചത്തിൽക്കരഞ്ഞുമൃത്യുതാനും
നിന്നിതബ്ജസ്ഥൻപുരോഭാഗത്തിലവളുടൻ.
നേത്രത്തിൽനിന്നങ്ങുളവാകിയസലിലത്തെ-
സ്സത്വരംപാണികളാൽധരിച്ചീടിനാൻഭവാൻ.
ഉല്പലനേത്രനെന്നാലജ്ജലമശേഷവും
കല്പിതമായീതദാലോകായുഷ്കരാർത്ഥമായ്.
ഘോരമാംമൃത്യുനേത്രസംഭൂതജലകണ-
മോരോരോരോഗരൂപമായിഹഭവിക്കട്ടെ.
ചിലഭാഗങ്ങൾരാഗദ്വേഷാദിരൂപങ്ങളായ്
ചിലഭാഗങ്ങൾമഹാവ്യാധിരൂപങ്ങളായി.
ചിലഭാഗങ്ങൾവിഘ്നരൂപങ്ങളായിട്ടേവം
പലമാതിരിദോഷരൂപങ്ങളായീടട്ടേ.
ഇങ്ങിനെയോരോവിഘ്നജാലങ്ങൾകൊണ്ടുമുനി
പുംഗവന്മാരുംസ്വധൎമ്മങ്ങളെവെടിഞ്ഞുടൻ.
ഇങ്ങുവാഴുവാൻസുഖമേതുമില്ലെന്നോർത്തു
തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളോരുവാസത്തെപ്രാപിച്ചിടും.
ഏവമുള്ളോരുവിഘ്നമേതുമേഗണിക്കാതെ
ഏവരെന്നാലുമത്രവസിച്ചീടുന്നാകിലോ.
കൈവല്യമവൎക്കതിവിദ്രുതംലഭിച്ചീടും
നൈവസന്ദേഹമെന്നുധരിക്കകമലജ.

ദേവദേവനാംവിശ്വനായകനേവംവിധാ-
താവിനോടരുളിച്ചെയ്തന്തർദ്ധാനവുംചെയ്താൻ.
ജനസംരക്ഷണാർത്ഥിയാകിയധാതാവിനാൽ
വിനയത്തോടുമേവംപ്രാർത്ഥിതനായദേവൻ.
കനിവോടേവമുള്ളനിയമത്തെയുമപ്പോൾ
മനസിനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചിതപ്പോൾത്തന്നെ.
ശ്രീമതിയായകാശീക്ഷേത്രവാസികളായ
മാമുനിമാരാമവർതമ്മുടെചിത്തങ്ങളിൽ.
കാമവുംപ്രമാദവുംലോഭവുമാലസ്യവും
രാഗവുംമാത്സര്യവുംദ്വേഷവുംസാഹസവും.
സീമയില്ലാതെവന്നുവർദ്ധിച്ചിതക്കാലം
ശ്രീമഹാദേവൻതന്റെ വൈഭവമത്യത്ഭുതം.
ചിലരന്നേരംവൃഥാവിപ്രലരായീടിനാർ
ചിലരേറവുംവൃഥാഭീതന്മാരായീടിനാർ.
ചിലരേറവുംദ്രോഹപരന്മാരായീടിനാർ
ചിലരേറവുംലീലാപരന്മാരായീടിനാർ.
ചിലരേറവുംകാമപരന്മാരായീടിനാർ
ചിലരേറവുംമാത്സര്യോപേതന്മാരായിതു.
ഏവമുള്ളോരുദോഷവ്യാകുലന്മാരാമവ-
രെവരുംപരസ്പരമരുളിച്ചെയ്താരേവം.
ഘോരങ്ങളായവിഘ്നജാലങ്ങൾനമുക്കിഹ
നേരിട്ടുവന്നുവർദ്ധിച്ചീടുന്നുമേല്ക്കുമേലെ.
ഏകാന്തംമോക്ഷമത്രസുലഭ്യമെന്നാകിലും
രാഗദ്വേഷാദിയസ്മച്ചിത്തത്തെബ്ബാധിക്കുന്നു.
രാഗാദിദോഷമുളവാകിലോമഹാപാപം
വേഗേനവന്നുവർദ്ധിച്ചീടുമെന്നറിയേണം.
മുപ്പുരവൈരിക്ഷേത്രമായീടുമിവിടെവെ-
ച്ചല്പമെന്നാലുംപാപാകൃതമായെന്നാകിലോ.
തപ്പാതെയതുവടബീജമെന്നതുപോലെ
കെല്പോടുവളർന്നതിമഹത്തായ്വരുമല്ലോ.
ആകയാലന്യത്രപോയവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു
ചെയ്യനാം യാഗാദികർമ്മങ്ങളെവിധിപോലെ.
യാഗാദികർമ്മാവഴിപോലേനാമനുഷ്ഠിക്കി-
ലേകാന്തമന്തഃകരണത്തിനുശുദ്ധിവരും.

ചിത്തസംശുദ്ധിഭവിച്ചീടിലോപരമാൎത്ഥ
തത്വവുംശോഭിച്ചീടുംമുക്തിയുംസിദ്ധിച്ചീടും.
ഇത്തരം വിചാരിച്ചുമുനികളെല്ലാവരു-
മുത്തമകാശീക്ഷേത്രംവെടിഞ്ഞുപോയീടിനാർ.
ആയത്തുനിമിത്തമായവ.ദീപതേകാശ്യാം
മായമോഹിതന്മാൎക്കുമുക്തിദുൎല്ലഭമല്ലോ.
സംസാരാരണ്യബന്ധത്തിങ്കൽനിന്നുവ്വീപതേ
പുംസാംമോചനമല്ലോമുക്തിയെന്നുരെക്കുന്നു.
മന്നവശ്രവിച്ചാലുമവിമുക്തങ്ങളെക്കുറി-
ച്ചുന്ന്യയാമൊരുകഥാചൊല്ലീടാംവഴിപോലെ.
മുന്നമാദിത്യദേവൻപറഞ്ഞുകേട്ടവണ്ണം
നിന്നോടുചൊല്ലാംസാവധാനേനകേട്ടുകൊൾക.
വേദത്തെയദ്ധ്യയിപ്പാനാദിത്യസവിധേഞാൻ
സാദരംവാണീടുന്നകാലമന്നൊരുദിനം.
താരനായകധവളദ്യുതിയായീടുന്ന
സാരസ്വാംതടവപുത്രൻനാരദമുനീശ്വരൻ.
പാരാതെവീണാംഗാനംചെയ്തുതിമോദത്തോടും
സൂൎയ്യദേവന്റെസവിധത്തിങ്കൽവന്നീടിനാൻ.
നാരദമുനീന്ദ്രനെക്കണ്ടതിസന്തോഷേണ
സൂൎയ്യനുംയഥാവിധിപൂജിച്ചുചോദിച്ചിതു.
കുത്രനിന്നിപ്പോളിഹവരുന്നുമഹാമുനെ
കൎത്തവ്യമത്രമയാചൊല്ലീടുകെന്തെന്നതും.
ഇത്തരംസൂൎയ്യൻതന്റെഭാഷിതംകേട്ടനേരം
ചിത്തമോദേനമുനിവൎയ്യനുമേവംചൊന്നാൻ.
മാൎത്താണ്ഡദേവഭവാനോടൊന്നുചോദിപ്പാനാ-
യത്രഞാൻവന്നതെന്നുധരിക്കവഴിപോലെ.
തത്വമായ്നിശ്ചയിച്ചുചൊല്ലേണമതുസൎവ്വ-
സൎവ്വാന്തൎയ്യാമിയല്ലോസന്തതംഭവാൻവിഭോ.
ഭൂമിപാലേന്ദ്രനായമനുതന്റെചെയ്യുള്ളോരു
ഗോമേധസത്രെബഹുവിപ്രരുംമുനിമാരും.
ആഗതരായോരവരേവരുംകൂടിയോരോരോ
ലോകമോഹനകഥാപ്രസംഗംചെയ്തീടിനാർ.
സാധുവാംകഥാപ്രസംഗത്തിന്റെമദ്ധ്യെമോക്ഷ-
സാധനകഥാപ്രസംഗംതദാഭവിച്ചിതു.

അനന്തരംതത്രത്യന്മാരാകിയമുനികളു-
മൊന്നൊഴിയാതെയുള്ളഭൂദേവവരന്മാരും.
ഇന്ദുശേഖരക്ഷേത്രങ്ങളിൽവെച്ചേററംകാശി
തന്നെയത്യന്തംപ്രശംസിച്ചിതുവിശേഷമായ്.
പിന്നെയുംവാരാണസീമോക്ഷകാരണമെന്നു
പിന്നെയുംവിസ്തരിച്ചുചൊന്നതുകേൾക്കയാലേ.
എന്നുടെമനസ്സിങ്കൽസംശയമുളവായി
വന്നിതുഭവാനോടിന്നതുഞാൻചൊൽവാൻവന്നേൻ.
സാക്ഷാലിക്കാശീപുരമൊന്നുതന്നെയോഭുവി
മോക്ഷകാരണംതഥാവിഷ്ണുഭക്തിയുംപിന്നെ.
പുഷ്കരമാദിയായിട്ടുള്ളോരുതീർത്ഥങ്ങളും
പുഷ്കരബദര്യാകുരുക്ഷേത്രാദിക്ഷേത്രങ്ങളും.
മോക്ഷദാനത്തിൽസമർത്ഥങ്ങളല്ലയോയെന്നു
പുഷ്കരമെന്നെമമസംശയംഭവിക്കുന്നു.
ഏവമുള്ളോരുമമചിത്തസംശയംഭവാൻ
കേവലംതീർത്തീടേണംഭഗവൻചിത്രമാണോ.
ദേവമാമുനിവരൻതന്നുടെഭാഷിതംകേ-
ട്ടാവിർമ്മോദേനപറഞ്ഞീടിനാനാദിത്യനും.
സ്രഷ്ടാവുതന്റെസുതനാകിയമഹാമുനേ
കേട്ടാലുമിതിൽഭവാൻതനിക്കുള്ളശങ്കയിപ്പോൾ.
ഒട്ടുമേവേണ്ടാശങ്കയുള്ളവൻലോകദ്വയ
ഭ്രഷ്ടനായ്നശിച്ചീടുമില്ലസംശയമേതും.
അന്യങ്ങളായപുണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾതീർത്ഥങ്ങളു-
മന്യൂനമായവിഷ്ണുഭക്തിയുംക്രമത്താലെ
നിർണ്ണയമന്തഃകരണത്തിന്റെസംശുദ്ധിയെ-
പ്പുണ്ഡരീകാധിവാസനന്ദനജനിപ്പിക്കും.
ദേവമാമുനേവാരാണസിയാംമഹാപുരി
ഏവമല്ലെന്നുധരിച്ചീടുകമനസിനി.
കേവലംതാരകോപദേശത്താലേകാബ്രഹ്മ-
മേവക്കാപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നിതുനിരന്തരം.
മറെറാരേടത്തുവെച്ചുചെയ്യുള്ളസ്വധർമ്മവും
തെററുകൂടാതെചെയ്തസാധനചതുഷ്ടവും.
കാലമെന്നിയേയതതിന്നനുരൂപമായി
മാറിടുംഫലംമിത്രംകൊടുക്കുമറിഞ്ഞാലും.

ഊററമായുള്ളകാശീതാൻതന്നേസജ്ജനങ്ങൾ-
ക്കാററമില്ലാതെയുള്ളസാഹായ്യംചെയ്യീടുമെ.
അത്യന്തംപാപത്തിങ്കൽഭീരുക്കളായീടുന്ന
സത്തുക്കൾചെയ്യുധർമ്മംകുറഞ്ഞൊന്നെന്നാകിലും.
സതപരമത്തുപൂർണ്ണമാക്കുവാൻകാശിക്കെന്ന്യ
ശക്തിമറ്റൊക്കുമില്ലെന്നറികമഹാമുനെ.
ഇത്തരമുള്ളവിശേഷത്തിനാൽകാശിതന്നെ-
ത്തത്വവേദികളേറ്റംപ്രശംസിക്കുന്നുവല്ലൊ.
ഹരിഭക്തിയുംസാക്ഷാൽകാശിയുമൊരുപോലെ
പരമാംമോക്ഷത്തിന്നുഹേതുവെന്നിരിക്കിലും.
വിത്തദാരാദികളിൽസ്നേഹവർജ്ജിതന്മാരാം
മർത്ത്യന്മാർചിലർവിഷ്ണുഭക്തരായ്ഭവിക്കുന്നു.
യാതൊരുമർത്ത്യന്മാർക്കുവിത്തത്തിലതിപ്രിയം
ചേതസിഭവിക്കുന്നിതെന്നാകിലവർപിന്നെ.
മാധവപ്രിയന്മാരായെങ്ങിനെഭവിക്കുന്നു
ധാതൃനന്ദനദേവമാമുനേകേട്ടുകൊൾക.
ഹരിപ്രീതിക്കായ്ധനംചിലവുചെയ്യാത്തവർ
ധരിത്രിതന്നിൽപരംചുരുക്കമായേയുള്ളൂ.
തിര്യഗ്ഭൂതങ്ങളായോരഖിലജന്തുക്കൾക്കു-
മാശ്രയംകാശിസാധാരണിയെന്നറികെടൊ.
അത്യർത്ഥംരാഗാകുലചിത്തരായ്പരദ്രോഹ-
കൃത്യതല്പരന്മാരായുള്ളമർത്ത്യന്മാരുടെ.
ഉത്തുംഗപാപജാലനിവൃത്തിക്കായിസ്സാക്ഷാ-
ലുത്തമമായകാശീക്രമത്താൽഭവിക്കുന്നു.
കാശിയിൽവെച്ചുചെയ്യുപാതകൌഘത്തിന്നതി-
ഭീഷണയാതനയെപ്രാപിപ്പിച്ചോരുശേഷം.
പാപമൊക്കെയുംഭുജിച്ചൊട്ടങ്ങിടുകിൽപ്പിന്നെ
ശോഭിച്ചമോക്ഷത്തെയുംകൊടുക്കുമറിഞ്ഞാലും.
നാരദൻതന്നോടേവമാദിത്യദേവൻതാനു-
മീരണംചെയ്യീടിനാൻജനകമഹീപതെ.
ആകയാൽസാധാരണസമസ്തജന്തുക്കൾക്കു-
മേകാന്തമോക്ഷാർത്ഥമാംയാതൊന്നുഭവാനിപ്പോൾ.
മോദമോടറിവാനായ്ചോദിച്ചിതതിനെഞാ-
നാദരവോടുപറഞ്ഞീടിനേൻമഹാത്മതെ.

ഭൂമിപാലകനായജനകൻതന്നോടേവം
മാമുനീശ്വരനായയാജ്ഞവൽക്യനുംചൊന്നാൻ.
ഏവമുള്ളോരുമാഹാത്മ്യത്തോടുസമേതയാ-
യേവർക്കുംയത്നമെന്ന്യെകൈവല്യപ്രദാത്രിയായ്.
ദേവദേവേശസ്ഥാനമാകിയവാരാണസീ
കേവലംവിളങ്ങുന്നുമാമുനിവരന്മാരെ.
തന്മഹിമാനംകേൾപ്പാനിനിയുമാകെ താരിൽ
നന്മോഹമുണ്ടെന്നാകിൽചൊല്ലുവൻകേട്ടുകൊൾവിൻ.
നിർമ്മലന്മാരാംമുനിമാരോടുഭൃഗു താനും
സമ്മോദപൂർവ്വമേവമരുളിച്ചെയ്യുതെല്ലാം.
ഇങ്ങറിഞ്ഞതുപോലേഞാനുരചെയ്യേനെന്നു
മംഗലശീലയായശാരികതാനുംവാണാൾ.

കാശിമാഹാത്മ്യം തൃതീയാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ചതുർത്ഥാദ്ധ്യായം.

കളമൃദുലമൊഴിവരികസവിധഭുവിശാരികേ
കല്യാണശീലേകമനീയവിഗ്രഹേ.
കഥയമുഹുരപിമഹിതചരിതമതിപാവനം
കാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമംമോക്ഷദം.
വചനമതികുതുകമൊടിതികേട്ടനേരംശുക-
ബാലികതാനുംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ.
മുനികളഥവിനയമൊടുഭൃഗുമുനിയെവന്ദിച്ചു
മോദേനപിന്നെയുംചോദിച്ചിതാദരാൽ.
നിഖിലമുനികുലതിലകസർവ്വതത്വജ്ഞനാം
നിന്മുഖചന്ദ്രാമൃതരസംസാദരം.
അധികതരമമിതരസമാസ്വാദിച്ചുംപുന-
രാശയതൃപ്തിഭവിച്ചതില്ലേതുമേ.
പറകപുനരപിനിഖിലഗുണനിലയമാമുനെ
പാരാതെകാശിമാഹാത്മ്യംമനോഹരം.
മുനികളുടെവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
മോദേനചൊന്നാൻഭൃഗുമുനിയുംതദാ.
കലികലുഷശമനകരമതിവിമലമത്ഭുതം
കാശിമാഹാത്മ്യംശ്രവിച്ചാലുമെങ്കിലോ.

അവനിപതികുലതിലകനധികഭുജവിക്രമൻ
അത്യന്തതേജോമയൻമഹാകീൎത്തിമാൻ.
വലമഥനസമനമിതമതിസുവദനാഭിധൻ
വാരാണസീപുരെജാതനായാൻപുരാ.
ശശിശകലധരചരണകമലപൂജാപരൻ
ശാസ്ത്രതത്വജ്ഞനതിഥിപ്രിയംകരൻ.
അവനവനിതലമഖിലമലിവിനൊടുരക്ഷചെ-
താത്മഗേഹേസുഖംവാഴുന്നതുകാലം.
സകലമുനിസഹിതനഥവിശ്വജിത്തെന്നുള്ള
സൎവ്വസ്വദക്ഷിണയാഗമാരംഭിച്ചാൻ.
ധരണിപതിവരരചിതമഖദൎശനാൎത്ഥമായ്
ധാതൃസുതനാംസനൽക്കുമാരൻമുനി.
അതികുതുകഹൃദയമൊടുമവനിപതിഗേഹത്തി-
ലാശുചെന്നാനന്നുനേരംനൃപേന്ദ്രനും.
മുനിവരനെനികടഭുവികണ്ടെഴുനീററതി-
മോദമോടൎഗ്ഘ്യാദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചു.
പാദകമലമതിലധികഭക്ത്യാനമിച്ചതി-
പാവനമായുള്ളപീഠേവസിപ്പിച്ചു.
വിനയമൊടുതൊഴുതുമുനിവരനൊടഥചൊല്ലിനാൻ
വീതരാഗദ്വേഷമാനസനാംഭവാൻ.
പരിചിനൊടുമമസദനമിതിലുപഗമിക്കയാൽ
പാവനമായിമെജന്മവുംവംശവും.
ബഹുജനനകൃതസുകൃതപാകേനലബ്ധമായ്
ബ്രഹ്മൈകതാനമുനേഭവദ്ദൎശനം,
യതികൾകുലതിലകഭവദാഗമനേനമേ
യാഗവുംസ്വാംഗസംയുക്തമായ്വന്നിതു.
വിധിവിഹിതസവനമിതിനാലന്യമൎത്ത്യരാൽ
വീൎയ്യബലേനദുഷ്പ്രാപമായ്നിത്യമാം.
വിബുധവരനഗരസമപദമതുമഹാമുനെ
വീതഖെദേനഗമിക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ.
സരസിരുഹഭവജനിഖിലാന്തരാത്മൻസദാ
സമ്പൂൎണ്ണസൎവ്വേപ്സിതാൎത്ഥനാകുംഭവാൻ.
സദയമതികുതുകമിഥപരിചൊടെഴുന്നെള്ളുവാൻ
സാദരംകാരണമെന്തറിയുന്നീലാ.

അകതളിരിലഭിലഷിതമായതെന്തുള്ളതൊ-
ന്നാത്മപ്രബോധപൂൎണ്ണാത്മൻമഹാമതെ.
ധരണിപതിവചനമതിവിനയസഹിതം കേട്ടു
ധാതൃസുതനാം സനൽക്കുമാരൻമുനി.
വിശദമൃദുമധുരതരഗാംഭീൎയ്യസംയുതം
വീരനാം ഭൂപാലനോടരുളിച്ചെയ്തു.
സകലനൃപകുലതിലകസുവദന മഹാഭാഗ
സാദരമെന്നുടെ ഭാഷിതം കേൾക്കെടൊ.
അമരപരിവൃഢസമതയത്തുതവ ഗമിപ്പതി-
നാകാംക്ഷയാ വിധിപോലെ വിഹിതമാം.
മഹിതമഖവിഭവമതികുതുകമൊടു കാണുവാൻ
മാനസകാമമൊടത്ര വന്നേനഹം.
ഇഹമനുജരുടെ മഹിതമോക്ഷമാഹാത്മ്യമി-
തെന്തൊരത്യാശ്ചൎയ്യമോൎക്കിലോ ഭൂസുര.
പ്രഥിതഗുണഗണസഹിതസുവദന ഭവാനതി-
പ്രാജ്ഞനെന്നാകിലും കേൾക്കമെ ഭാഷിതം.
സുകൃതനിലയനൃവര കാശീസ്ഥനാം ഭവാൻ
സുത്രാമലോകമിച്ഛിക്കുന്നതത്ഭുതം.
പാകനൃപപരമതിവിനശ്വരമാകിയ
പാകാരിസാമ്രാജ്യനകിംഫലമോൎക്കിലോ.
വിധിസഹിതമിഹ പരമശിവനു കാൎയ്യം ഭവാൻ
വിശ്വജിത്താകുമീയാഗം സമൎപ്പിക്ക.
അവനിവരകുലതിലകസുവദന ധരിക്കനീ
അന്യഥാ സൎവ്വം കൃതം വിനശ്യൽപരം.
പരമശിവപുരമിതിലിഹ കൃതനിഖിലകൎമ്മവും
പാരാതെ വിശ്വേശ്വരാൎപ്പണം ചെയ്കിലോ.
അകമലരുമധികതരശുദ്ധമായ്വന്നിട്ടു-
മാത്മതത്വജ്ഞാനവുമുളവായ്വരും.
വിധിതനയവചനമിതി കേട്ടു ഭൂപാലനും
വീണു നമസ്കരിച്ചേവമുണൎത്തിനാൻ.
അജതനയമമസുകൃതനികരപരിപാകത്താ-
ലാകൃഷ്ടനായെന്നു തോന്നും വിധം ഭവാൻ.
കനിവിനൊടു മമസദനമിതിൽ വരികകാരണാൽ
കാരുണ്യമൂൎത്തെ കൃതാൎത്ഥനായ്വന്നു ഞാൻ.

പാകമമഹിതമഖിലയോഗീശ്വരവിഭോ
പാരിച്ച കാശിമാഹാത്മ്യം മനോഹരം.
ഇതി നൃപതിവരവചനമതു സപദി കേട്ടപോ-
തീരണം ചെയ്താൻ സനൽക്കുമാരൻ തദാ.
അരികനൃപസുവദനഭവൽകൃതമാകുമീ-
യദ്ധ്വരമോരം പ്രിയം തന്നെയെങ്കിലും.
വിബുധകുലനതചരണകമലഹരപത്തനെ
വീതഖേദനവിഹിതകർമ്മാ ചെയ്തു.
തുഹിനഗിരിസുതയുടെ മണാളനായിന്നിനി-
ത്തുണ്ണ്മിതി മനസ്സമർപ്പണം ചെയ്യുന്നി.
മഹിതതരകലുഷഘരഹരവസതിതന്നുടെ
മാഹാത്മ്യമിന്നറിയുന്നീല നീ നൃപ.
ശൃണു നിഖിലമിഹ തവ ഹിതമയ ചൊല്ലുന്നു ഞാൻ
ശ്രോത്രധരിക്കിലകന്നുപോം കാമവും.
മുനിനികരവരമഹിതകൌഷീതകീകുല
മുന്നമുണ്ടായിതു മൌനാഖ്യനാം മുനി.
കമലശരരിപുചരണകമലഭജനേന താൻ
കാളിന്ദിതന്നുടെ തീരേ മനോഹരേ.
ഉടജമതിൽ മരുവുമതുപൊഴുതവനു ശിഷ്യരാ-
യുണ്ടായി മാണ്ഡവ്യനും മുൽഗ്ഗലൻ താനും.
അവരുമഥ ഗുരുചരണകമലപരിചര്യയു-
മാദരമുൾക്കൊണ്ടനുഷ്ഠിച്ചനാരതം.
ശ്രുതിപഠനമതിലധികതല്പരരായ്പരി-
ശുദ്ധചിത്തന്മാർ വസിക്കുന്നതു കാലം.
അതികുതുകമോടു മുനികുലോത്തമനാം മൌന-
നാത്മശിഷ്യന്മാരവരിൽ മാണ്ഡവ്യനെ.
ബലിയുടെയമഹിതമഖഹവനവിധി ചെയ്യുവാൻ
ബാഢമോദം നിയോഗിച്ചയച്ചീടിനാൻ.
മുനിതിലകഗുരുവരവരാജ്ഞയെസ്സാദരം
മൂർദ്ധാവിനാൽ പരിഗൃഹ്യ മാണ്ഡവ്യനും.
സപദി ദനുസുതവരമഹാബലിതന്നുടെ
സത്രശാലയ്ക്കകം പുക്കരുളീടിനാൻ.
വിധിസഹിതയജനമതിനായ്ത്തേർന്നുവന്നോരു
വേദവേദാംഗപാരംഗതരായീട്ടും.

മുനികളെയുമൃഷികളെയുമവനിസുരർതമ്മെയും
മോദേനതത്രകണ്ടീടിനാൻമാണ്ഡവ്യൻ.
ദനുജകുലവരനഥമുനിതിലകനെക്കണ്ടു
ദണ്ഡവൽപാദേനമിച്ചെഴുനീററവൻ.
അധികതരവിമലമൃദുപീഠമേൽമുനീന്ദ്രനെ
യാവസിപ്പിച്ചുപൂജിച്ചുവിധിപോലെ.
പുനരമിതകുതുകമൊടുബലിയുമൃഷിവൎയ്യനെ
പൂജിച്ചിതുഹോമകൎമ്മത്തിലാദരാൽ.
തദനുമഖനിഖിലപരികൎമ്മങ്ങളുംമുനി
താല്പൎയ്യമോടുചെയ്യാൻവിധിപൂൎവ്വകം.
അവനിസുരവരരഥബ്രഹ്മജ്ഞവൎയ്യരു-
മാനന്ദമോടിരിക്കുന്നോരനേകദാ.
മനസിപെരുകിനകുതുകമൊടുബലിയുമാദരാൽ
മാണ്ഡവ്യനെത്തൊഴുതേവമുണൎത്തിച്ചാൻ.
അഖിലമുനിതിലകതവഗുരുമുനിവരൻമൌന-
നത്യന്തമാഹൃതന്നായിട്ടുമേതുമെ.
ഇവിടെവരുവതിനുഹൃദികരുണയുളവാകായ്വാ-
നെന്തുനിമിത്തംഭവാനറിഞ്ഞീടുകിൽ.
ശ്രവണയുഗമിഹമമശ്രവിപ്പതിന്നേററവും
ശ്രദ്ധയോടുംകൂടിവാഴുന്നുമാമുനെ.
ബലിയുടെയവചനമിതികേട്ടുമാണ്ഡവ്യനും
ബദ്ധമോദംപറഞ്ഞീടിനാനാദരാൽ.
മഹിതഗുരുവരനിഹവരാഞ്ഞതിൻകാരണം
മറെറാന്നുമല്ലെന്നറികമഹാബല.
മുദിതമതിമുനിതിലകനാകുംമമഗുരു
മുൽഗ്ഗലനാംശിഷ്യനോടുമൊരുമിച്ചു.
വിശദതരവിബുധനദിയാൽവിളങ്ങീടുന്ന
വിശദമോക്ഷപ്രദമായകാശീപുരം.
വിരവൊടതികുതുകസഹിതംഗമിച്ചീടുവാൻ
വീതശങ്കംപുറപ്പെട്ടുമൂലംതദാ.
അതികരുണയൊടുതവഹിതാൎത്ഥമരയെന്നോടു
മാജ്ഞാപനംചെയ്തയച്ചാനിഹ പ്രഭോ.
മുനിവചനമിതിദനുജപതിസപദികേട്ടതി
മോദമുൾക്കൊണ്ടുചോദിച്ചിതേവംതദാ.

കനിവിനൊടുതവഗുരുവുമെന്തൊരുദ്ദേശമായ്
കാശീപുരത്തിന്നുപോയതുംഹേമുനേ.
ബതകിമപിമനസിലഭിലഷിതഫലമേതുമേ
ബ്രഹ്മവിത്താംമൌനമാമുനിക്കില്ലല്ലൊ.
മധുരതരമിതിബലിവചസ്സുകളെക്കേട്ടു
മാണ്ഡവ്യമാമുനിതാനുമരുൾചെയ്തു.
അസുരവരശൃണുനിജശരീരനാശംകൊണ്ടു-
മാത്രംമോക്ഷൈകഫലദയാംകാശിയിൽ.
അകമലരിലറികനരജന്മംലഭിച്ചാകി-
ലാക്കൊണ്ടുപോവാൻമതിഭവിക്കാത്തതും.
പരമശിവപുരിരചിതശുഭമശുഭമെന്നിവ
പാരമക്ഷയ്യമായ്ത്തന്നെഭവിച്ചീടും.
ദനുജകുലവരമുനികുലോത്തമൻമൽഗുരു
ദാന്തിശാന്ത്യന്വിതൻബ്രഹ്മവിദാംവരൻ.
നിജതനുവിനുടെയപരിപതനപൎയ്യന്തവും
നിസ്സംശയംകാശിതന്നിൽവാഴുംമുദാ.
അഹമപിചതവമഖസമാപ്തിശേഷംപുന-
രമ്പോടുതത്രപോകുന്നോൻമഹാബലെ.
ഗുരുചരണകമലപരിചരണപരനായ്സദാ
ശോപതി,ക്ഷേത്രേവസിച്ചിടുമന്നൻചിരം.
ബലിയുമഥമുനിയുടെയവചനമിതികേട്ടുടൻ
ബഹുസന്തോഷംവണങ്ങിയുരചെയ്താൻ.
സവനമിതിനുടെപരിസമാപ്തിശേഷംഭവാൻ
സാദരംകാശിക്കുപോകുന്നിതാകിലോ.
നിഗമവരനിലയമുനിതിലകഭവതാസമം
നിശ്ശങ്കമാത്രഞാനുംവരുന്നേൻവിഭോ.
അഥമുനികുലവരനൊടിതിബലിയുമുരചെയ്തുട-
നദ്ധ്വരകൎമ്മസമാപനവുംചെയ്തു.
ഋഷികളെയുമതിമഹിതവിഹിതവിശ്രാണനാ-
ലൃത്വിക്കുകളെയുംമാനിച്ചിതേററവും.
പുനരവരുമധികതരതൃപ്തരാമ്മോദവും
പൂണ്ടുഗമിച്ചോരനന്തരംബലിതാനും.
അതികുതുകസഹിതമഥമാണ്ഡവ്യനോടുമ-
ങ്ങല്പസൈന്യത്തോടുമൊത്തുപുറപ്പെട്ടാൻ.

മതിശകലധരവസതിതന്നെയുംമൌനനാം
മാമുനിരുന്നെയുംകാണ്മാൻനടന്നിതു.
വിവിധനഗവനനഗരജാലങ്ങൾപിന്നിട്ടു
വീതഖേദംചിരംകൊണ്ടവർസാദരം.
ദുരിതഗണദവദഹനരൂപയാംകാശിയെ
ദ്ദർശിച്ചിതുമുനിയുംബലിയുംതദാ.
മരകതകമണിമയചലച്ഛദാഢ്യങ്ങളായ്
മുക്താഫലവജ്രകമേളേഢ്യങ്ങളായ്.
പവിഴകിസലയലളിതശാഖങ്ങളാംസുര
പാദപൌഘങ്ങളാലത്യന്തരമ്യയായ്.
മദസലിലപരിമളസമാകൃഷ്ടചിത്തമായ്
മാതംഗചക്രകർണ്ണാനിലാധൂതമായ്.
സുകൃതിജനനികരകർണ്ണാമൃതാരാവമായ്
സ്വച്ഛാവിഹാരസമ്പന്നമായ്മേവുന്ന.
മധുനികരകരനിവഹമതിനുടെരവാലതി
മാത്രംമുഖരീകൃതാശാഭിരാമയായ്.
പികമധുരരവചലിതപത്രയുക്തങ്ങളായ്
പാകംഭവിച്ചഫലൌഘനമ്രങ്ങളായ്.
ശുകമുഖവികിരനിവഹസേവ്യശാഖങ്ങളാം
ചൂതവനങ്ങളാലത്യന്തരമ്യയായ്.
ശരദുഡുപസമവൃഷഭബദ്ധമണിഗണ
സംഘട്ടനോജ്ജൃംഭിതനിനാദൈസ്സമം.
ഹരവൃഷഭമദഗതിയൊടനുഗുണമതായ്ധ്വനി-
ച്ചുങ്ങുവിളങ്ങുന്നഘണ്ടാവലികളാൽ.
അതിസുഭഗതരമഹിതയായുള്ളകാശിയെ-
യത്ഭുതംകണ്ടാർബലിയുംമുനീന്ദ്രനും.
നിരതിശയവിമലതരചിന്താമണിസ്തംഭ
നിർമ്മിതമാസ്സുല്പവല്ലീകുലാഢ്യമായ്.
അപരിമിതമണിഖചിതമായ്ജ്വലിച്ചീടുന്നോ-
രംബികാഗേഹത്തിനാലതിരമ്യയായ്.
അധികതരഭയജനകഭൈരവാരാവേണ
അങ്ങുള്ളപാപമെല്ലാംഹരിക്കുന്നതായ്.
നിരവധികദ്ദുരിതഭരശിവശതരമർത്ത്യരാൽ
നിർഭരംദുഷ്പ്രാപയായ്നിരപദ്യയായ്.

ദമസഹിതമുനിസുരനരാദിസംസേവ്യനാം
ദണ്ഡകരനാൽക്ഷതവിഘ്നവൃന്ദയായ്.
ശിശിരകരരുചിരതരശേഖരനാംഹിമ
ശൈലജാനായകാധിഷ്ഠിതയായ്സദാ.
സരസിരുഹഭവമുഖസുരാദിസംസേവ്യയായ്
സാധുസമ്പൂൎണ്ണയായുള്ളൊരുകാശിയെ.
ദനുജപതിബലിയുമൃഷിവരനുമഥകണ്ടുടൻ
ദണ്ഡവൽഭൂമൌപതിച്ചുവന്ദിച്ചഥ.
പുനരധികതരഹൃദയഭക്ത്യാസമേതരായ്
പുക്കിതുകാശീമഹാപുരംസാദരം.
അതിവിമലജലഭരിതമുഖ്യതീൎത്ഥങ്ങളി-
ലാദരവോടുമജ്ജനംചെയ്തുവിധിപോലെ.
സകലജനകലുഷഹരശൈവലിംഗങ്ങളെ-
സ്സാനന്ദമൻപോടുപൂജിച്ചുവന്ദിച്ചു.
പുനരമിതകുതുകമൊടുബലിയുമൃഷിവൎയ്യനും
പുക്കിതുമൌനതപോധനേന്ദ്രാശ്രമം.
പുരുമുദിതഹൃദയമൊടുബലിയെമുനിനായകൻ
പൂജിച്ചിതാതിഥ്യസൽക്കാരപൂൎവ്വകം.
ബലിയുമൃഷികുലതിലകനായമാണ്ഡവ്യനും
വന്ദിച്ചിതുമൌനപാദാംബുജംതദാ.
തദനുബലിയോടുമുനികുലോത്തമൻമൌനനും
താല്പൎയ്യമോടെകുശലവുംചോദിച്ചാൻ.
സവനമതിനുടെയനിഖിലോദന്തവുംതദാ
സാദരമാദരാൽചോദിച്ചോരനന്തരം.
വിവിധതരനിഗമപരികഥിതധൎമ്മങ്ങളെ
വീതഖേദംബലിതന്നോടരുൾചെയ്താൻ.
ഉചിതമഥസമയമതറിഞ്ഞുബലിതാനു-
മുദാമോദംമുനിയോടുചോദ്യംചെയ്താൻ.
വിശദതരഹൃദയമുനിതിലകഭഗവൻബ്രഹ്മ
വിദ്യാവിശാരദകേൾക്കമേഭാഷിതം.
മനസിതവകിമിഹഫലകാംക്ഷയാകാശിയെ
മാമുനേസേവിച്ചുകൊള്ളുന്നിതുഭവാൻ.
അതുസകലമപികഥയകരുണയൊടുസംപ്രീത-
മാകൎണ്ണനാഗ്രഹന്നന്നാകിലോഞാൻവിഭോ.

ദനുജവരവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
ശാന്തശീലൻമൌനനേവമരുൾചെയ്തു.
സുരനികരരിപുവരമഹാബലേകാശിയെ-
സ്സേവിച്ചിടുന്നുഞാനുംമുക്തികാംക്ഷയാ.
അമരഗൃഹമതുമനസികാമിച്ചുമന്ദമാന-
ന്നാകിലുമത്രവാണീടുകയില്ലല്ലൊ.
ഇഹപരമശിവനചലവരദുഹിതൃനായകൻ
ഈശ്വരൻമോക്ഷൈകസാധനംതാരകം.
തനുവിനുടെപതനമതിലതികരുണയാസമം
താല്പൎയ്യമോടുപദേശിക്കുമേവനും.
സകലജനദുരിതഗണഹരണകരണക്ഷമം
സന്തതംകൈവല്യസാധനംപാവനം.
പുരമഥനനിലയമിതുദുല്ലഭമത്രയും
പൂൎവ്വാൎജ്ജിതപാപദേഹികൾക്കോൎക്കിലാ.
നിഖിലദനുകലതിലകനിത്യംസ്വധൎമ്മത്തിൽ
നിഷ്ഠരായീടുംജനങ്ങൾക്കപാൎക്കിലോ.
അപരദിശിമരണമതുസംഭവിച്ചീടുകി-
ലാദിതേയതപംപണിപ്പെട്ടുലബ്ധമാം.
പരിചിനൊടുപരമധമയോനിജനാകിലും
പാൎക്കിലിക്കാശീപുരേമരിച്ചീടുകിൽ.
പുനരവനുജനനമൊരുകാലവുമില്ലെന്നു
പൂൎവ്വദേവേന്ദ്രധരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
ശശിശകലധരനുടെയനഗരമിതിലാകയാൽ
ശങ്കകൂടാതെവസിക്കേണമേവനും.
ഒരുപൊഴുതുമറികഹൃദിശങ്കാകുലൻപര-
മുന്നമമാംപദംപ്രാപിക്കയില്ലെടൊ.
മഹിതതരസുകൃതമപവൎഗ്ഗൈകഹേതുകം
മറ്റൊരേടത്തു നിന്നാചരിച്ചീടിലും.
കഠിനതരശോകത്രയേണതജ്ജന്മനാ
കൈവല്യമങ്ങുസിദ്ധിക്കില്ലകേവലം.
അമരരിപുനികരവരതാൎദ്ദ്യഗാധനുമി-
ങ്ങംഗപരിത്യാഗമാത്രേണനിശ്ചലം.
പരമമൃതപദമതിജവേനലഭിക്കുന്നു
പാൎക്കിലന്യന്നുക്രമേണസിദ്ധിക്കുന്നു.

കലുഷകരമതിലഘുഗതപ്രായമാകുമി-
ക്കായത്തിലുള്ളദ്ദുരാശയാദ്ദുൎജ്ജനം.
സതതമപിവിമലതരമാംനിജാത്മാവിനെ
സ്സംസാരശോകസമുദ്രത്തിൽമുക്കുന്നു.
അകതളിരിലറിവുപെരുത്തുണ്ടെങ്കിലുംചില-
രനഹംപണ്ഡിതംമന്യരായേററവും.
ശുദ്ധതയൊടനവധികമൂഢതകൈക്കൊണ്ടു
സ്വാൎത്ഥമറിഞ്ഞതിലിച്ശവെയ്ക്കുന്നീലാ.
സുരനികരരിപുകുലജസതതമതിനാൽഭുവി
സ്വാത്മമോക്ഷാൎത്ഥികളാകിയമൎത്ത്യന്മാർ.
കഠിനതമകലുഷഹരനിഖിലതീൎത്ഥങ്ങളും
കൈവല്യദങ്ങളാംക്ഷേത്രങ്ങളുംസദാ.
അതിവിമലഹൃദിശുദ്ധഭക്തിസംയുക്തരാ-
യമ്പോടുസേവിച്ചുകൊള്ളുകയുംവേണം.
അഖിലപതിപശുപതിപരാത്മാശിവൻതനി-
ക്കാവാസമാകുമിക്കാശീപുരത്തെഞാൻ.
മനസിമുഹുരതിഭരിതഭക്തിയോടുംകൂടി
മോക്ഷൈകകാംക്ഷയാസേവചെയ്യുന്നിതു.
മനുജവരസുവദനമഹാബലിയിങ്ങിനെ
മൌനമുനീന്ദ്രവാക്യംകേട്ടനന്തരം.
മതിയിലതികുതുകമൊടുമതിമതാംവരൻ
മാബലികാശീനിവാസത്തിലേററവും.
കൌതുകംപെരുകിസപദിദൃഢനിശ്ചയനായതു
കോവിദനായമുനിയറിഞ്ഞന്നേരം.
സദയമഥദിതിജകുലവരനൊടമിതാദരം
സസ്മിതംചൊന്നാൻമഹാബലേകേൾക്കനീ.
തവമനസിപരമശിവപുരിയിതിൽനിരന്തരം
താല്പൎയ്യമുണ്ടോവസിച്ചീടുവാനെങ്കിൽ.
മമവചനമിഹബതനിശമ്യയഥാമതം
മാനിച്ചുവാണുകൊണ്ടാലുംമഹാബലേ.
കരുതുകിതുദനുജവരമനസിമദമാത്സൎയ്യ-
കാമരോഷദ്വേഷലോഭമോഹാദിയാം.
കലുഷകരബഹുവിധമനോവൃത്തിയുള്ളോൎക്കു
കാശീമഹാക്ഷേത്രവാസമനൎത്ഥമാം.

പരിചൊടിഹശിവപുരിയിൽമരുവുമവർചെയ്യുള്ള
പാതകൌഘംമഹാദാരുണമല്ലോ.
ഇഹരചിതദുരിതനിവഹത്തിനാൽഘോരയാ-
യീടെഴുംയാതനാദുഃഖംഭുജിച്ചുടൻ.
പരിചിനൊടുവരിഷമയുതത്രയംരൌദ്രമാം
പൈശാച്യമാശുഗമിക്കുമറികെടോ.
ശമദമമൊടതിവിമലഹൃദയരായുള്ളവർ
ശങ്കരക്ഷേത്രേവസിക്കുന്നതാകിലോ.
കുടിലമതിശകലധരനഖിലജഗദീശ്വരൻ
കൈവല്യമാശുനൽകീടുമവർക്കെടോ.
നവനളിനസമവദനെസുവദനധരാപതേ
നാളീകബാണാരിതന്നുടെമന്ദിരേ.
വസതിപുനരധികതരദുഷ്കരമെന്നോർത്തു
വാസവാരിശ്രേഷ്ഠനായമഹാബലി.
ഹൃദയമതിലമിതതരഭക്ത്യാസമേതനാ-
യീശ്വരലിംഗപ്രതിഷ്ഠയുംചെയ്തുടൻ.
മുഹുരഖിലജഗദധിപചരണമതുവന്ദിച്ചു
മൌനമുനീന്ദ്രാനുവാദവുംകൈക്കൊണ്ടു.
നിജസചിവബലമൊടിടചേർന്നുമഹാബലി
നിർഭരാനന്ദംഗൃഹംപുക്കുവാണിതു.
അഖിലനൃപമുടിമണിയതായഭവാൻതന്നാ-
ടാകയാൽഞാനൊന്നുചൊല്ലുന്നുഭൂപതേ.
മദനരിപുസദനമിതിൽവെച്ചുചെയ്യുന്നൊരു
മാഹാത്മ്യമേറുമീയധ്വരംകൊണ്ടുനീ.
അമരകുലപതിസമതമനസിനൃപതേഭവാ-
നാഗ്രഹിക്കുന്നതുയോഗ്യമല്ലേതുമേ.
അതിമഹിതസവനമിതുവിശേഷജ്ഞനായ്ഭവാ-
നാശുസമർപ്പണംചെയ്തുവഴിപോലെ.
പരിചൊടഥഹൃദയപരിശുദ്ധിയെപ്രാപിച്ചു
പാരംപരമപദത്തെഗ്ഗമിക്കനീ.
ഭുവനപതിവരനിതിസനൽക്കുമാരൻതന്റെ
ഭാഷിതംകേട്ടുരചെയ്താൻസഗൽഗ്ഗദം.
അടിയനുടെസുകൃതപരിപാകമിപ്പോൾബലാ-
ലാകർഷണംചെയ്തുവന്നപോലെഭവാൻ.

സദയമിഹ പരമശിവപുരമഹിമ കേൾപ്പിച്ചു
സാദരമെന്നെ കൃതാൎത്ഥനായ്ചെയ്കയാൽ.
സുകൃതിജനനികരമതിലാദ്യനായ്വന്നു ഞാൻ
സൂരിമണേ നിൻപദാംബുജം കൂപ്പുന്നേൻ.
വിനയനയസഹിതമിതി മുനിയോടുരചെയ്തുടൻ
വിശ്വേശ്വരാൎപ്പണം ചെയ്താൻ നിജാദ്ധ്വരം.
അതിമുദിതഹൃദയമുനിവരരഥ യഥാഗത-
മാത്തു നിജനിജസ്ഥാനമകം പുക്കാർ.
അമരവരവിഭവനഥ സുവദനനൃപൻ പുന-
രന്ത്യകാലേ ലഭിച്ചീടിനാൻ മോക്ഷവും.
മുനിവരരോടഥ ഗുണമുനീശ്വരനെത്രയും
മോദേന ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ പിന്നെയും.
കലുഷഹരമിനിയൊരിതിഹാസം പുരാതനം
കാശീഗുണാഖ്യാനമിന്നു കേട്ടീടുവിൻ.
സകലനൃപകുലതിലകനായ ഭൂപൻ പുരാ
സംഭവിച്ചാൻ ദിവോദാസനെന്നിങ്ങിനെ.
നിഖിലഗുണഗണനിലയനമിതഭുജവിക്രമൻ
നീതിമാൻ ധൎമ്മതത്വജ്ഞൻ ദയാപരൻ.
തരുണിമണിജനനിവഹമൌലിമാണിക്യമാം
താരയെന്നാഖ്യയാം ഭാമിനീതന്നോടും.
സസുഖമവനഖിലജനപാലനവും ചെയ്തു
സാദരം കാശിരാജ്യം ബഹുവത്സരം.
വിവിധതരവിഭവമൊടു വാണിതെന്നാകിലും
വംശവൃദ്ധിക്കൊരു പുത്രനുണ്ടായീലാ.
അവനിപതിയുടെ മഹിഷിയായ താരാ താനു-
മാത്മജലാഭാൎത്ഥമോരോ വ്രതങ്ങളും.
വിവിധവിതരണവുമഥ ദേവതാപൂജയും
വിപ്രാന്നദാനവും ചെയ്തു വിധിപോലെ.
പുനരപി ച സുതജനനചിഹ്നമെന്നാകിലും
പുണ്ഡരീകാക്ഷിക്കു കണ്ടതില്ലൊട്ടുമേ.
ഹരനുടെയനുഗ്രഹമതിനട്ടുത്തു നികുംഭനെ-
ന്നാഖ്യാതനായ മഹേശഗണേശ്വരൻ.
ഗജവദനസഹജസമവീൎയ്യബലാന്വിതൻ
ഗംഭീരനത്യന്തശീഘ്രഫലപ്രദൻ.

സുതരഹിതരവനുടെയപദകമലസേവയാ
സുഷ്ഠുവാംസന്താനമാശ്ശുലഭിക്കുന്നു.
ഇത്ഥമനസികരുതിയുവതീമണിതാരയു-
മീരണംചെയ്താൾകണവനോടേകദാ.
വചനമയിശൃണുനൃപതിതിലകമമവല്ലഭ
വാസവതുല്യപ്രഭാവമഹാമതേ.
ഭുവിമനുജജനനമതിസുകൃതഫലസാദ്ധ്യമാം
ഭൂപതിജന്മംവിശേഷിച്ചുമോൎക്കിലോ.
പരിചൊടതുമിഹസുലഭമായിട്ടുമേതുമേ
പാത്രമായീലംസുഖത്തിനുനാമഹോ.
മനുജവരസുതവദനദൎശനമതില്ലായ്കിൽ
മററുഭോഗാനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടെന്തഹോ.
സുതരഹിതനരനുബതപരഗതിയുമില്ലെന്നു
സൂരിജനങ്ങൾപറഞ്ഞുകേൾപ്പുണ്ടുഞാൻ.
നൃപതികുലവരനിഖിലശാസ്ത്രതജ്ഞനാം
നിന്നോടുഞാൻപറയേണമെന്നില്ലല്ലോ.
തനയവിരഹിതനുടെയപിതൃഗണമഹോസദാ
താപനപിണ്ഡവിച്ഛേദമോൎത്തോറവും.
കഠിനതരനിരയഗതിചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
കണ്ണുനീർവാൎത്തധോഭാഗേപതിക്കുന്നു.
ദയിതയുടെവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
ദാക്ഷിണ്യമോടേപറഞ്ഞാൻനൃപേന്ദ്രനും.
കമലദലലളിതതരലോചനേപാവനേ
കാന്തേകമനീയവിഗ്രഹേകേൾക്കനീ.
ബഹുലതരനിയമജപഹോമാദികൎമ്മങ്ങൾ
ബാലേവിധിപോലനുഷ്ഠിച്ചുനാമെടോ.
ഇഹവിവിധകൃതമഹദുപായത്തിനാലുമി-
ന്നീക്ഷിച്ചതില്ലഹോപുത്രമുഖാംബുജം.
അവനിയതിലിഹപുരുഷയത്നത്തിനാൽതന്നെ-
യാക്ഷേമസാധിക്കയില്ലൊന്നുമോൎക്കനീ.
ഹൃദയസുഖകരതനയസമ്പത്തുകളേറ്റു
ഹീനനാംഞാനിന്നുചെയ്യേണ്ടതെന്തെടോ.
ഇതിനൃപതിവരവചനമാകൎണ്യതാരയു-
മീരണംചെയ്താൾനൃപനോടുസാദരം.

പരമഗുണനിലയതവവചനമിതു സത്യമാം
പൌരുഷമേററം നിരൎത്ഥകമെങ്കിലും.
അതിമുദിതഹൃദയമൊടഭീഷ്ടവരങ്ങളെ-
യാശ്രിതന്മാൎക്കുനല്കുന്നിതു ദേവന്മാർ.
അവനിപതിവരപുരുഷകാരേണ ദൈവത്തെ-
യാശു ഭവാൻ പ്രസാദിപ്പിക്ക സാദരം.
ഹരനുടെയ ഗണനിവഹനാഥൻ നികുംഭനെ-
ന്നാഖ്യാതനാകും ദേവൻ കൃപാവാരിധി.
ഗണനികരസഹിതമധിവസതി വിമലാലയം
ഗവ്യൂതിമാത്രമേ ദൂരമുള്ളു വിഭോ.
അവനിശമവനതമനുജൎക്കു സന്താനത്തെ
യന്പോടു നല്കി വാഴുന്നു ധരാപതേ.
അവനുടെയ പദകമലസേവ ചെയ്തീടുവാ-
നാജ്ഞാ മമ തരുന്നാകിലനുദിനം.
വിധിസഹിതമഹമിഹ പുരോഹിതൻ തന്നോടും
വീതഖേദം ഗമിച്ചീടുവൻ ഭൂപതേ.
നിജരമണിയുടെ വചനമിതി നിശമനം ചെയ്തു
നിൎമ്മലാത്മാവാം നൃപനുമുരചെയ്താൻ.
കമലശരമഥനഗണവൎയ്യൻ നികുംഭാഖ്യൻ
കാമിനി സന്താനസാധകനെങ്കിലോ.
രഭസതരമവിടെയനുദിനമപി ഗമിക്കനീ
രാജ്യയോഗ്യാത്മജകാംക്ഷയാ വല്ലഭേ.
തദനു നിജപതിവചനമിങ്ങിനെ കേട്ടൊരു
താരാധിപാനനയാകിയ താരയും.
നിജഗുരുവിനെയുമഥ പുരസ്കരിച്ചാദരാൽ
തിത്ഥ്യവും പൂജിച്ചു കൊണ്ടാൾ നികുംഭനെ.
സരസിരുഹമുഖിയുമിതി തനയഫലകാംക്ഷയാ
സംവത്സരമേകമൎച്ചിച്ചു സാദരം.
ഇതി ധരണിപതിമഹിഷിയൊരു വൎഷമൎച്ചിച്ചു-
മീക്ഷിച്ചതില്ലേതുമേ പുത്രലക്ഷണം.
അവനിപതിവരനൊരു ദിവസമഥ കാന്തയോ-
ടത്യന്തമോദേന ചോദിച്ചിതാദരാൽ.
സുദതികുലമണി രമണി പാറെ[illegible] നികുംഭന്റെ
സേവാൎത്ഥമായ് ഗമിച്ചീടുന്നിതെല്ലൊ നീ.

കമലമുഖിദിനമനുതദച്ചനംകൊണ്ടിഹ
കാന്തമനോരഥംസാദ്ധ്യമായ്വന്നിതേ.
പതിവചനമിതിവിരവൊടാകണ്ണ്യതാരയും
പാരാതെകാന്തനോടേവമുരചെയ്തൾ.
മഹിതഗുണവരശൃണുനികുംഭന്റെസേവയാ
മാസമീരാറുകഴിഞ്ഞിതുപൂണ്ണമായ്.
ഇനിയുമിഹകിമപിസുതസാസിദ്ധിലക്ഷണ-
മീക്ഷണംചെയ്തീലഞാനഹോഭൂപതേ.
നിജചരണപരിചരണചെയ്യുമന്യന്മാക്ക
നിസ്സംശയമീനികുംഭൻഗണാധിപൻ.
അഭിലഷിതമഖിലമപിപൂരണംചെയ്യുന്നി-
താറുമാസംകൊണ്ടുതന്നെനരപതേ.
ഭരിതഗുണനമദഭിമതസിദ്ധിയാവാത്തതു
ഭാഗ്യമില്ലായ്കയാലെന്നപാരേണ്ട.
ഇതിരമണിയുടെവചനമാകണ്ണ്യനിശ്ശേഷ-
മിജ്ജഗത്തതുമറിഞ്ഞവനെങ്കിലും.
അധികതരഹൃദയപരിശോകസന്തപ്തനാ-
യത്യന്തകോപാകുലനായത്തുനേരം.
അനലകണമരുണതരമിഴിയിണയതിങ്കൽനി-
ന്നാകീണ്ണമാംവണ്ണമുഗ്രകോപത്തോടും.
അനുചരരോടവനിപതിവരനഥചൊല്ലിനാ-
നത്യവലിപ്തനായേറവുംപാപിയായ്.
മയിവിഗതകരുണമൊട്ടുവാഴുംനികുംഭന്റെ
മന്ദിരമിപ്പോൾപൊടിഭസ്മമാക്കുവിൻ.
അതിനുപുനരരുതുബതതാമസമേതുമെ-
ന്നത്യന്തരുഷ്ടനാംഭൂപന്റെശാസനം.
ഭടനിവഹമതുപൊഴുതുകേട്ടതിവിദ്രുതം
ഭഞ്ജിച്ചിതുനികുംഭാലയംതൽക്ഷണം.
മുഹുരധികതരരുഷിതമതികളവർതൽഗൃഹം
മൂലമോടേപറിച്ചങ്ങെറിഞ്ഞീടിനാർ.
നിജവസതിയതിനെയവർഭേദിക്കമൂലമായ്
നിർഭരംക്രുദ്ധനായാൻനികുംഭൻതദാ.
സ്വഗൃഹമതിലവനിപതിതാനുറങ്ങുംവിധൌ
സ്വപ്നെവിരവോടുചെന്നാൻനികുംഭനും.

നൃപതിവരകുലഹതകദുൎമ്മതേകേൾക്കെടൊ
നിൎഭാഗ്യവാനായനീമദീയാലയം.
ഭടനിവഹമതിമദസമേതമയച്ചിഥ
ഭഞ്ജിക്കയാലതിപ്രീതനായ്വന്നിതാ.
അതികഠിനമസഹതരമാമിതുചെയ്കയാ-
ലാത്തഭയാദ്ഭുതനായ്ഭവിച്ചീടുനീ.
അഘഹരണകരണമിദമറികഭഗവൽക്ഷേത്ര-
മത്യന്തദൂഷണംചെയ്കനിമിത്തമായ്.
കലുഷതരഹൃദയശൃണുനരപതികുലാധമ
കാശീപുരമേവമുള്ളജനങ്ങളാൽ.
പരിചൊടറികിനിയൊരുസഹസ്രസംവത്സരം
പാരാതെശൂന്യമായ്തന്നെഭവിക്കട്ടെ.
തുഹിനകരധരവസതികോപിഷ്ഠരാകിയ
ത്വദ്വിധന്മാൎക്കുവാഴ്വാൻയോഗ്യയല്ലേതും.
ത്വരിതമിതിനിഖിലജഗദധിപഗൃഹമാകയാൽ
ത്യക്ത്വാഗമിക്കനീഭൂപകുലാധമ.
സ്വപ്നമതിലിതിനൃപതിവരനൊടരുൾചെയ്തുടൻ
സ്വസ്ഥാനമാസാദ്യവാണാൻനികുംഭനും.
അവനിപതിവരനുടനുണൎന്നെഴുനീററധി-
കാൎത്തനായ്വന്നിതുസ്വപ്നസന്ദൎശനാൽ.
അപരദിനമുഷസിബതഹൈഹയവീരനു-
മത്യന്തശക്തരാംതാലജംഘന്മാരും.
അനവധികഭടനിവഹസഹിതമെത്രവന്നുട-
നാഹന്തകാശീപുരംനിരോധിച്ചിതു.
നൃപതികുലവരനഥദിവോദാസനന്നേരം
നിസ്സംശയംപുറപ്പെട്ടുയുദ്ധത്തിനായ്.
കരിതുരഗരഥനരപദാതികൾതങ്ങളിൽ
കാഠിന്യമോടേകലഹിച്ചനന്തരം.
വിവിധതരശരനികരശകലിതശരീരരായ്
വീണുമരിച്ചാരനേകംഭടജനം.
രുധിരമയനദികൾപലവഴിയിലുമൊലിക്കുന്നു
രൂക്ഷമായ്പിന്നെയുംസംഗരംചെയ്യുന്നു.
സമരമതിലമിതബലനാംദിവോദാസന്റെ
സൈന്യമശേഷവുംനഷ്ടമായ്വന്നിതു.

അത്തുസമയമവനിപതിസമരമതിൽനിന്നൊഴി-
ഞ്ഞാശു കിഴക്കുനോക്കിഗ്ഗമിച്ചീടിനാൻ.
അധികതരബലസഹിതഹൈഹയവീരരു-
മാഹവശൂരരാംതാലജംഘന്മാരും.
നൃപസദനമഖിലവുമിടിച്ചുപൊടിച്ചുടൻ
നിഗ്രഹമാക്കീടിനാർനഗരംബലാൽ.
അതിഭയമൊടഖിലദിശിദിശിചിരമൊടോടിനാ-
രാശു വാരാണസീവാസികളേവരും.
അതുലകരബലമുടയതാലജംഘന്മാരു-
മാജിസമർത്ഥരാംഹൈഹയവീരരും.
ഹരനഗരമതിൽമരുവുമഖിലരെയുമാക്രമി-
ച്ചാട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻസിംഹനാദംചെയ്തു:
അതിനിനദസഹിതജയഭേരിഘോഷത്തോടു-
മാത്മദേശംഗമിച്ചാശു വാണാരവർ.
അവനിവരകുലപതിദിവോദാസനുംപുന-
രത്യന്തദുഃഖാകുലചിത്തനായ്തദാ.
നിജചരിതമഖിലമറിയിപ്പതിന്നായ്ക്കൊണ്ടു
നിർഗ്ഗമിച്ചാൻഭരദ്വാജാശ്രമത്തിനായ്.
അടിമലരിലവശമൊടുവീണഭൂപാലനാ-
ടാശു ചോദിച്ചീടിനാൻഭരദ്വാജനും.
നൃപതികുലവരകുശലമല്ലയോസന്തതം
നിന്നുടെരാജ്യത്തിലുംസൈനികത്തിലും.
പ്രജകളിലുമതിമഹിതഭണ്ഡാരകത്തിലും
പ്രാജ്ഞമൌലേകുശലംതന്നെയല്ലയോ.
മുനിതിലകവചനമിതികേട്ടുദുഃഖംപൂണ്ടു
മേദിനീപാലനുംവന്ദിച്ചുതന്നേരം.
അധികതരനയനസലിലക്ലിന്നവക്ത്രനാ-
യാദ്യവസാനംനികുംഭധർഷാദികം.
അഖിലമപിമുനിയൊടറിയിച്ചതുകേട്ടള-
വൊട്ടുദീനസ്വാന്തനായമുനീശ്വരൻ.
സദയമവനിപവരനെവാക്കുകളെക്കൊണ്ടു
സാന്ത്വനംചെയ്തുചൊല്ലീടിനാൻപിന്നെയും.
അയിനൃപതികുലമകുടഖചിതവരരത്നമേ
ആർത്തനാകൊല്ലാമനീഷിയല്ലോഭവാൻ.

തവനഗരമതിനുടയവിഭ്രാംശജാതമാം
താപമെല്ലാംസഹിച്ചീടുകഭൂപതേ.
സുജനവരശൃണുബഹുഭവാദൃശന്മാർനിജ-
സ്വാന്തശോകംസഹിക്കുന്നതില്ലെങ്കിലോ.
ജഗതിപുനരാകനിയിലപ്രജാനാശവും
ജാതമായീടുമെപ്പോളെന്നറിന്നയം.
സുഖരഹിതമധികതരദുഃഖസ്വരൂപമീ-
സംസാരമായതിൽവത്തിപ്പവന്നഹോ.
നഹികിമപിസുഖലവമിതാകയാൽദുഃഖവും
നല്ലസുഖബുദ്ധിയോടനുഭാവ്യമാം.
ശൃണുധരണിപതിതിലകദൈവമേററംസൂണാം
ശ്രേഷ്ഠമെന്നുള്ളിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക.
അതിവിപുലതരമിഹനിജാപരാധത്തിനാ-
ലാഗതമായദുഃഖത്തെനിരൂപിച്ചു.
മനസിതവമുഹുരനുതപിക്കുന്നതെങ്കിലോ
മാനവനായകയോഗ്യമല്ലുമേ.
പരമശിവഗണവരനതായനികുംഭനു
പാരംപരിഭവംചെയ്തുനിൻമാനസെ.
അവനിപതികുലവരസുഖത്തെയിച്ഛിക്കുകി-
ലായതുണ്ടാവുന്നതെങ്ങിനേചൊൽകെടോ.
ശശിശകലധരപുരമതിങ്കൽസ്വഭാവവന്യ
ശംഭുഗണങ്ങളെല്ലാംസേവ്യമാനങ്ങൾ.
വിനയമൊടുമവരുടെയപൂജചെയ്യായ്കിലോ
വിഘ്നങ്ങളേററമുണ്ടാകുമവർനൂനം.
നിജമനസിവളരുമുരുമദമതുനിമിത്തമായ്
നീയഹോതവമന്ദിരംനശിപ്പിച്ചിഹ.
അതിമഹിതവിഭവയുതമാംഗിരീശാലയേ
അമ്പോടുപദ്രവംകൂടാതെവാഴുവാൻ.
മതിയിലരികൊതിരവവളൎന്നീടുകിലതു
മാനവനായകസാദ്ധ്യമായീടുമോ.
ബഹുഫലദയജനഭജനംചെയ്തുവാഴുന്ന
ബ്രഹ്മാദികളായവൃന്ദാരകന്മാൎക്കും.
ദുരിതഗണഹരണപടുവായീടുമിക്കാശി
ശ്രേഷ്ഠാപമയെന്നറിഞ്ഞീടുകഭൂപതേ.

ഇഹപരമശിവപുരിയതിങ്കൽസ്വധൎമ്മിയാ-
മേതൊരുജന്തുവെന്നാലുംമരിച്ചാകിൽ.
അത്തുസമയമതിമഹിതമാംബ്രഹ്മഭാവത്തെ-
യാശുഗമിച്ചീടുമെന്നറിഞ്ഞീടുക.
ക്ഷിതിരമണനിൎഗ്ഗുണംനിൎവ്വികാരംനിത്യം
ക്ഷേത്രരൂപേണബ്രഹ്മമേവവിളങ്ങുന്നു.
പരമശിവനഖിലജഗദീശനുംസന്തതം
പാരാതെതദ്രൂപമായത്രവാഴുന്നു.
ക്ഷിതിധരജയുടെപതിസ്വഭൃതിയെക്കാണിപ്പാൻ
ക്ഷേത്രതീൎത്ഥാകൃതിയേയുംഗമിച്ചിതു.
പുരമഥനപദവിമുഖമായ്മലമൂത്രേണ
പൂരിതമായസൈന്യത്തോടുമക്ഷേത്രം.
ഇനിയുമനുദിവസമിഹസേവാൎത്ഥമിച്ഛിക്കി-
ലെങ്ങിനെയുണ്ടാംസമൃദ്ധിനിനക്കെടോ.
ഇതിമുനികൾകുലതിലകനായഭരദ്വാജ-
നീശ്വരക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യമുരച്ചതു.
സകലമപികനിവിനൊടുകേട്ടോരനന്തരം
സന്ത്യജിച്ചാനാത്മദുഃഖംദിവോദാസൻ.
മതിശകലധരവസതിയായവാരാണസീ
മാഹാത്മ്യമേവമറിഞ്ഞോരനന്തരം.
നിജമനസിഗുരുകുതുകമൊടുമവിടെവാഴുവാൻ
നിശ്ചയിച്ചമ്പോടുഭൂപതിനായകൻ.
വിനയമൊടുമുനിതിലകനെപ്രസാദിപ്പിച്ച
വീണുവന്ദിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻപിന്നെയും.
ഗുരുകരുണയോടുമിഹഭവാനരുൾചെയ്കയാൽ
ഗൌരീശവാസമാംകാശിതൻമാഹാത്മ്യം.
സരസതരമഖിലമപികേട്ടുമന്മാനസെ
സന്താപമെല്ലാമകന്നുദയാനിധേ.
തദനുമമഹൃദിപെരുതുകുതുകമുളവാകുന്നു
തത്രവാരാണസീതന്നിൽവാണീടുവാൻ.
സ്ഥിരവസതികരവിധിയെന്തതരുളുകവിശേഷേണ
തീവ്രബുദ്ധേതപോമെന്നോടുസാദരം.
മനുജപരിവൃഢവചനമിതിനിശമനംചെയ്തു
മാമുനീശൻതാനുമേവമരുൾചെയ്തു.

അയിനൃപതിവരശൃണുനികുംഭൻറഭാഷിത-
മന്യഥാസംഭവിക്കെന്നതില്ലന്നുമെ.
രജനികരശകലധരചരണപരിചൎയ്യയാ
രാഗരൊഷദ്വെഷഹീനമനസ്സനായ്.
ദമശമമൊടനിശമതിഭക്ത്യായഥൊക്തമാം
ദെവയാത്രാദിവിധാനനിരതനായ്.
വരിഷമൊരുദശശതമതങ്ങുകഴിഞ്ഞാകിൽ
വാണുകൊള്ളാംവിധിപൊലവിടെപ്പിന്നെ.
വചനമതിമധുരതരമിതിനിശമനംചെയ്തു
വന്ദിച്ചുപിന്നെയുംചൊദിച്ചിതുനൃപൻ.
അഹമഖിലജഗദധിപഹരചരണപങ്കജ-
മൎച്ചനംചെയ്തുസെവിപ്പതുമെങ്ങിനെ.
ഹിമധരണിധരവരസുതാമണവാളനാ-
മീശ്വരൻതാൻപ്രസാദിപ്പതുമെങ്ങിനെ.
അതുസകലമപികഥയമമധീതിലകഞാനതി-
ന്നാചരിപ്പാനമെയൊരുങ്ങുന്നുസാമ്പ്രതം.
നൃപതിവരവചനമിതികെട്ടൊരനന്തരം
നിൎമ്മലാത്മാഭരദ്വാജനുംചൊല്ലിനാൻ.
ജഗദുദയവിലയപരിപാലനകാരണം
ജഹ്നുസുതാവരംദെവംജടാധരം.
പരമശിവമമരഗണനുതമഖിലനായകം
പാൎവ്വതീകാന്തംപരമെശ്വരംപരം.
ത്രിപുരഹരമുരഗവരഭൂതിവിഭൂഷണം
ത്രീക്ഷണംസൎവ്വൈകസാക്ഷിണംമൊക്ഷദം.
സതതമപിഹൃദിമരുവുമീശനാംദെവനെ
സ്സ്വയമതീൎത്ഥാഭിഷിക്തനാക്കീടെണം.
അധികതരസുരഭിലദയംഗന്ധചൂൎണ്ണത്താ-
ലൎച്ചനം ചെയ്തുകൊള്ളെണംനിരന്തരം.
സതതമതിവിനയമൊടു സത്യപുഷ്പങ്ങളാൽ
സാദരംപൂജിച്ചുകൊൾകപ്രതിദിനം.
കനിവിനൊടുകലുഷഗണനാശനമാകിയ
കാശിനിവാസെനധൂപിച്ചുകൊള്ളെണം.
നിജഹൃദയമതിലമരുമമലവിജ്ഞാനെന
നീരാജനംവഴിപൊലെനല്കീടെണം.

അതിവിമലമധികതരഭക്ത്യാനിരന്തര-
മാത്മാനമാശുനിവേദിച്ചുകൊള്ളേണം.
നിരതിശയവിനയനയവിശ്വാസയുക്തനായ്
നിത്യവുംപൂജിച്ചുകൊള്ളുകിലീശ്വരൻ.
ജന്മമരണഭയഹരണകരണനഖിലേശ്വരൻ
ജന്തുവർഗ്ഗാന്തസ്ഥിതൻപരമേശ്വരൻ.
പരമശിവനഗവരസുതാവരൻശങ്കരൻ
പാരംപ്രസാദിക്കുമില്ലൊരുസംശയം.
തദനുപശുപതിനിജചിദാനന്ദരൂപമാം
സ്ഥാനംനിരന്തരംനൽകുമുർവ്വീപതേ.
നൃപതിവരനിതിമുനിഗിരംകേട്ടനന്തരം
നിർഭരാനന്ദമോടേവമുരചെയ്തു.
മുനിതിലകഭവദുദിതമാംശുഭദ്ധ്യാനേന
മുഖ്യമാമീശ്വരപൂജചെയ്തീടുന്നേൻ.
ഹൃദി സദയമിഹശൃണുമുന്നേമഹാശക്തരാം
ഹേഹയതാലജംഘാദിവീരന്മാരാൽ.
അതികഠിനമഹഹകൃതമായോരുപദ്രവാൽ
അദ്യ ദഹിക്കുന്നു ചിത്തം വിശേഷിച്ചും.
അവരെരണഭുവിശമനപുരമതിലയയ്ക്കുവാ-
നത്യന്തശക്തനായോരുപുത്രൻമമ.
സപദിതവമനസിമയികരുണയുളവാകിനി
സ്സംഭവിപ്പാനായനുഗ്രഹിക്കേണമേ.
മനുജകുലവരവചനമിതിനിശമനംചെയ്തു
മാമുനീന്ദ്രൻതാനുമേവമരുൾചെയ്താൻ.
നിയതമിതുതവഹിതമേതായകാര്യംദ്രുതം
നിശ്ശങ്കമിന്നുചെയ്യുന്നുണ്ടുഞാൻദൃഢം.
പുരുഷവരതവതനയനുടനെയുളവായ്വരും
പുത്രകാമേഷ്ടിയിന്നമ്പോടുചെയ്യേണം.
സപദിമഖകരണമതിനിന്നുവേണ്ടുന്നൊരു
സംഭാരജാലവുംസംഭരിച്ചീടുക.
പുനരവനിപതിമുനിഗിരംകേട്ടനന്തരം
പുത്രേഷ്ടിസാധകസംഭാരമൊക്കെയും.
വിരവിനൊടുമുനിവരനുരച്ചപോലെതന്നെ
വീതഖേദമൊരുക്കീടിനാൻസാദരം.

പുനരമിതകുതുകസഹിതംഭരദ്വാജനും
പുത്രകാമേഷ്ടിയെച്ചെയ്യാൻവിധിപോലെ.
തദനുനൃപവരനനിജഭാൎയ്യയായ്മേവുന്ന
താരയെന്നാഖ്യയായീടുന്നനാരിയിൽ.
അമരവരസുതനുസമനായുളവായ്വന്നി-
തംശുപ്രതൎദ്ദനനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
അവനഖിലഗുണനിലയനമിതബലവീൎയ്യവാ-
നത്യന്തധീമാനതിവതേജോമയൻ.
സമരഭുവിവിരവിനൊടുഹേഹയന്മാരെയും
സത്വരംതാലജംഘന്മാരെയുമവൻ.
തപനസുതപുരമതിലയച്ചാനനന്തരം
താതനോടുംകൂടിവാണാൻപ്രതൎദ്ദനൻ.
മതിശകലധരവസതിയാകിയകാശിതൻ
മാഹാത്മ്യമേവമുരച്ചേൻമുനികളേ.
അധികതരചിയിനിയുമിതിലുണ്ടുനിങ്ങൾക്കെങ്കി-
ലമ്പോടുചൊൽവനെന്നേവംഭൃഗുമുനി.
അരുളിയതുനിഖിലമിഹനിങ്ങളോടിന്നുഞാ-
നാദരവോടറിയുംവണ്ണമോതിനേൻ.
മദനഹരദുരിതഹരവരദഹരശങ്കര
മന്ദാകിനീധരഗൌരീമനോഹര.
ശമനമദശമനകരശശധരകലാധര
ശാന്തേതരമനോദൂരദയാപര.
പരമശിവഗിരിശമൃഡനിഖിലജഗദീശപര
പാലിക്കയെന്നുവാണീടിനാൾതത്തയും.

ശ്രീകാശീമാഹാത്മ്യം ചതുൎത്ഥാദ്ധ്യായം സമാപ്തം

പഞ്ചമാദ്ധ്യായം.

ധന്യശീലേകിളിപ്പൈതലേചൊല്ലുനീ
യിന്നിയുംകാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം.
എന്നതുകേട്ടുകിളിമകളുംമുദാ
വന്ദിച്ചുചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാളിങ്ങിനെ.
പിന്നെയുംമാമുനീന്ദ്രന്മാർഭൃഗുവിനെ
വന്ദിച്ചുചൊല്ലീടിനാർവിനയാന്വിതം.

ധന്യമൌലെഭഗവൻകാശിമാഹാത്മ്യ-
മൊന്നൊഴിയാതെകേട്ടേററവുംമാനസെ.
ഉന്നതതൃപ്തിഭവിച്ചിതിപ്പോഴിന്നു-
മൊന്നുണ്ടുഞങ്ങൾചോദിക്കുന്നുമാമുനേ.
പാരംമഹാതപമേറുന്നകാശീപുരം
പാരാതെസേവചെയ്യേണ്ടതുമെങ്ങിനെ.
നേരോടെചൊല്ലേണമെന്നാലനന്തരം
പാരാതെഞങ്ങൾപോയവ്വണ്ണമേതന്നെ.
സ്വാൎത്ഥംലഘുതരംസാധിച്ചിടാമെന്ന
വാൎത്തകേട്ടമ്പോടുചൊന്നാൻഭൃഗുമുനി.
ആരണശ്രേഷ്ഠരേശ്രദ്ധയാകേൾക്കുവിൻ
സാരമാംതത്വംപറഞ്ഞിടുവനഹം.
കാമമാത്സൎയ്യദംഭങ്ങളുമൎത്ഥവും
കാമമകലെക്കളഞ്ഞുവഴിപോലെ.
ധൎമ്മമോക്ഷങ്ങളെപ്പാരംപുരസ്കരി-
ച്ചുമ്മഹാദേവപുരിയെബ്ഭജിക്കേണം.
പാരംപ്രതിഗ്രഹത്തിൽപരാവൃത്തനായ്
നേരേശമദമത്തോടുസംയുക്തനായ്.
മാരവൈരിദ്ധ്യാനതല്പരചിത്തനായ്
വാരാണസീപുരസേവചെയ്യീടേണം.
കോട്ടമേകുംപാപകൃത്യങ്ങൾചെയ്യാതെ
ലോഷ്ടാശ്മകാഞ്ചനതുല്യഹൃദയനായ്.
പഞ്ചാക്ഷരജപതല്പരനായ്സദാ
പഞ്ചബാണാരിപുരത്തെബ്ഭജിക്കേണം.
പിന്നെഗൃഹസ്ഥനെന്നാകിലോധൎമ്മത്തി-
ലന്യൂനതല്പരനായ്സമാൎജ്ജിതമായ.
വിത്തംബഹിൎദ്ധാനമമ്പോടുചെയ്തഥ
നിത്യോപയോഗ്യമാംവിത്തവുംകൈക്കൊണ്ടു.
തീൎത്ഥപ്രിയനായതിഥികൾക്കിഷ്ടനായ്
മൃത്യുഞ്ജയപുരസേവചെയ്യീടേണം.
സ്വാദ്ധ്യായപാഠത്തിലത്യന്തനിഷ്ഠനായ്
നിത്യംഗുരുപരിചൎയ്യാനിരതനായ്.
ധൎമ്മപരനായ്സദാബ്രഹ്മചാരിയായ്
ത്ര്യംബകൻതന്റെപുരസേവചെയ്യേണം.

ഏതൊരുമർത്ത്യരാൽസേവ്യയെന്നുള്ളതും
സാദരംചൊല്ലീടുവൻകേട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
യാതൊരുത്തന്നുസ്വജാത്യാനുസാരമാ-
മേതൊരുധർമ്മംവിധിച്ചിരിക്കുന്നിതോ.
തദ്ധർമ്മനിഷ്ഠരാൽത്തന്നെവാരാണസി
നിത്യവുംസേവ്യയാണെന്നറിഞ്ഞീടേണം.
അന്യരായുള്ളവർതമ്മാടസേവെക്കു
മന്നിടെകുഗ്രാമതുല്യയായെവരൂ.
ആകയാൽധർമ്മിഷ്ഠരായതിശാന്തരായ്
രാഗരോഷദ്വേഷവർജ്ജിതരായ്സദാ.
ചന്ദ്രചൂഡോപാസകരായ്മുക്തിയെ
ത്തന്നെവാഞ്ഛിച്ചുവാണീടുംജനങ്ങളാൽ.
സേവിച്ചിടേണമവർക്കുസാക്ഷാൽബ്രഹ്മ-
കൈവല്യമാശുനൽകുന്നുവാരാണസീ.
മുന്നംപരാശരപുത്രനാംവ്യാസനി-
ലന്യൂനവിദ്വേഷമുണ്ടാകകാരണാൽ.
പന്നഗഭൂഷണൻവാരാണസീപുരം
തന്നിൽനിന്നപ്പുറത്താക്കിനാൻവ്യാസനെ.
എന്നതുകേട്ടുമുനികൾഭൃഗുമുനി
തന്നെവന്ദിച്ചുചോദിച്ചാരതുനേരം.
ദോഷാകരധരനായവിശ്വേശനു
ദ്വേഷംപരാശരജങ്കൽവളരുവാൻ.
ദോഷമെന്തൊന്നനുഷ്ഠിച്ചുമുനികുല
ഭൂഷണനായപരാശരനന്ദനൻ.
ദോഷജ്ഞഞങ്ങളോടിന്നതുചൊല്ലീടു-
കീഷൽതീരുംവണ്ണമാത്മവിത്താംഭവാൻ.
തോഷമോടേമുനിവർഗിരംകേട്ടോരു
ശേഷംഭൃഗുതാനുമേവമരുൾചെയ്തു.
വാസുദേവന്റെകലാമയനാകിയ
വ്യാസമുനീശ്വരൻസത്യവതീസുതൻ.
പാരാതെശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
വാരാണസിക്കെഴുന്നള്ളീടിനാൻപുരാ.
തത്രഗമിച്ചോരനന്തരംതാപസ
സത്തമനായസംവർത്തമുനീശ്വരൻ.

മൃത്യുഞ്ജയംകരുണാകരംശങ്കരം
കാത്യായനീപ്രിയവല്ലഭമീശ്വരം.
മുഗ്ദ്ധചന്ദ്രശേഖരംവിശ്വൈകനായകം
മുക്തിപ്രദംമുകുന്ദാർച്ചിതാംഘ്രിദ്വയം.
കൃത്തിവാസസംകൃതാന്താന്തകാരിണം
ഭക്തപ്രിയംഭവഭഞ്ജനംശാശ്വതം.
ചിത്തേദൃഢതരംധ്യാനിച്ചുനിശ്ചലം
തത്രവാഴുന്നതുകണ്ടിട്ടുവ്യാസനും.
ധന്യനാംസംവർത്തമാമുനിതന്നുടെ
പുണ്യാശ്രമപദത്തിന്നടുത്താദരാൽ.
തന്നുടെശിഷ്യഗണങ്ങളോടുംതത്ര
സന്നഖേദംവസിച്ചീടിനാൻവ്യാസനും.
വേദാർത്ഥതത്വവിത്താംമുനിശിഷ്യരെ
വേദാദ്ധ്യയനമൻപോടുചെയ്യിച്ചിതു.
അദ്ധ്യയനോത്ഭവകോലാഹലത്തിനാൽ
തദ്ധ്യാനവിഘ്നംഭവിച്ചിതതുനേരം.
സിദ്ധനാംസംവർത്തമാമുനിനായകൻ
സ്വദ്ധ്യാനമങ്ങുവെടിഞ്ഞുനോക്കുംനേരം.
വ്യാഖ്യാനതല്പരനായ്വസിക്കുന്നോരു
വിഖ്യാതനാംവ്യാസനെക്കണ്ടനന്തരം.
നല്ലവണ്ണംതാനറിയുമെന്നാകിലും
മെല്ലവേചോദിച്ചുസംവർത്തനിങ്ങിനെ.
ആരെടോചൊൽകഭവാനെവിട്ടുന്നിഹ
നേരേസമാഗതനായതുംകാശിയിൽ.
വാസംഭവാനെത്രകാലമായെന്നതും
ഭാസുരബുദ്ധേപറകെടോസാദരം.
ഇത്തരംസംവർത്തമാമുനിതൻഗിരം
സത്യവതീസുതൻകേട്ടോരനന്തരം.
ഉത്തരമേതുമുരച്ചീലതുനേര-
മുത്ഥായജൈമിനിതാനുമുച്ചൈസ്തരം.
ചിത്തേഹസിച്ചവൻപോലുരച്ചീടിനാൻ
ചിത്രമിദമഹോബ്രഹ്മൻമഹാമുനേ.
സത്യവതീസുതനാകിയവ്യാസനെ
സ്സത്തമനാംഭവാൻതാനറിയുന്നില്ലേ.

വൎത്തമാനൻസൎവ്വലോകത്തിലുംപുരു-
ഷോത്തമൻസാക്ഷാലനൎഗ്ഘ്യവാണീയുതൻ.
ദ്വൈപായനൻസൎവ്വവിദ്യാനിധിമഹാ
താപസവൎയ്യനാമിദ്ദേഹമിപ്പൊഴെ.
തന്നുടെശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
പുണ്യമാംനൈമിശാരണ്യത്തിൽനിന്നിഹ.
വന്നിരിപ്പോൾതന്നെവാരാണസീപുരം
തന്നിൽപ്രസംഗംനിമിത്തമെന്നോൎക്കെടൊ.
ഇന്നൊരുകാൎയ്യവശാൽവന്നതല്ലെന്നു
നന്നായറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുംതപോനിധെ.
സത്തമനാകുമിദ്വൈപായനമുനി-
യത്രവാഴുന്നിതെന്നാലവിടെത്തന്നെ.
ഉത്തമതീൎത്ഥങ്ങളൊക്കെയുമുണ്ടെന്നു
ചിത്തതാരിങ്കൽധരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
നമ്മാൾക്കധൎമ്മവ്യവസ്ഥാപനാൎത്ഥമാ-
യാമ്നായഭാഗകൃത്താണീമുനീശ്വരൻ.
ഇത്തരംജൈമിനിതന്നുടെഭാഷിതം
ശ്രുത്വാമുനീന്ദ്രനാംസംവൎത്തനന്നേരം.
വ്യക്താക്ഷരംജൈമിനിയാംമുനിതന്നോ-
ടിത്തരമല്പംഹസിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ.
ജൈമിനെകാശിയിൽവന്നൊരുനീയിഹ
സാമഹീനംപറഞ്ഞീടരുതീവിധം.
ധൎമ്മസമേതവാക്യംഭഗവാൻവ്യാസ-
നങ്ങെക്കോടിന്നരുൾചെയ്യട്ടെസാദരം.
ഭാസാമഹാഭാഗനാകുമീധന്യനെ
വ്യാസമഹാമുനിയെന്നറിയുന്നുഞാൻ.
എന്നാകിലുംധൎമ്മബാധനചേഷ്ടിത-
മിന്നിഹവ്യാസനുയുക്തമല്ലേതുമേ.
എന്നതുകേട്ടോരനന്തരംവ്യാസനും
തന്നുടെശിഷ്യൎക്കുകാശിമാഹാത്മ്യത്തെ.
ഒന്നൊഴിയാതെകേൾപ്പിക്കണമെന്നോൎത്തു
മന്ദസ്മിതംചെയ്തിവണ്ണമരുൾചെയ്തു.
ബ്രഹ്മൻതപോനിധെസംവൎത്തമാമുനെ
സമ്മതേഞാൻധൎമ്മബാധനചേഷ്ടിതം.

എന്തൊന്നനുഷ്ഠിച്ചിതെന്നുചൊല്ലീടുക
ഹന്തമോഹിക്കുന്നുധൎമ്മവിരിഞ്ചനും.
ഇത്തരംവ്യാസവാക്യംകേട്ടനന്തര-
മുത്തരം സംവൎത്തനിത്തരംചൊല്ലിനാൻ.
വ്യാസമഹാമുനിശ്രേഷ്ഠധരിക്കെടൊ
കാശിയാകുന്നിതിതുശാങ്കരീപുരി.
തീൎത്ഥങ്ങളെല്ലാററിലുംവെച്ചതിവേല-
മുത്തമയാണെന്നറിഞ്ഞീടതുപോലെ.
ക്ഷേത്രങ്ങളിൽവെച്ചുമുത്തമയെന്നതും
ചിത്തേഭവാൻധരിച്ചീടുകസാമ്പ്രതം.
ഇത്തരംവൎത്തിക്കുമിക്കാശിതന്നുടെ
യുത്തമമായുള്ളദൎശനത്താൽത്തന്നെ.
ഉത്തുംഗപാതകൌഘങ്ങളഖിലവും
സത്വരംനാശംഭവിക്കുമസംശയം.
അത്രവാരാണസിതന്നിൽവാണീടുകിൽ
മുക്തിസാധിച്ചീടുമഞ്ജസാമാമുനെ.
മൃത്യുഞ്ജയാവാസമാകുമിക്കാശിയിൽ
രാത്രിത്രയമുപാസിച്ചാലതിൻഫലം.
നിത്യമനേകസഹസ്രജന്മംചെയ്യു
സത്തപസ്സിൻഫലത്തെക്കാളധികമാം.
അത്രകാശീമഹാക്ഷേത്രാന്തരത്തിങ്കൽ
മൃത്യുവെപ്രാപിപ്പവൻെറകൎണ്ണത്തിങ്കൽ.
ശുദ്ധമാംബ്രഹ്മൈക്യകാരകംതാരകം
ബോധാദരമുപദേശിക്കുമീശ്വരൻ.
അത്യന്തയത്നേനകോടിജന്മങ്ങളിൽ
മുക്തിപ്രദങ്ങളായന്യങ്ങളായുള്ള.
ഉത്തമനിത്യകൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുംസുജ്ഞാ-
മെത്തുമോമോക്ഷമറിയരുതേതുമെ.
കാശീമഹാക്ഷേത്രമാമിവിടെപ്രാണ-
നാശംഭവിച്ചീടുകിലവനഞ്ജസാ.
ഈശകാരുണ്യാൽപരയാംഗതിയെയു-
മീഷലെന്യെഗമിച്ചീടുംമഹാമതെ.
അത്രമാഹാത്മ്യമുള്ളോരിമ്മഹാക്ഷേത്ര-
മുത്തമശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു.

ചീൎത്തസമ്മോദനവന്നോരനന്തരം
സത്യവതീസുതനായഭഗവാനിഹ.
ഗംഗാസലിലസമ്മേളിതമായതി
മംഗലമാം ചക്രപുഷ്കരണീജലെ.
തിങ്ങുന്നഭക്തിയോടും സ്നാനമാചരി-
ച്ചുംഗജാരാതിയാം വിശ്വേശ്വരൻതന്നെ.
അൎച്ചനം ചെയ്യുതില്ലായതുതന്നെയാ-
ണച്യുതാംശോൽഭൂതനാം ഭഗവാനിന്നിഹ.
മെച്ചമേറും ധൎമ്മബോധനചേഷ്ടിതം
നിശ്ചയമാചരിച്ചെന്നു ഞാൻ ചൊന്നതും.
ആകയാലിന്നു ഭവാൻ ഗമിച്ചമ്പോടു
വേഗേനതീൎത്ഥവിധിയാചരിച്ചാലും.
ലോകമഹാധൎമ്മതത്വജ്ഞനാം ഭവാ-
നാകവേ സൎവ്വമറിയുമല്ലോ മുനേ.
എന്നതു കൊണ്ടു പാരാശൎയ്യനാം ഭവാൻ
തന്നോടു ഞാനതു ചൊല്ലുന്നതില്ലേതും.
എന്നു സംവൎത്തമഹാമുനിതൻഗിരം
ധന്യനാം ദ്വൈപായനൻ കേട്ടനന്തരം.
ഉന്നതാമോദേന ശിഷ്യഗണങ്ങളോ-
ടൊന്നിച്ചുടൻ വിധിപോലെ തീൎത്ഥങ്ങളിൽ.
സ്നാനവും ചെയ്തു തത്വജ്ഞനാം മാമുനി
മീനധ്വജാരിയാം വിശ്വേശ്വരനെയും.
മേനാത്മജയായ ഗൗരിയേയും വാര-
ണാനനനാകിയ വിഘ്നേശ്വരനെയും.
മാനസഭക്തിയോടൎച്ചിച്ചു വന്ദിച്ചു
മാനാദിഹീനനാം ദ്വൈപായനൻ തദാ.
ദിവ്യചിദ്വംപിയേയുമഭിവന്ദിച്ചു
നിൎവ്വാണമണ്ഡപേ ചെന്നിരുന്നാദരാൽ.
രുദ്രസൂക്തങ്ങളെല്ലാം ജപിച്ചമ്പോടു
രുദ്രഃസ്വാപരനായിരിക്കും നേരം.
കദ്രുസുതാഭരണൻ വിശ്വനായകൻ
ഭദ്രദൻ പാൎവ്വതീകാന്തൻ മഹേശ്വരൻ.
സ്വദ്രുതുല്യൻ വ്യാസതത്വമറിയുവാൻ
വിദ്രുതം ബീഭത്സമായതിനിന്ദ്യമാം.

വേഷംധരിച്ചുമുനിജനമാമ്നായ-
ഘോഷവുംചെയ്തുവാണീടുംസഭാന്തരെ,
സൎവ്വമുനികളുംനോക്കിയിരിക്കവെ
സൎവ്വജ്ഞനാംവ്യാസമാമുനിതന്നുടെ.
നേരിട്ടുചെന്നീടിനാൻശങ്കയെന്നിയെ
പാരംനിഷിദ്ധനെന്നാലുംമുഹുരപി.
ദ്വൈപായനനാംമുനിയുമതുകണ്ടു
കോപവിദ്വേഷസമാകുലനായുടൻ.
ശ്രീപാൎവ്വതീകാന്തനെന്നറിഞ്ഞീടാതെ
ശാപേനഭസ്മീകരിപ്പാനൊരുങ്ങിനാൻ,
അനന്തരമാശുഭഗവാൻപുരാന്തകൻ
പന്നഗഭൂഷണൻവിശ്വേശ്വരൻപരൻ.
ഇന്ദ്രാദിവൃന്ദാരകവൃന്ദസേവിത-
നിന്ദിരാവല്ലഭപൂജിതാംഘ്രിദ്വയൻ.
ചന്ദ്രചൂഡൻലോകശങ്കരൻശങ്കരൻ
കന്ദൎപ്പവൈരിമറഞ്ഞാനത്തുനേരം.
നിഷ്കളങ്കായുതശാരദേന്ദുപ്രഭാ
ധിക്കൃതിജാഗ്രൽപ്രഭായുക്തനായ്.
മാൎത്താണ്ഡചന്ദ്രാഗ്നിലോചനനീശ്വര-
നാൎത്തിനാശനൻദേവൻമഹേശ്വരൻ.
കാത്യായനീദേവിതന്നാൽപരിരബ്ധ-
മൂൎത്തിമായ്നനായുധോജ്വലിതങ്ങളാം.
പത്തുകരാംഭോരുഹങ്ങളോടുംതദാ
പ്രത്യക്ഷനായ്പുരോഭാഗേവിളങ്ങിനാൻ.
ഇത്തരമഗ്രഭാഗേപരിശോഭിക്കു-
മീത്രിലോകീശനാമീശനെക്കണ്ടുടൻ.
സത്യവതീസുതൻമുമ്പാംമുനിഗണ-
മത്യത്ഭുതംപൂണ്ടുതച്ചരണാംബുജേ.
ഭക്ത്യാനമിച്ചുഴനീറവബഹുവിധ-
സ്തോത്രങ്ങളാലീശനെസ്തുതിച്ചീടിനാർ.
ശങ്കരശംഭോമഹാദേവഗോപതെ
തിങ്കൾകലാധരവിശ്വനാഥവിഭോ.
പങ്കജജന്മാദിനിൎജ്ജരസേവിത
പങ്കജബാന്ധവചന്ദ്രാഗ്നിലോചന.

വൻകരിവീരചൎമ്മാംബരധൂൎജ്ജടെ
പങ്കവിനാശനപാൎവ്വതീവല്ലഭ.
തുംഗഭുജംഗവിഭൂഷമഹാദേവ
ഗംഗാധരഗരുഡധ്വജസേവിത.
പിംഗജടാജൂടമണ്ഡലമണ്ഡിത
പങ്കജബാണാന്തകനമസ്തേസദാ.
ഇങ്ങിനെവ്യാസാദിയായമുനിജനം
തിങ്ങിനഭക്ത്യാപുകഴ്ന്നോരനന്തരം.
അംഗജാരാതിയാംവിശ്വേശ്വരൻമുനി-
പുംഗവനാകിയവ്യാസനോടന്നേരം.
കോപിച്ചുകൊണ്ടുനതോന്നുമാറിങ്ങിനെ
ശ്രീപരമേശ്വരൻതാനുമരുൾചെയ്തു.
ദ്വൈപായനമുനേപോകപുറത്തുനീ
യാവസിപ്പാനത്രയോഗ്യനല്ലേതുമേ.
കോപരാഗദ്വേഷിമാനസന്മാൎക്കിഹ
മേപുരിവാസത്തിനൎഹയല്ലോൎക്കടോ.
നിന്നെമദേകശരണനെന്നുള്ളതു
നന്നായറിയുന്നഞാനുംമഹാമതെ.
എന്നതുകൊണ്ടുനിന്നോടുപറയുന്നി-
തിന്നതുകേട്ടുകൊണ്ടാലുംമുനിവര.
എന്നുടക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നോട്ടുദൂരവെ
ചെന്നുവസിച്ചുനിഷ്കാമനായ്സന്തതം
ഉന്നതഭക്തിയോടുംകൂടിനിത്യവു-
മെന്നെയാരാധിച്ചുകൊൾകവഴിപോലെ.
പിന്നെനീ രാഗാദിനിൎമ്മുക്തനായ്മമ-
മന്ദിരേവാണുകൊണ്ടീടുകമാമുനേ.
എന്നിങ്ങിനേഭഗവാൻവിശ്വനായകൻ
പന്നഗഭൂഷണൻദേവൻദയാപരൻ.
തന്നുടെപാദഭക്തന്മാൎക്കസന്തതം
വൃന്ദാരകദ്രുമ തുല്യൻമഹേശ്വരൻ.
ധന്യനാംമാമുനിതന്നോടരുൾചെയ്തു
മന്ദംമറഞ്ഞരുളീടിനാനീശ്വരൻ.
പിന്നെവേദവ്യാസനാംമുനിനായകൻ
തന്നുടെശിഷ്യവൃന്ദത്തോടൊരുമിച്ചു.

കന്ദൎപ്പവൈരിയാംവിശ്വൈകനായകൻ
തന്നാജ്ഞയെശ്ശിരസാവഹിച്ചാദരാൽ.
ക്ഷേത്രബാഹിൎഭാഗദേശെവസിച്ചുകൊ-
ണ്ടാൎത്താൎത്തിനാശനനായവിശ്വേശൻെറ.
കാൽത്താരടിയിണപൂജിച്ചുവന്ദിച്ചു
ചിത്തശുദ്ധ്യാവസിച്ചീടിനാൻവ്യാസനും.
എന്നതുകൊണ്ടുരാഗാദിവേർപെട്ടുള്ള
ധന്യരാംമുഖ്യാധികാരികളാൽതന്നേ.
സേവിപ്പതിന്നുവാരാണസീയോഗ്യയെ-
ന്നേവരുംചിത്തെധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
കേവലംനിങ്ങൾചോദിച്ചതുകാരണാ-
ലേവമെല്ലാംഞാനുരച്ചേൻമുനികളെ.
വാരാണസീപരിമാണത്തെയുമിനി
യീരണംചെയ്തീടുവൻകേട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
മദ്ധ്യമേശംതുടങ്ങീട്ടുനേരേപുന-
രുത്തമദേഹലിവിഘ്നേശനോളമായ്,
സൂത്രംപിടിച്ചങ്ങുനാലുദിക്കിങ്കലു-
മത്തരംമണ്ഡലാകാരമായ്ചുററിയാൽ.
തത്രഭവിക്കുന്നയാതൊരുരേഖതൻ
മദ്ധ്യത്തിലുത്തമമാംമഹാക്ഷേത്രത്തെ.
കാശിയെന്നിങ്ങിനെചൊല്ലുന്നുവേദങ്ങ-
ളീശവാസസ്ഥാനമാമവിടെത്തന്നെ.
മുക്തിപ്രതിഷ്ഠയുംചെയ്തുകാശിക്കുള്ളിൽ
നിത്യംവിശേഷഫലസാധനമായി.
വാരാണസിയെന്നനാമധേയത്തോടു-
മീരേഴുലോകങ്ങളിലുംപ്രസിദ്ധമായ്.
പാരംപരമമാംക്ഷേത്രംമഹാത്ഭുതം
നേരേവിളങ്ങുന്നിതെന്നറിഞ്ഞീടുവിൻ.
നേരൊരാടഃക്ഷേത്രത്തിനുള്ളോരളവിനെ
യീരണംചെയ്തീടുവൻകേട്ടുകൊണ്ടാലും.
പോരെഴുംതെക്കുവടക്കെന്നദിക്കുകൾക്ക
നേരേകിഴക്കുവാരണാസിയുംതഥാ.
പശ്ചിമഭാഗത്തുജാഹ്നവിയുംപാശ-
ഹസ്തനായിട്ടുംവിനായകദേവനും.

ചിന്തുന്നവൎക്കാണെന്നസിദ്ധമിതിനുടെ
യന്തഃസ്ഥിതമായതിതരാംരമ്യമായ്.
നിത്യംവിശേഷഫലസാധനമവി
മുക്തമെന്നിങ്ങിനെപാരിൽപ്രസിദ്ധമായ്.
ക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടതിന്നുള്ളോരളവിനെ
യത്രഞാൻസംക്ഷേപമായുരച്ചീടുവൻ.
പന്നഗഭൂഷണനാംവിശ്വേശ്വരൻതങ്കൽ
നിന്നുവഴിപോലെനാലുദിക്കിങ്കലും.
അന്യൂനമായിതന്നൂറുവില്പാടോടു
മേന്നുള്ളവിടത്തവിമുക്തമെന്നുള്ള.
ധന്യമാംക്ഷേത്രംവിളങ്ങുന്നിതുതത്ര
സന്ദേഹമില്ലകൈവല്യകരസ്ഥമാം.
പശ്ചിമദിക്കിലുംപൂൎവ്വദിക്കിങ്കലും
നിശ്ചലനായഗോകൎണ്ണേശ്വരൻതാനും.
ഗംഗതൻമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുത്തരാദിശി
ത്തുംശാന്തഭാവനാംഭാരഭൃതൻതാനും.
തെക്കുഭാഗത്തുബ്രഹ്മേശാനനുമെന്നു
ചൊൽകൊണ്ടപണ്ഡിതന്മാരുരച്ചീടുന്നു.
വിശ്വവിഖ്യാതമായിട്ടുമത്തുതന്നേ
വിശ്വനാഥാലയമെന്നറിഞ്ഞീടുവിൻ.
എന്നതുകേട്ടുമുനികൾഭൃഗുവിനെ
വന്ദിച്ചുചോദിച്ചുപിന്നെയുംസാദരം.
കേൾക്കഭഗവൻമുനേനിന്തിരുവടി
യാക്കമോടേവിശ്വനായകൻതന്നുടെ.
ക്ഷേത്രത്തെനാലുവിധമായതുൾചെയ്യു-
ന്നത്രവിസ്താരമായോതുകയുംവേണം.
തത്രതന്നെത്രവദേഹത്തെവെടിഞ്ഞോരു
മൎത്ത്യരെന്തെന്തുഫലത്തെലഭിച്ചീടും.
സത്തമനാകുംഭവാനെത്തുഞങ്ങൾക്കു
ചിത്തസന്ദേഹമൊഴിയുമാറോതുക.
ഉക്തമേവംകേട്ടനേരംഭൃഗുതാനു-
മെത്രയുംമോദംകലൎന്നുചൊല്ലീടിനാൻ.
ക്ഷേത്രംചതുൎവ്വിധമെന്നങ്ങിരിക്കിലു-
മെത്രയുംപാവനമാകുമിക്ഷേത്രത്തിൽ.

മൃത്യുഭവിച്ചാലവൻഗൎഭയാതനാ
പാത്രമായീടുകയില്ലൊരുകാലവും.
ഇത്തരമുള്ളൊരുൽകൃഷ്ടവിശേഷമി-
ക്ഷേത്രത്തിനുണ്ടെന്നറിവിൻമുനികളെ.
കാശിയിൽവെച്ചുമരിച്ചീടുകിലവ-
നാശുസാക്ഷാൽഗമിച്ചീടുന്നുസാലോക്യം.
പിന്നെസ്സരൂപതയേയുമനന്തരം
സാന്നിദ്ധ്യവുംവഴിപോലെഭുജിക്കുന്നു.
പിന്നെഗ്ഗമിക്കുന്നുബ്രഹ്മൈക്യവുംക്ഷണാൽ
പിന്നെയവൻപരാവൎത്തിക്കയില്ലല്ലൊ.
വാരാണസിയിൽമരിച്ചോരുജന്തുതാൻ
സാരൂപ്യമാശുസാക്ഷാൽഭുജിച്ചീടുന്നു.
പിന്നെഗ്ഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യമാശുതാൻ
പിന്നെയാംബ്രഹ്മൈകതയുംലഭിക്കുന്നു.
വിഖ്യാതമാമവിമുക്തേമരിച്ചവൻ
സാക്ഷാൽഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യവുംതഥാ.
പിന്നെച്ചിദാനന്ദരൂപമാംബ്രഹ്മത്തിൽ
തന്നേലയിക്കുന്നുസംശയമില്ലേതും.
സാലോക്യസാരൂപ്യസാന്നിദ്ധ്യമെന്നിവ
ചാലവേകല്പങ്ങൾതോറുംലഭിക്കുന്നു.
പിന്നീടുബ്രഹ്മാത്മകനായ്ഭവിക്കുന്നി-
തെന്നങ്ങറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുംമുനികളേ.
അന്നേരമാദരപൂൎവ്വംഭൃഗുവിനെ
വന്ദിച്ചുചൊന്നാർമുനികളുമിങ്ങിനെ.
നിശ്ശേഷവേദാൎത്ഥതത്വജ്ഞനാംഭവാൻ
വിശ്വേശവാസമാംകാശീപ്രഭാവത്തെ.
നിശ്ശങ്കമെല്ലാമരുൾചെയ്തുകേട്ടു
വിശ്വാസമേററംഭവിച്ചുഭൃഗുമുനേ.
ചൊല്ലീടവേണംഭവാൻഞങ്ങളോടിനി
നല്ലവിജ്ഞാനോദയമായമാൎഗ്ഗവും.
കല്യരാംമാമുനിമാരുടെവാക്കുകേ-
ട്ടുല്ലാസമോടെഭൃഗുമുനിയുംചൊന്നാൻ.
നാലുവിധമാസ്സിഭാവിതമാകുമി-
ശ്ശൈലജാവല്ലഭക്ഷേത്രമെല്ലാററിലും.

നീലകണ്ഠൻഭഗവാൻവിശ്വനായകൻ
ചാലവെബ്രഹ്മൈക്യബോധകമാകിയ.
താരകവാക്യോപദേശവുംചെയ്യുന്നു
നേരൊടെന്നാലുമവിടവിടത്തിങ്കൽ.
മൃത്യുവെപ്രാപിച്ചവൻഭോഗപൂർവ്വകം
മുക്തിയെപ്രാപിച്ചിടുന്നിതുതന്നേ.
പാർക്കിൽജീവന്മുക്താവസ്ഥയെന്നുള്ളതു
നീക്കമില്ലാകേട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിയും.
അന്തർഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ചുമരിച്ചവ-
നന്തരമില്ലകൈവല്യാഗമിക്കുന്നു.
യാതൊരുപായമനല്പമെന്നാലതു
സാദരംചൊല്ലാംശ്രവിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
ജന്മാന്തരസഹസ്രങ്ങളിൽചെയ്തുള്ളൊ-
രമ്മഹാദേവാർപ്പിതങ്ങളായീടുന്ന.
ധർമ്മകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടുവിശ്വേശ്വരൻ
തൻമഹാക്ഷേത്രേഗമിപ്പാനിടവരും.
പങ്കജബാണാരിതന്റെയാരാധന-
ത്തിങ്കലതിനിഷ്ഠരാകിയഭക്തന്മാർ.
ശങ്കരാനുഗ്രഹാൽതന്നെയക്ഷേത്രത്തി-
ലങ്ങുഗമിക്കുന്നുകേൾപ്പിൻമുനികളെ.
മററുള്ളസാധനകോടികളെക്കൊണ്ടും
ചെററുമെസാധിക്കയില്ലെന്നറിയുവിൻ.
ഏററംരഹസ്യമായൊന്നുചൊല്ലുന്നുഞാൻ
കുററമെന്യെകേട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിയും.
ഗൌരീശ്വരാവാസമായ്വിളങ്ങീടുമീ
വാരാണസീമഹാക്ഷേത്രസമാനമായ്.
പാരിടംമൂന്നിലുമില്ലെന്നതല്ലിതിൽ
പാരമധികമാംക്ഷേത്രവുമില്ലല്ലൊ.
സത്യമിതുസത്യമെന്നകതാരതി-
ലോർത്തുകൊണ്ടാലുംമുനികളേസാമ്പ്രതം.
അത്രാത്മധർമ്മസംയുക്തനായ്സന്തതം
ഗാത്രപതനേച്ശയോടുംവസിക്കേണം.
അല്പമെന്നാകിലുംനാശകൃത്തായുള്ള
കിൽബിഷംചെയ്തീടരുതൊരുനാളുമെ.

സ്വപ്രമാദത്താൽകൃതമായപാതകം
ക്ഷിപ്രംനശിപ്പിക്കവേണമെന്നാകിലോ.
തല്പാപനാശേച്ശയോടുകൂടിസ്സദാ
മുപ്പുരാരാതിയാംവിശ്വേശ്വരൻതന്റെ.
ക്ഷേത്രത്തെനിത്യംപ്രദക്ഷിണംചെയ്യേണ-
മത്യന്തഭക്തിയോടെന്നുധരിച്ചാലും.
വാരാണസിയാംപുരിതൻപ്രദക്ഷിണം
പാരാതയനങ്ങൾരണ്ടിലുംചെയ്യേണം.
സംവത്സരംതോറുമെങ്കിലുംകാശിയെ
സ്സംവൃദ്ധഭക്ത്യാപ്രദക്ഷിണംചെയ്യേണം.
ലിംഗഭൂതങ്ങളിലെല്ലാററിലുംസദാ
തിങ്ങിനഭക്ത്യൈവപൂജചെയ്യീടേണം.
രുദ്രസൂക്തത്തെനിത്യംജപിച്ചീടേണം
രുദ്രമന്ത്രത്തെയുംശീലിച്ചുകൊള്ളേണം.
രുദ്രരൂപത്തെയുംപ്രാണമന്ത്രത്തെയും
വിദ്യാവിജിതേന്ദ്രിയനായ്ജപിക്കേണം.
ഏററംവിരക്തനായ്കാമനാഹീനനായ്
ചൊററമേദ്വേഷദംഭാദികൾകൂടാതെ
കൂററൻമൃത്യുകേറമീശ്വരാവാസമാം
കുററമററരുള്ളോരുവാരാണസീപുരെ.
നിത്യവുംവാണുകൊണ്ടീടുന്നവൻസദാ
സത്യമാംബ്രഹ്മരൂപംകണ്ടുമേവുന്നു.
തീൎത്ഥസാമൎത്ഥ്യസംസത്തായിരിക്കുന്നോ-
രുത്തമഭാഗീരഥിയാൽവിമിശ്രയാം.
വാരാണസിയിങ്കൽമുക്തിസാദ്ധ്യമതിൽ
പാരമാശ്ചൎയ്യമെന്തൊന്നുള്ളതോൎക്കുകിൽ.
ഒന്നുമറിയാതെയോബുദ്ധിപൂൎവ്വമോ
തന്നുടെതോയേശരീരമുപേക്ഷിച്ചു.
ധന്യനുകേവലാമന്ദാകിനീജന്ന
നന്ദനാമോക്ഷംകൈകൊട്ടുകന്നിതുദൃഢം.
ഏതൊരുജന്തുവെന്നാകിലുംഭൂതലെ
സാദരംഗംഗയിൽദേഹമുപേക്ഷിച്ചാൽ.
പാതകംതൽസംഗമത്താൽനശിച്ചുടൻ
പൂതനായ്ബ്രഹ്മഭാവംലഭിക്കുംദൃഢം.

സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമാം ബ്രഹ്മം താൻ
നിശ്ചയം സ്വപന്നീഭാവം ഗമിച്ചിതു.
സത്യമായ്ത്തന്നെ പറയുന്നു ഞാനിതിൽ
ചിത്തേ സന്ദേഹം ഭവിക്കരുതേതുമേ.
മന്നിടെ പുണ്യമായ് സോമോത്ഭവയാകു-
മിന്നദിയും മറ്റുമുള്ള നദികളും
ഒന്നൊഴിയാതെ മന്ദാകിനീതോയത്തിൽ
നന്നായ് നിമജ്ജനം ചെയ്തു വഴിപോലെ.
പാരിടമെല്ലാം പവിത്രമാക്കിക്കൊണ്ടു
പാരം മഹിമയോടേ വിളങ്ങീടുന്നു.
കുംഭജന്മാവാമഗസ്ത്യമുനീശ്വര-
നംഭോധിതന്നിലുള്ളോരു ജലമെല്ലാം.
തൻ പാണിപങ്കജത്തിങ്കലാക്കിക്കൊണ്ടു
വൻപിനോടാചമനം ചെയ്തുള്ള കാലം.
ഉമ്പർനദീജലത്താൽ തന്നെ വാരിധി
സമ്പൂർണ്ണകല്ലോലമാല്യഭൃത്തായിതു.
ഏവം മഹാപ്രഭാവത്തോടുപേതയായ്.
നിർവ്വാണതോയസമൂഹപ്രവാഹയായ്
ഗോവിന്ദപാദാരവിന്ദസംഭൂതയായ്
കേവലം ദർശനമാത്രപാപഘ്നിയായ്.
സർവ്വജ്ഞമസ്തകലാളിതയാകിയ
ദേവിയാം ഭാഗീരഥീ ജഹ്നുനന്ദനാ.
നിർവ്വാണദമായ ശങ്കരക്ഷേത്രത്തിൽ
സർവ്വദാ പ്രത്യക്ഷയായ് വിളങ്ങീടുന്നു.
ചിന്തിച്ചുകാണ്കിലോരോന്നു തന്നെയിഹ
സന്തതം മോക്ഷാപ്തിസാധനമാണെല്ലോ.
പിന്നെ രണ്ടും കൂടി മോക്ഷത്തെയേകുന്നി-
തെന്നുള്ളതിൽ ചിത്രമെന്തു വിചാരിച്ചാൽ.
കീകടത്തിങ്കൽ മരിച്ചവനാകിലു-
മേകാന്തപാപകർമ്മശ്രദ്ധനാകിലും.
യാതൊരുത്തൻ തന്റെയസ്ഥികൾ സദാ പരി
പൂതയായീടുന്ന മന്ദാകിനി തന്നിൽ.
ദൈവയോഗത്താൽ പതിക്കുന്നതാകിലോ
കേവലമായവൻ താനമർത്ത്യാത്മതന്നെ.

സൎവ്വപാപങ്ങളുംവേർപെട്ടനെവകാതെ
ദിവ്യമഹാഭോഗസംയുക്തനായ്പിന്നെ.
ദേവലോകത്തിലവപതിനായിരം
സംവത്സരംപൂജ്യനായിവാഴുംദൃഢം.
ഏവമെല്ലാരുമന്ദാകിനീപാവനീ
ദേവനദീസൎവ്വതീൎത്ഥസമന്വിതാ.
ഏതൊരേടത്തുവിളങ്ങുന്നുസന്തതം
പാതകനാശിനിയാകുമക്കാശിയെ.
ഘോരസംസാരമോക്ഷാൎത്ഥമായ്പാരതി-
ലാരൊരുത്തൻസേവചെയ്യാതെയുള്ളതും.
സൎവ്വരുംസേവിച്ചുസൎവ്വകല്യാണവും
നിൎവ്വാണവുംദേഹനാശേലഭിക്കുന്നു.
ഉത്തമമായുള്ളകാശിമാഹാത്മ്യത്തെ
യിത്തരംനിങ്ങളോടൊട്ടുഞാൻചൊല്ലിനേൻ.
സത്യമിതിന്റെശ്രവണമാത്രത്തിനാ-
ലുത്തുംഗപാപങ്ങളൊക്കെയുംവേർപെടും.
ധീമൻമഹാമതേശൌനകമാമുനേ
മാമുനിവൎയ്യനായീടുംഭൃഗുമുനി.
സോമചൂഡക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യമിങ്ങിനെ
ലോമശനാദിമുനികളോടോതിനാൻ.
നിത്യമിതിനെശ്രവിച്ചുകൊണ്ടാൽതന്നെ
ബദ്ധമാംപാതകസംഘാതപഞ്ജരം.
സത്വരംസൎവ്വംനശിച്ചീടുമെന്നതു
ചിത്തേദൃഢമായ്ധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
പാപസംഘങ്ങൾതൻനാശത്തിനാക്കൊണ്ടും
പാൎവ്വതീശപ്രീതിലാഭത്തിനാക്കൊണ്ടും.
മാനസതാരിലസൂയാദിദുൎഗ്ഗുണ
ഹീനരായീടുന്നമാനവന്മാർതന്നെ.
ആനന്ദമോക്ഷപ്രദമാമിതുസദാ
നൂനംപഠിക്കയുംകേൾക്കയുംചെയ്യേണം.
മംഗലമാമിതുതന്നെപരംതപം
തുംഗമായീടുംതപസ്സുമിതുതന്നേ.
ഇങ്ങിനെചിന്തിച്ചനന്യധീരായിട്ടു
തിങ്ങിനഭക്ത്യാസതതംജപിക്കേണം.

കാശീപുരാധീശ്വരൻവിശ്വനായക-
നീശനിതിന്റെപഠനാൽപ്രസന്നനായ്.
ആശയത്തിങ്കലഭീഷ്ടാൎത്ഥമൊക്കയു-
മാശുനൽകീടുമതിനില്ലസംശയം.
അഷ്ടോത്തരശതംശൈവലിംഗങ്ങളെ
പ്പുഷ്ടഭക്ത്യാദിനംതോറമൎച്ചിക്കിലും.
ശിഷ്ടമായീടുമിക്കാശിമാഹാത്മ്യത്ത-
ത്തുഷ്ട്യാനിയമേനനിത്യവുംകേൾക്കിലും.
സംവത്സരംകൊണ്ടതിവദീൎഘായുസ്സായ്
സംവിൽപ്രവരനായേറവുംശ്രീമാനായ്.
സൎവ്വഗുണാന്വിതനാകിയനന്ദനൻ
ശൈവപൂജാപരനായുളവായ്വരും * * *
ഘോരസംസാരാബ്ധിതന്നെക്കടക്കുവാൻ
പാരിതിൽമോഹമുണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിലോ.
വാരാണസിയെഗ്ഗമിച്ചുമന്ദാകിനീ
നീരതിൽമജ്ജനംചെയ്തുവിശ്വേശനെ.
പൂരിച്ചഭക്ത്യാനമിക്കേണമായതു
പാരമസാദ്ധ്യമെന്നോൎത്തുവാഴുന്നവർ.
തന്മഹാമാഹാത്മ്യമാകുമിപ്പുസ്തകം
ചെമ്മനിജഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ചാദരാൽ.
അൎച്ചിച്ചുവന്ദിച്ചുനിത്യംപഠിക്കിലോ
നിശ്ചയംതൽഫലസിദ്ധിയുംവന്നീടും.
ഏവംബഹുവിധംചൊല്ലുന്നതെന്തിനു
കൈവല്യംസൎവ്വസൌഖ്യങ്ങളുംനിൎണ്ണയം.
നൈമിശാരണ്യനിവാസികളാകിയ
ആമുനിമാരോടുസൂതനുമിങ്ങിനെ.
വാരാണസിതന്റെമാഹാത്മ്യമാദരാ-
ലീരണംചെയ്യാനതൊട്ടുഞാനിന്നിപ്പോൾ.
ഗൌരീശകാരുണ്യലേശമുണ്ടാകയാൽ
നേരോടെനിങ്ങളോടേവമുരചെയ്തേൻ.
ചാരുപ്രമാദമുണ്ടെന്നാകിലിന്നിയും
സാരമായുള്ളതുചൊല്ലാംശ്രവിച്ചാലും.
മന്നിതിലേറെപുരാണശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
നന്നായുരയ്ക്കുന്നപുണ്യമാംസേതുവിൽ.

നന്ദിയോടേകളിച്ചുണ്ടുരാമേശ്വരൻ
തന്നെവഴിപോലെസേവിച്ചുവന്ദിച്ചു
സന്തോഷമോടുംപുറപ്പെട്ടുവാരാണസീ
തന്നിൽഗമിച്ചുനിജകാന്തയോടുംകൂടി.
സ്വൎന്ദീതന്നിലവഗാഹനംചെയ്തു
പന്നഗഭൂഷണനാംവിശ്വേശ്വരനെയും.
വന്ദിച്ചുഗംഗാസലിലവുംകൈക്കൊണ്ടു
പിന്നെയുംരാമേശ്വരത്തുചെന്നാദരാൽ.
മജ്ജനവുംചെയ്തുരാമേശ്വരന്നുടൻ
നിൎജ്ജരഗംഗാജലാഭിഷേകംചെയ്തു.
ധൂൎജ്ജടിയാകിയരാമേശ്വരൻതന്നാ-
ടൎച്ചനംചെയ്തുഭരിതോല്ലാസമോടെയും.
തീൎത്തുമഹാഘോരസംസാരമാകിയ
വാൎദ്ധിയിൽനിന്നുകരേററിടുവാനതേ.
പൊൽത്താരടിയോട്ടുചേൎത്തുകൊള്ളേണമേ
മൃത്യുഞ്ജയരാമനാഥദയാനിധേ.
ഇത്തരംപ്രാൎത്ഥിച്ചുചെന്നുപുരിപുക്ക
ചിത്തേസമസ്തവിഷയാശകളെയും.
ത്യക്താശമദമയുക്തനായ്സന്തതം
ചിത്തശുദ്ധ്യാവസിച്ചീടേണമെന്നല്ലോ.
ശാസ്ത്രങ്ങളിൽപരംചൊല്ലുന്നിതുചില-
മൎത്ത്യരേവംസേതുഗംഗാജലങ്ങളിൽ.
ഗാത്രശുദ്ധിവരുത്തിരാമേശന്നുസ്വൎന്ദീ
തീൎത്ഥാഭിഷേകവുംചെയ്തുവഴിപോലെ.
പത്തനേചെന്നതിവിശ്വാസചിത്തരായ്
സത്യംവെടിഞ്ഞതിധൂൎത്തമതികളായ്.
ചിന്മയമൂൎത്തിതൻപാദപങ്കേരുഹം
ചിന്തിക്ഷണനേരമെങ്കിലുമോൎക്കാതെ.
നിത്യവുംദുൎവ്വിഷയാസക്തചിത്തരായ്
വ്യൎത്ഥമായ്ക്കാലംകഴിക്കുന്നഹോകഷ്ടം.
ഗാത്രമിതോൎത്താൽക്ഷണഭംഗുരംമല-
മൂത്രാദികൾക്കിരിപ്പിടമപാവനം.
രക്തമാംസാദിസമ്മേളിതംസൎവ്വദാ
മൃത്യുവിനാൽപരിഗ്രസ്തംസദുഃഖദം.
എത്രവേഗംശിത്തുകാലംകഴിയുന്നു

എത്രവേഗംയൌവ്വനംഗമിച്ചീടുന്നു.
എത്രവേഗംജരാവന്നുബാധിക്കുന്നു
എത്രവേഗംരോഗപീഡിതനാകുന്നു.
എത്രവേഗംമൃത്യുവന്നുപോയീടുന്നി-
തത്രകാണുന്നതില്ലേനാംപലരെയും.
എത്രജനംനാമറിയെജ്ജനിച്ചിതി-
ങ്ങെത്രജനംനാമറിയാതെമരിച്ചിതു.
എത്രജനമതിവിത്തവാന്മാരിഹ
നിൎദ്ധനന്മാരായ്വലഞ്ഞുകാണുന്നിതു.
എത്രജനംധനഹീനരായുള്ളവർ
നിസ്തുലസമ്പത്തിയോടുകാണുന്നിതു.
മൎത്ത്യനായാലവനല്പമെന്നാകിലും
ചിത്തവിവേകവിജ്ഞാനാദിയില്ലെങ്കിൽ.
എത്രയുംഗോഖരാശ്വാദിമൃഗങ്ങളോ-
ടൊത്തവരെന്നേപറയാവിതോൎക്കുമ്പോൾ.
അത്യന്തമാഹാരനിദ്രാവിഹാരാദി
സക്തിയവൎക്കുമുണ്ടെപ്പോഴുമോൎക്കിലോ.
നിത്യമായിസൎവ്വസ്വതന്ത്രമായിപര-
തത്വാൎത്ഥമായ്സൎവ്വസാക്ഷിയായ്ശാന്തമായ്.
ഇത്രിലോകംനിറഞ്ഞെങ്ങുംവിളങ്ങുന്ന
വസ്തുവൊന്നുണ്ടതിനെക്കണ്ടറിയുവാൻ.
മൎത്ത്യനൊന്നല്ലാതെമറ്റുജന്തുക്കൾക്കു
സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമേനിശ്ചയമാകയാൽ.
മൎത്ത്യജന്മംലഭിച്ചാലവൻസൎവ്വദാ
സത്തുക്കളെക്കണ്ടവരോടുസംഗമം.
നിത്യവുംചെയ്തിലോകാലക്രമാൽമന-
ശ്ശുദ്ധിവന്നീടുമന്നേരംഹൃദന്തരെ.
ശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടറിവാൻപലതുംസൎവ്വ-
ശക്തനാമീശനുമുണ്ടിങ്ങതിനൊക്കെ.
തത്വമറിയേണമെന്നുതോന്നുംതദാ
നിത്യംപഠിച്ചുതുടങ്ങുംവഴിപോലെ.
ഇങ്ങിനേകാലംകുറഞ്ഞൊന്നുചെല്ലുകി-
ലങ്ങുളവാകുംപരമാത്മതത്വവും.
എങ്ങുംനിറഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നവസ്തുവെ
ങ്ങിങ്ങുമാനന്ദമോടാത്മനികണ്ടിട്ടു

സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനായ്സന്തതം
നിശ്ചലംവാണുകൊള്ളുംതരാമുക്തനായ്.
അങ്ങിനെയുള്ളോരുമാറ്റംവെടിഞ്ഞുള്ള-
സ്സംഗവുംചെയ്തുഗർവ്വാന്ധരായുള്ളവർ.
ഗംഗാജലത്തിലുംസേതുബന്ധത്തിലും
മുങ്ങിക്കുളിച്ചാലൊരുഫലമെന്നുമില്ല.
എത്രതന്നേതീർത്ഥത്തൊയെന്നാകിലും
ചിത്തസംശുദ്ധിഭവിക്കയില്ലോർക്കേണം.
ചിത്തവിശുദ്ധിഭവിക്കേണമെങ്കിലോ
തത്വാർത്ഥമായുള്ളവസ്തുവറിയേണം.
സോമനുമർക്കനുമഗ്നിയുംവായുവും
ഭൂമിയുമാകാശവുംജലവുംപിന്നെ.
രാവുംപകലുംഹൃദയവുംധർമ്മവു-
മേവമസ്സന്ധ്യകൾരണ്ടുംയമൻതാനും.
ഇത്ഥംപതിന്നാലുപേർമനുഷ്യർതമ്മുടെ
വൃത്തമശേഷമറിയുന്നുസർവ്വദാ.
സത്യമകലെക്കളഞ്ഞസത്യംചൊല്ലി
മർത്ത്യർക്കുവിശ്വാസവുംവരുത്താംഭൃശം.
നിത്യവുംമർത്ത്യവൃത്തമറിഞ്ഞീടുന്നോ-
രുത്തമസാക്ഷികളാണിവരേവരും.
മൃത്യുവരുമ്പോളിവരെവഴിപോലെ
വിസ്മരിച്ചന്തകൻതീർച്ചയാകുമുദ്ധതം.
സത്യത്തെയായിരമശ്വമേധത്തിനോ-
ടൊത്തുതൂക്കീടിനാൻപണ്ടുബ്രഹ്മാവപ്പോൾ.
സത്യമധികമായ്ത്തൂങ്ങിയതുകൊണ്ടു
സത്യംവലുതെന്നുചൊല്ലിനാൻപത്മജൻ.
നാവിന്നുസാമർത്ഥ്യമേറെയുണ്ടെങ്കിലോ
സർവ്വഥാവ്യാജമുരെക്കണമെന്നുണ്ടോ.
ചേതസിസത്യംവെടിയുകിലോറവും
ഭൂതേശ്വരൻശിക്ഷചെയ്യുമെന്നോർക്കണം.
ഇത്തരമോരോജനങ്ങളുടെവൃത്ത
മത്രഞാൻസംക്ഷേപമായൊട്ടുചൊല്ലിനേൻ.
മൃത്യുഞ്ജയസമസ്തേശ്വരശങ്കര
നിത്യവുംപാലിച്ചുകൊൾകദയാനിധേ.
വിശ്വനാഥഭക്തവത്സലഗോപതേ

വിശ്വമൂൎത്തേകൃപാവാരിരാശേവിഭോ.
വിശ്വസംഹാരസൃഷ്ടിസ്ഥിതികാരണ
വിശ്വസാക്ഷിൻപരമേശ്വരദൈവമേ.
സൎവ്വഭൂതാന്തസ്ഥിതവൃഷഭധ്വജ
പാൎവ്വതീവല്ലഭദേവദേവപ്രഭോ.
സൎവ്വജ്ഞസൎവ്വലോകാധാരശാശ്വത
നിൎവ്വാണദനിഖിലാൎത്ഥദനിൎമ്മല.
ഗംഗാധരഗജചൎമ്മാംബരധര
തുംഗഭുജംഗാഭരണജഗൽപ്രഭോ.
അംഗജഗൎവ്വാപഹാന്തകനാശന
പിംഗജടാധരസ്വാമിൻവിഷധര.
സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപസനാതന
നിശ്ചലനിത്യനിരഞ്ജനനിൎമ്മമ.
നിശ്ചയിച്ചുമറിവാനരുതാതൊ-
രച്ഛിന്നമൂൎത്തേശരണാഗതപ്രിയ.
എന്നുടെപാദങ്ങൾകൊണ്ടുസദാതവ
മന്ദിരംചുററിനടക്കുമാറാകേണം.
ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുഭവല്പാദപങ്കജം
നിത്യമൎച്ചനംചെയ്യുമാറാകേണം.
നാവുകൊണ്ടേററംതവതിരുനാമങ്ങൾ
സൎവ്വദാമേജപിക്കായ്വരേണംവിഭോ.
നാസികകൊണ്ടുനിൻപാദാൎച്ചനംചെയ്യു
ഭാസുരവില്വസൌരഭ്യമേല്ക്കാകേണം.
നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടുശിവലിംഗമെപ്പോഴു-
മാൎത്തിവിനാശനകാണുമാറാകേണം.
ഉത്തമാംഗേനഭവല്പാദപങ്കജം
നിത്യംനമസ്കരിക്കായ്വരേണംമമ.
ഗാത്രത്തിനാലതിമാത്രംഭവാനുടെ
ഭൃത്യത്വമന്വഹംചെയ്യുമാറാകേണം.
മാനസമെപ്പോഴുംത്വല്പദാംഭോരുഹ
സ്ഥാനത്തുതന്നേവസിക്കേണമേവിഭോ.
ആനന്ദമൂൎത്തമമബുദ്ധിയുംതവ-
ധ്യാനനിരതയായ്വന്നേഭവിക്കേണം.
ഭക്തപ്രിയഭഗവൻകരുണാനിധേ
മുക്തിപ്രദമുകുന്ദാദിനിഷേവിത.

ഹൈമവതീമണവാളജ്ജഗന്മയ
ഭ്രമൻസകലചരാചരാന്തസ്ഥിതൻ
സോമകലാധരശങ്കരനിൻതിരു-
നാമമാത്രാങ്കിതനാകിയോരെന്നുടെ.
സീമവിഹീനമാംശോകനാശത്തെയു-
മാമയനാശത്തെയുംചെയ്തുസന്തതം.
ക്ഷേമമരുളിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിടുക
ശ്രീമഹാദേവനമസ്കാരമെപ്പോഴും.
മന്ദമതികളായുള്ളജനങ്ങളി-
ലൊന്നാമനായഞാനെൻഗുരുശാസനാൽ.
വന്ദ്യമായിട്ടമിക്കാശിമാഹാത്മ്യത്തെ
യിന്നേവമിങ്ങറിയുംവണ്ണമോതിനേൻ.
സാരമാംമൂലാൎത്ഥമിങ്ങറിയാതെയോ
പാരമായിട്ടുംപ്രമാദംനിമിത്തമോ.
പാരംപിഴയിതിലുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
സൂരിജനങ്ങൾക്ഷമിപ്പാൻവണങ്ങുന്നേൻ.
നേരിയനാരുകളാലൊരുബാലകൻ
സൌരഭ്യമേറുന്നപുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു.
പാരമതൊരുമാലകെട്ടിയാലായതു
ഗൌരീശനുംശിരസാധരിക്കുന്നില്ലേ.
ഗീതിന്നുമാധുൎയ്യമില്ലെന്നിരിക്കിലും
വാരാണസീതന്റെമാഹാത്മ്യമാകയാൽ.
നല്ലജനമിതുകണ്ടുകൊണ്ടേറ്റമേ-
ന്നുല്ലസിച്ചീടുന്നിതെന്മനംസാമ്പ്രതം.
ചൊല്ലുള്ളകാശിമാഹാത്മ്യമിതുനിത്യ-
മുല്ലാസമോടേപഠിക്കിലുംകേൾക്കിലും.
വല്ലാത്തയെല്ലാമകന്നിഹസൌഖ്യവും
കില്ലില്ലദേഹനാശേമുക്തിയുംവരും.
കല്യാണശീലയാംശാരികയിങ്ങിനെ
ചൊല്ലിമോദംപൂണ്ടുവാണാൾസുമംഗലം.

ഇതി ശ്രീ കാശീമാഹാത്മ്യം

പഞ്ചമാദ്ധ്യായം

സമാപ്തം.

20 OCT

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org